Deze Courant wordt elken Vrydag Ochtend uitgegeven te No. 62, Waterstraat, en met de Post op denzelfden dag naar al de Buiten Districten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar, 16 Rds.; per kwartaal, 4 Rds.—In de Buiten Districten. (zegels en Postgeld ingesloten,) per jaar, 19 Rds.; per kwartaal, 4 Rds. 6 Schill.—Voor ene enkele Courant 7 Pence.—Inschekningen en advertentien moeten vooruit betaald worden.

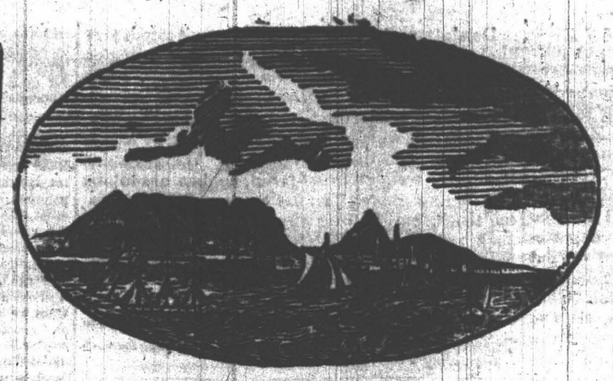

Published at No. 62, Waterstreet, Cape Town, every Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the Post on the same Day.

Terms in Town, Rds. 16 per Annum; per Quarter, 4 Rds. In the Country, (including Stamps and Postage,) Rds. 19 per Annum.—Per Quarter, 4 Rds. 6 Skill.—For a single Paper, 7d.

Subscriptions and advertisements to be paid in Advance.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimini agetur.—VIRGIL.

DEEL XI. VRYDAG DEN 29 MEI 1840. No. 540.

KAAPSTADS MUNICIPALITEIT.

KIEZING VAN EENEN COMMISSARIS VOOR HET DISTRIKT No. 9.

DE Resident Magistraat voor de Kaapstad, geeft by deze kennis, dat de Edele J. B. Ebden, de gekozene Commissaris voor gem. distrikt, gereciuseerd heeft, en dat by thans de residerende Huishouders in dat distrikt, op nieuw oproept, om op Maandag den 1 Juny aanstaande, te 10 uren, des voormiddags, aan het Stadhuis byeentekomen, ten einde eenen anderen Commissaris voor distrikt No. 9, ingevolge Ordonnantie No. 1, dd. 3 Maart 1840, te kiezen.

Resident Magistraats Bureau, Kaapstad, 13 Mei 1840.

P. B. BORCHERDS,
Resident Magistraat voor de Kaapstad.

KIEZING VAN WYKMEESTERS.

DE Resident Magistraat voor de Kaapstad, ingevolge de 24ste sectie van Ordonnantie No. 1, dd. 3 Maart 1840, roept alle residerende Huishouders binnen de Municipaliteit van de Kaapstad op, aan het Stadhuis in de Kaapstad, elk respectivelyk voor zyne Wyk, zoo als aan het Stadhuis is aangeplakt, op de dagen en uren, hieronder gemeld, byeentekomen.

Op Maandag den 1 Juny aanstaande.

Voor de Wyken No.	1, 2, 3, 4	te	9 uren, 's Voormid.
———	„ 5, 6, 7, 8	—	10 „ dito.
———	„ 9, 10, 11, 12	—	11 „ dito.
———	„ 13, 14, 15, 16	—	12 „ 's Middags.
———	„ 17, 18, 19, 20	—	1 „ in den Namid.
———	„ 21, 22, 23, 24	—	2 „ dito.

Op Dingsdag, den 2 Juny aanstaande,

Voor de Wyken No.	25, 26, 27, 28	te	9 uren, 's Voormid.
———	„ 29, 30, 31, 32	—	10 „ dito.
———	„ 33, 34, 35, 36	—	11 „ dito.
———	„ 37, 38, 39, 40	—	12 „ 's Middags.
———	„ 41, 42, 43, 44	—	1 „ in den Namid.
———	„ 45, 46, 47, 48	—	2 „ dito.

Ten einde voor elke wyk, respectivelyk, twee Wykmeesters, behoorlyk gekwalificeerd, en op de wyze als in gem. Ordonnantie is vastgesteld, te kiezen.

Resident Magistraats Bureau, Kaapstad, 13 Mei 1840.

P. B. BORCHERDS, Resident Magistraat.

PUBLIEKE VERKOOPING.

In den Boedel van wylen Mejufvrouw MARIA ELIZABETH ROSSOUW, en nagelaten Man HENDRIK DRYER, Gertz.

DE Ondergeteekenden behoorlyk gekwalificeerd, zullen op WOENSDAG den 3de en DONDERDAG den 4de Juny aanstaande, per publieke Vendutie laten verkoopen, de goederen en effecten tot bovengemelde Boedel behoorende, bestaande in:—

Drie Erven, gelegen in het Dorp Wellington, gemerkt No. 3, 4 en 5, eerst separaat by den op- en afslag, en dan tesamen by den afslag.

Vervolgens, 6 Stukvaten van vyf leggers net elk, 6 Kuipen meest kajatehout, 13 Leggers, 2 Trap en Onderbalies met valsche Bodems, andere kleine vaten, Balies, Tregters, Emmers, Kranen, 25 Leggers oude en jonge wyn, 2 Brandewyns, en 1 Rozynen Ketel enz. enz. een party gemaagde hout, Koorn en Rog, 2 drie legger Wagens compleet, 1 Kar en 1 Ossen Kar, 2 kleine Wagens, Jukken, Touwen, Stroppen, Riemen, 30 Trekossen en Koeijen, 3 Paarden, Schapen, Bokken, Varkens enz. enz.

Alle soorten van Huisraad, als Tafels, Stoelen, Kasten, Kisten Ledekanten, veleren Beddens, Koper, Porcelein, Glas en Aardewerk, Keukengereedschappen, en hetgeen verder ter verkoop zal worden aangeboden.

De Verkooping zal gehouden worden op de Plaats genaamd "Wel van Pas," gelegen aan de Wagenmakers Vallei.

A. P. HIEBNER, q.q.
H. DRYER, Gz. Test. Exec.

Paarl, den 18 Mei 1840.

De Heeren FORD & HAUPT, Vendu Adm.

BEKENDMAKING.

DE Ondergeteekende begeerig zynde van woning te veranderen naar het nieuwe dorp *Wellington*, en aldaar zich toeteleggen op zyne prôfessioneele en officieele pligten, biedt te koop aan zyn welbekende Eigendom, gelegen aan de Bergrivier, tegen over de Paarlsche Pont.

De grond is zeer vruchtbaar en heeft regt op bewatering van de Bergrivier, waardoor men het geheele jaar door een uitgestrekte tuin kan hebben; het is beplant met omtrent 100 Lemoen, Zuurlemoen en Citroenbooms, en vele andere Vruchten, heeft op hetzelve een groote Pakhuis met planken Vloer en Zolder, een groot Woonhuis en Pakhuis, voor Granen en grove Goederen, benevens een Stal en 2 andere Gebouwen, welke makkelyk in Heerhuisen kunnen worden veranderd, aldus een aangename afgezonderde woning aanbiedende, voor iemand die eenigzins in goede omstandigheden is, liggende dezelve slechts 10 minuten te paard van de Kerk en het Dorp van *Wellington*, en ondervinding van de laatste 10 jaren heeft bewezen, dat er Buiten geene gelegener ligging is voor den handel, hetgeen de Boeken kunnen aantoonen.

JOHN ADDEY.

Christiaans Burg, Paarlsche Pont.

ALLE Personen die aan den Ondergeteekende verschuldigd zyn, worden versocht hunne rekeningen te verreffenen, of Acceptatien daarvoor voor den 1 July aanst., te verleenen, daar alle openstaande schulden na dien tyd en alle vervallene Acceptatien, zullen ter invordering worden overgegeven, en 5 per Cent extra worden gerekend om de kosten goed te maken.

JOHN ADDEY.

Christiaans Burg, Paarlsche Pont.

800 SCHAPEN TE KOOP.

BOVENGEMELD getal Schapen is te koop op aanvraag by den Ondergeteekende, of by den Heer WILLEM WIUM, Wz. dezelve worden verzekerd zoo extra te zyn als sedert jaren lang niet zyn opgebragt geworden.

M. C. A. NEETHLING.

Kerkstraat, No 1, Stellenbosch, den 25 Mei 1840.

VERHUIZING.

DE Heeren DUNELL & STANBRIDGE zyn verhuisd uit de Kortemarktstraat, Hoek van Groenteplein, naar het Pakhuis in de St. Georgestraat, No 21, nu geoccupeerd door de Heeren HEIDEMAN, HODGSKIN & Co.

VERKOOPING IN DEN BOEDEL VAN *Wylen de Weduwe* PIETER LANGERAATS.

OP MAANDAG den 1 Juny 1840, 's Morgens te 10 ure, zullen de Ordergeteekenden, Testamentaire Executeuren, in de Langestraat No. 116, laten verkoopen, al de tot opgemelden Boedel behoorende losse Goederen, bestaande in alle soorten van Huismeubelen, als Tafels, Stoelen, Sophas, Spiegels, Ledekanten, Beddens, Zilver, Koper, Keukengereedschappen, als ook een prachtige Kabinet, met zilveren beslag, een Hollandsche staande Klok, en hetgeen ten dage der verkooping, zal te voorschyn worden gebragt.

D. F. LEHMAN,
ANDS. BRINK, Cz.

Kaapstad, den 18 Mei 1840.

VERKOOPING VAN HUIS EN ERF.

OP den 2 Juny aanst., te 11 uren, zal per publieke Vendutie worden verkocht, het Huis gelegen No. 48, Kasteelstraat, naby St. Georgestraat; hetzelve is sterk gebouwd, met alle gemakken, voor eene fatsoenlyke Familie, water op de plaats, een goede Pakhuis daarannex, dat indien tot dat einde niet benoodigd, met weinig kosten tot algemeen gemak by het Huis kan worden gevoegd.

Het Huis kan worden bezien drie dagen voor de Verkooping.

Ruim STRYKGELD zal worden gegeven, en de konditien van verkoop zyn gunstig.

MEUBELAIRE GOEDEREN.

Dadelyk daarna, zullen al de Meubelaire Goederen worden verkocht, bestaande uit Mahonybouten Tafels, Stoelen, Buffet, Sofa, een fraaye Piano Forte, Ledekanten en Beddegoed, Porcelein, Glas, Zilver en Plettywerk, Schilderstukken, een excellente 8 dagen loopende Klok, door Barrand.

Barrometer, een fraaye stel Muzyk-glazen, Tapyten, ronde en Toiletspiegels, Schoorsteen Ornamenten, Frasers patente Keukentoestel, Kuipersgereedschap, enz. enz.

De Wed. T. K. DEANE, geb. ZASTRON.
Testm. Executrice.

De Heer BLORE, Vendu Afslager.

Naar Port Natal en Algoa Baai.

DE Schoener CONCH, Kapitein W. BELL, is thans gereed tot het ontvangen van Goederen voor Port Elizabeth, en zal spoedig zee kiezen.—Voor vracht of passagie vervoege men zich by

JAMES SMITH, Kasteelstraat.

Voor Algoabaai en Port Natal.

DE Fraaye nieuwe snel zeilende Schoener, "*Trekboer*," A. I. JOHN BOSWORTH Kapitein, dagelyks van Port Elizabeth verwacht, zal en hare ontlading, bevracht worden voor bovengemelde havens—Daar dit Vaartuig niet lang in deze haven zal vertoeven, wordt spoedig aanzoek voor Vracht of Passagie, aanbevolen.

J. SMITH, Kasteelstraat.

Op Heden Morgen,

ZAL eene publieke Verkooping worden gehouden aan het Pakhuis van den Ondergeteekende, van eene verscheidenheid Fabriekgoederen; alsmede, Zoetzeepe, Witlood, Rottings, Zeep, Salpeter, Graven, Venstergias, Mauritius Suiker, en

100	5 x 6 dms. Kajuten Planken,
50	2 x 10 dms. do.
53	zakken Garst,
3	do. Haver,
16	mudden Meel,

St. Georgestraat. E. J. JERRAM

N.B. De Vendubriefjes zullen gedateerd worden den 1 Juny

KNOPJES THEE.

AAN de Pakhuizen van de Ondergeteekenden, Knopjes Thee, in kleine en groote Kastjes direct van China,—alsmede Souchong in 10 Catty Kasjes van de beste kwaliteit.

JAMIESON, WINGATE & Co.

44 St. Georgestraat.

KENNISGEVING VAN VERTREK,

DE Heer WINGATE op zyn vertrek uit de Kolonie staande, verzoekt dat alle vorderingen tegen hem worden ingezonden aan het Kantoor van

JAMIESON, WINGATE & Co

44 St. Georgestraat.

Versche Theëen.

TE koop by den Ondergeteekende in de St. Georgestraat, VERSCHE KNOPJES THEE.

In 40 en 10 catty Kasten, direct van China, ingevoerd eenige weken geleden, en van het saizoen 1839—40.

GEORGE GREIG.

ONTVANGEN PER "LEVANT,"

EN te koop aan de Pakhuizen van de Ondergeteekenden, beste Amerikaansche Meel, Amerikaansche Veldploegen met wielen, Cultivators, groote Bylen, Kapmessen, patente loco foce Zwavelstokken, zeemans overtrokken palmbladeren Hoeden, Schroefboren, Cavendish en Knoestabak, en eene kwantiteit uitgezochte versche Amerikaansche Tuinzaden.

ALLEN & J. TAYLOR.

PRIMO JANETTO.

OP HEDEN MORGEN, ten 11 uren, zal aan het Pakhuis van het Customhuis, Kaapstad, worden verkocht, eene party Koper.—En dadelyk daarna, naby het Nieuwe Zeehoofd, de onderscheidene deelen van bovengem. Vaartuig, bestaande in Balken, en Planken, geschikt tot bouwen,—en eene groote hoeveelheid Brandhout, in koopjes, geschikt voor Familiën; alsmede eene Scheeps Kombuis.

J. BANCE,
Maarschalk V. A. Hof.

1000 Zakken Bengaalsch Koren.

DE Ondergeteekenden zullen op Donderdag Morgen den 11 Juny aanstaande, aan hunne Stoommolens in de Breestraat, *zonder Reserve* verkoopen, eene overzending van

1000 zakken Bengaalsche Koren, elk 150 lbs., ex "Bolivar," als ook eene kwantiteit Meel, in eenen beschadigden staat uit de "Samuel Baker" geland.

Terzelfder tyd zullen opgeveild en verkocht worden, tegen billyke pryzen, eene kwantiteit Zemels, en onderscheidene kwaliteiten Meel voor Brood en Beschuitbakkers.

G. W. PRINCE & Co.

Kaapstad, 26 Mei 1840.

UITENHAAGSCHE BOTER.

EENE hoeveelheid van bovenstaande keurlyke Boter, in kleine Vaatjes wordt per Trek-Boer van Algoabaai verwacht.

A. CHIAPPINI & Co.

KOFFY.

OP MORGEN, zullen door den Heer JONES, op de Parade worden verkocht, 200 zakken Braziliesche Koffy, zonder Reserve.

WYNEN.

OP MORGEN, zullen by den Heer JONES worden verkocht, eenige kastjes keurlyke oude Sherry, Tinto, Madeira en Hock, zonder Reserve.

OP ZATURDAG MORGEN, den 30ste deser, zullen op de Commissie Verkooping van den Hr. J. A. BARTMANN, worden verkocht, 100 versche Westphaalsche Hammen en 75 mudden Meel.

28 Mei 1840.

In den Insolventen Boedel van JOHAN HENDRIK BERNHARDI, *van de Paarl.*

OP ZATURDAG den 13de Juny aanstaande, zullen alle nog onvoldane Rekeningen, tot bovengem. Boedel behoorende, worden verkocht, ten Vendu-Kantoor van den Heer P. F. R. DE VILLIERS, aan de Paarl;—de byzonderheden der vorderingen zyn aldaar, en ook ten Kantore van den Ondergeteekende, te vernemen.

J. G. STEYTLER, Gz., Curator.

Kaapstad den 27 Mei 1840.

TE HUUR.

DE Ondergeteekende behoorlyk daartoe gekwalificeerd, biedt te huur aan twee HuurHuizen en eene Steenvormery gelegen achter het Eigendom van den Heer M. THALWITZER, alsmede een Boven Pakhuis No. 2 Burgstraat.

H. J. DE WET, Oz.

No. 2 Burgstraat.

EXECUTEURS KAMER.

Oproeping van Crediteuren en Debiteuren,

In den Boedel van wylen den Heer WILLEM FREDRIK HELDZINGER, en nagelatene Weduwe Mejufvrouw JOSINA CHRISTINA RUSSOUW.

ALLE die gelden, die eenige pretentie van welken aard ook, hebben op den Boedel hierboven gemeld, worden by deze door de "*Executeurs Kamer*," benevens opgemelde Weduwe, als Testamentaire Executrice en Testamentaire Executeuren, van voormelden Boedel, opgeroepen, daarvan binnen den tyd van drie maanden, gerekend van den 29ste dezer maand Mei, opgaaf te doen, ten Kantore der "*Executeurs Kamer*," No. 32, St. Georgestraat, Kaapstad;—en allen die aan voormelden Boedel iets verschuldigd zyn, worden verzocht, hunne Debita, binnen den tyd van twee maanden, van gemelde 29ste Mei gerekend, te komen voldoen, ten Kantore der "*Executeurs Kamer*" voormeld.

Kantoor der "*Executeurs Kamer*,"
Kaapstad den 27 Mei 1840.

J. H. HOFMEYR, Secretaris.

BEKENDMAKING.

DE Ondergeteekende zal uithoofde van zyn voorgenomen vertrek naar Natal, op WOENSDAG en DONDERDAG, den 5 en 6 Augustus aanstaande, publiek aan den meestbiedenden doen verkoopen, ter plaatse genaamd *Groenfontein*, gelegen in het Veldkornetschap Achter Sneeuwberg, District Cradock, gemelde Plaats *Groenfontein*, beplant met Lemoen en vele alle andere soorten Vruchtboomen, Wyngaard, heeft fraaye en vruchtbare Zaailanden, die alle jaren overvloedig opleveren, en is een der beste Veeplaatsen in het ganache District, heeft een groot en goed gebouwd Woonhuis, Buitengebouwen, Wagenhuis, Stalling, en andere noodige Gebouwen, en is slechts 4 uren van Cradock gelegen. Ook zullen op denzelfde dag en plaats opgeveild en verkocht worden, de welbekende Plaats *Zoutpansdrift* en *Dassekrans* annex, gelegen tusschen de Brakrivier en Vischrivier, wordende eerstgemelde uit beide Rivieren besproeid, en is eene goede Zaai en Veeplaats. Alsmede 1 vierde *Erf* met het daarop staande Gebouw, gelegen te Cradock. Verder alle soorten Meubelen, als Kisten, Kasten, Tafels, Stoelen, enz.—Keldergereedschappen en Landbouwgereedschappen, te veel om te melden; Brandewynketels, en alle soorten Vatwerk.

Ook Wagens, Ossen, Aanteelbeesten, gedeeltelyk van Europeesch ras.

Eindelyk 1000 Merino Aanteelschapen en Hamels, de Wol waarvan de hoogste prys op de Cradocksche Markt bekaald heeft.

De Liefhebbers komen en doen hun profyt.

CHRISTIAN HATTING, de oude.

Cradock, den 15 Mei 1840.

De Heeren DE BEER & MARTIN, Afslagers.

1200 Extra vette Schapen en Bokken.

DE Ondergeteekende, zal op DONDERDAG, den 4 Juny aanst, aan de Windmolen van Mejufvrouw de Weduwe F. DURR, publiek doen verkoopen, bovenstaande getal extra vette Hamels; ook kunnen de Koopers tot hun geryf by vyf en tien krygen;—een crediet van drie maanden zal worden gegeven, en de Schapen zullen zeker op dien dag present zyn,—de Koopers kunnen er op rekenen. De Schapen zyn zoo vet, als er nog geene van dit jaar zyn opgebragt.

JOHANNES BRINK, Oz.

Den 28 Mei 1840.

TE KOOP aan de Pakhuizen van den Ondergeteekende No. 55 Wale Straat, 900 Mudden beste Kaapsche Haver van 1839, voor eenen billyken prys.

P. A. RENS.

KENNISGEVING.

Eene verdere vermindering in pryzen van Goederen van alle soorten aan de

KAAPSCHE BAZAAR 30 HEERENGRACHT.

VERSCHE FACTUREN JUIST ONTVANGEN VAN STAPEL EN FANCY NIEUWMODISCHE ARTIKELEN VOOR AANMERKELYKE LAGE PRYTEN:—

ZOMERSCHE Kinder Hoeden 2s. 6d. en hooger,
Dames 3s. 6d. 4s. 6d. 6s. 7s. 6d.
Do. Dames Tuscaansche (naar de mode.) 12s. 15s. 18s.
Do.. do.. betere kwaliteit, £1 5. £1 10. £1 15.
Do., Dunstable gansch wit en vry van strepen, 12s. 15s. 18s. 19s. 6d. £1. en £1. 1.
Eene groote verscheidenheid van Linten. Zyden, Satynen, effe en gebloemde prachtige Tjaals,
Zyden, gazen en satynen Doeken en Tippets,
Kanten Kraagjes, Manteljes,
In neteldoek uitgewerkte Kraagjes en Boordjes,
Nieuw modische neteldoekache Kleeden, 7s. 6d. en hooger,
Ryk bewerkte Indische Kleppen en Kraagjes,
Gebloemde Fransche neteldoekache Kleeden 12s. 15s. 18s, versekerd de kleur te behouden; prachtige patronen,
Opregte Fransche Challis en Delaines,
Britsche Delaine Kleeden, 10s. 6d. en hooger,
Do. met witte grouden, 12s. 15s. 18s. £1,
Goedkoope Chits, 3d, 4½d., 6d. beste kwaliteit en kleur houdende, 7½d.
Gedrukte Meubelchits, en Voerings,
Fyne Hembdelinnen,
Heeren extra fyne klaargemaakte Hembden, gemaakt op de beste wyze en van de fynste stoffen,
Heeren Handschoenen, Sokken, Dassen, zwarte en fyney Halsdoeken zeer goedkoop, en in eene groote verscheidenheid,
Chinasche Pongee Zakdoeken, Karmozyn-rood, Oranje, groen, schaarlaken-rood en wit,
Engelsche en Indische Bandanna Doeken,
Merino en katoenen Onderbroeken, groot en van eene goede kwaliteit,
Katoenen Sokken en Kousen van alle soorten,
Dames witte en zwarte zyden Kousen, van 5s. en hooger, gestreepte effen en gewerkt,
Groene, zwarte en witte blond Vallen en Sluijers,
Blond Quillings en Netz,
Blonde en kanten Kleeden,
Witte en groene Moskito neteldoek,
Jaconet Mulls,
Boekjes Kamerdoek,
Fyn gekoord en geruit neteldoek,
Fyn Ierschlinnen,
Lawnsche en Fransche Kamerdoek,
Lawnsche en Fransche kamerdoeksche Zakdoeken,
Fyn Servetlinnen,
Damast Tafellinnen, Servetten en D'Oyles, Tafelkleeden, in groote verscheidenheid en goedkoop,
Een prachtig assortement van gewerkte neteldoeksche Tabberts en Rokken,
Gewerkte kamerdoeksche Mussen,
Kinder Steveltjes en Schoenen,
Dames Steveltjes en Schoenen pranella en Marokkoleer, en sterke Wandelschoenen,
Kinderen en Heeren manilla Hoeden, van verscheidene grootte en kwaliteit voor den Zomer, en een groot assortement van andere Goederen, tegen lage pryzen.

J. D. GREGORY.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

Paarden, Rytuigen, Buggye Chaisen, Wagens, Karren enz.

BERIGT.

NORDEN & PERRY,

ZULLEN by publieke Veiling, op de Parade, elken ZATURDAG te 11 uren verkoopen,

PAARDEN. WAGENS ENZ.

Voor het geryf van buiten de stad wonende partyen, zullen alle Verkoopingen, dadelyk na derzelver afloop, in contanten worden verzekerd.

PUBLIEKE VERKOOPING.

In den Insolventen Boedel van GIDEON THEODORUS GILDENHUIS, *van Koopmansrivier, District Worcester.*

OP DINGSDAG den 2 Juny aanstaande, zal op last van het Hooge Geregtshof, ten overstaan van eenen Specialen Commissaris, op de Plaats zelve, worden verkocht; zeker stuk grond, met de daarop staande Gebouwen, gelegen aan de Koopmansrivier, in het District van Worcester, naby Tulbaghs-Kloof,—groot 2 morgen.

Gem. Eigendom is zeer geschikt voor den handel, en is sedert de laatste 10 jaren met goed succes daartoe gebezigd geworden.

De konditien van verkoop, zyn te zien op het Meesters Bureau, en dat der Curatoren.

J. G. STEYTLER, Gz. } Gez.
P. F. R. DE VILLIERS, } Curatoren.

Kaapstad, 14 Mei 1840.

2,500 EXTRA VETTE HAMELS.

RUIM CREDIET.

OP MAANDAG, den 8 Juny, zal de Ondergeteekende ter plaatse van den Heer HEND CORNELIS VAN NIEKERK, Joostenberg, per publieke Vendutie doen verkoopen, bovengem. getal extra vette Hamels,—dezelve zyn in eenen uitmuntenden staat, zoo groot en vet, als sedert een geruimen tyd alhier niet zyn aangebragt.

Aan de koopers van dertig of meer Schapen zal Crediet worden verleend tot der 15 January 1841,—mits stellende zekerheid, ten genoege van den Vendu Adm.

W. A. MARAIS, Sr.

Paarl, den 18 Mei 1840.

De Heer P. F. R. DE VILLIERS, Vendu Adm.

Publieke Stellige Verkooping.

In de gezamenlyke en afzonderlyke Insolvente Boedels van JOHAN AUGUST SCHNAPHAUFF en GEORGE WILLIAM HASSELMAN, *handelende onder de Firma van* SCHNAPHAUFF & HASSELMAN, *Duitsche Brouwers.*

OP HEDEN, te 10 ure, zal de publieke Verkooping plaats hebben, van onderscheidene soorten Huisraad, Glaswerk en zilveren Etens en Theelepels, en dito Vorken, aan hunne woning naast den heer CERF in de Kortemarktstraat,

EN—te 11 UREN, aan het Pakhuis van de heeren HART & CANSTATT, aan het boveneinde van de Loopstraat, naast de woning van den Wel Ed. Heer J. A. BAM, van de Brouwery, met al hetgeen daartoe behoort, bestaande uit koperen Kookketels, Pompen, Koelers, Leggers, Oxhoofden, Half amen, Bottels, en de voorraad van omtrent 200 mudden Mout en omtrent 2800 lb. Hop, omtrent 400 lb. yzeren Hoepels, een kleine Wagen, Tafels, Stoelen, enz. enz.

ALSMEDE,

Drie Licentien om Bier by de kleine maat te verkoopen, en eene om Bier te brouwen, en zoodanige hoeveelheid Bier, als in het Pakhuis zal gevonden worden.

De Koopkonditien zyn te vernemen by den Ondergeteekende, en zullen ten dage der Verkooping worden bekend gemaakt. PAUL J. ROUX, Pz. eenige Curator.

KOLEN BENOODIGD.

COMMISSARIAAT.

TENDERS zullen op dit Bureau worden aangenomen, tot MAANDAG den 1 Juny, te 12 ure, van soodanige personen die genegen mogten zyn te leveren

30 *TON NEWCASTLE KOLEN*

van de beste soort, te worden geleverd in Harer Majesteits Magazynen in de Kaapstad.

De Tenders moeten den prys melden in Sterling Geld per ton, en waar de Kolen kunnen worden besigtigd.

CHARLES PALMER, Adj. Com. Gen.

Commissariaats Bureau, Kaapstad, 27 Mei 1480.

STELLIGE VERKOOPING,

DE Ondergeteekenden, behoorlyk geauthoriseerd, zullen op DINGSDAG den 2 Juny aanstaande, ten 10 uren 's voormiddags, stellig aan den hoogsten Bieder verkoopen, dat groot en sterk gebouwd Huis, Bakkery en Erf, No. 24 Burg Straat, Kaapstad, met het groot Pakhuis daarannex, het Eigendom van den Heer HENDRIK A. O. TRUTER, gelegen in het midden der Stad, te wel aan den Handel en het Publiek bekend als de Bakkery van wylen den Heer WILLIAM HUNT, om verdere omschryving te behoeven

Dit Eigendom zal eerst afzonderlyk worden verkocht, en daarna het geheele in een Perceel by den op en afslag als gewoonlyk, en ruim Strykgeld zal worden aangeboden.

De Conditien van Verkoop zyn te zien in Huize van den Heer THOS LAWTON, No, 53 Langemarkt-straat, ten Kantoore van den 2de Ondergeteekende, en by den Heer R. J. JONES, Vendu-Afslager, De Kaarten en het Transport, zullen ook by den Hr. LAWTON, ter inspectie openliggen.

G. W. PRINCE,
F. GODF. WATERMEYER,
THOS. LAWTON.

Kaapstad, 26 Mei 1840.

PUBLIEKE VERKOOPING

In den Boedel van wylen den Heer *Petrus Johannes Wessels.*

OP DONDERDAG den 18 Juny aanstaande, zal de Ondergeteekende in hare betrekking als Testamentaire Executrice, in bovengem. Boedel per publieke Vendutie verkoopen, al hetgeen tot gem. Boedel behoort, als:—

Een eeuwigdurende Erfpachtplaats, genaamd 'Rietfontein,' gelegen aan de Zoutpans Rivier, in Boschjesveld, District Swellendam, groot 4,817 morgen en 300 kwadraat roeden; alsmede al het Losgoed, de byzonderheden waarvan, nader zullen worden bekend gemaakt.

De Wed. P. J. WESSELS, Executrice.

Joostenberg, 18 Mei 1840.

PUBLIEKE VERKOOPING

OP HEDEN MORGEN,

ZULLEN de Ondergeteekenden, eene publieke Vendutie houden, van de volgende Goederen:—

100 kastjes geele Zeep,	Hembdenlinnen en Bedlinnen,
22 dito Ruiten 7 x 9,	72 en 80 dus. katoenen Bedlinnen,
4 kasten Dames Laarsjes,	Beddetyk, Moleskin,
2 dito Kinder dito,	Regatta Hembden, Stropdassen,
2 dito katoenen Kousen en Sokjes, Onderbroeken en Nachtmutsen,	Kleed- en Zakkammen,
1 rol kaarsen Katoen.	Scheerdoosjes.
Gekleurde Tafelkleeden,	

AAN SNYDERS EN ANDEREN,

20 lappen superfyn LAKEN, kleuren, zwart, blauw, en onzigtbaar groen, *gedeeltelyk Laken, uit het Westen van Engeland.*

AAN YZERHANDELAARS EN ANDEREN.

Kentsche en zwarte Hamers, Handschroeven, Vylen en Raspen, yzeren Vorken, vertinde yzeren Lepels, Tafel- en Desertmessen en Vorken, Timmermans Inslag-boren, Snuiters, Kurkentrekkers, Zakmessen, Scheermessen, Scharen, Pennemessen, Britsch-metalen Thee-, Koffy, Suiker- en Melkpotten, Etens- en Souplepels, Inktkokers.

W. ANDERSON, Senr. & Co.

TUIN-ZADEN.

OP MORGEN OCHTEND, zullen twee kasjes Amerikaansche Tuinzaden, op de Vendutie van de Ondergeteekenden worden verkocht, voor rekening van wien het moge aangaan.

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

N.B. Alsmede Aardenwerk.

VERKOOPING VAN WINTER GOEDEREN.

OP MORGEN zal door den Heer JONES, voor rekening van de Ondergeteekenden worden verkocht, een Assortement

Fyne Merinos,
Saksische Stoffe,
Shalloons,
Blauwe Karsaai, enz.

Alles zonder Reserve, om rekening te sluiten.

DICKSON, BURNIE & Co.

13,000 GULDENS,

OP Renten te bekomen, op goedgekeurde security! Dit kapitaal zal niet worden opgezegd voor een aantal jaren synde Fidei Commissaire gelden.—Adres by

GABRIEL LOUW, q.q.

Den 28 Mei 1840.

MEUBELEN, ENZ.

BY den Ondergeteekende zyn te koop, de volgende Meubelen, tegen zeer lage pryzen:—

Mahony-, rozen-, ceder- en stinkhouten Buffetten, Tafels, Kleederkasten, Sofas, Stoelen, Ledekanten, Kasels, enz.

C. MARBAGH, Buitengracht, No. 13.

Kaapstad, 28 Mei 1840.

NB. C. M., gaat voort met het maken van alle soorten van Bouwwerk, voor billyke pryzen.

VERKOOPING VAN BEESTEN.

DE Ondergeteekende zal op VRYDAG den 5 Juny, te 10 uren, op zyne plaats aan het Rondeboschje, laten verkoopen, 40 extra Trekossen, en eenige bastaard Koeijen, 2 Ossenwagens met Jukken en Touwen, en wat droog Brandhout in kleine koopjes; eenige drooge dikke dennen Balken,—alsmede eenige wynige Stukvaten.

S. J. MOSTERT, Welgelegen.

DE Ondergeteekende door zyne dagelyksche verzwakking en pynlyke omstandigheden, niet meer in staat zynde, zyne affaire te behartigen, zal eenen Agent tot dat einde aanstellen; en zal zich van al het onnoodige per Vendutie ontdoen, waarvan nader kennis zal worden gegeven. J. RUTGERS.

Kaapstad, 27 Mei 1840.

TE HUUR, drie Boven-Voorkamers; eenlooopende personen zullen de voorkeur hebben; dezelve kunnen aanvaard worden met het eerste van de maand Juny. Te bevragen by Mejufv. J. CRUYWAGEN, naast den Heer BLORE, No. 9, Burgstraat.

Bureau van den Baljuw.

Kaapstad, 28 Mei 1840.

IN Executie van het Gewysde van het Hooge Geregtshof, in de ondergemelde Zaken, zullen de volgende verkoopingen worden gehouden:—

GEORGE.

HEUGH & FLEMMING,

versus

GEORGE MILLER.

Op Zaturdag den 13den Juny 1840, ter plaatse Keurefontein, Veldkornetschap van boven Olifhants Rivier, in de Afdeeling George, van verscheidene soorten Huismeubelen, Glas en Aardewerk, Kombuisgereedschappen, eene hoeveelheid Koopmanswaren; eenen ouden Wagen, 100 Bokkevellen en verscheidene andere Artikelen.

GRAAFF-REINET.

JACOB JOHANNES NAUDE en JOSUA FRANCOIS NAUDE versus FREDRIK JOHANNES HENDRIKSE.

Op Maandag den 8 Juny aanstaande, in front van des Gedaagdens woonhuis, gelegen in de Kerkstraat, in de stad van Graaff-Reinet, van Huismeubelen, van verscheidene soorten, Kombuisgereedschappen, 1 Zadel en Toom, en eene hoeveelheid gekamde en ongekamde Wol.

GRAAFF-REINET.

FORBES STILL,

versus

CHRISTIAAN JOHANNES VAN ABO.

Op Vrydag den 19 Juny 1840, voor het Woonhuis van den Gedaagden, op het Marktplein, stad van Graaff-Reinet, van een algemeen assortement Koopmanswaren, Huismeubelen van verscheidene soorten, 2 Ossenwagens met Trektouwen en Jukken, 670 Schapen en Bokken, 79 stuks Hoornvee, enz.

ALBANIEN.

THOMAS NELSON versus JOHN LEONARD.

Op Zaturdag den 6 Juny 1840, aan de Commissie-Kamers van de Heeren J. D. NORDEN & Co., van Huismeubelen van verscheidene soorten, Glas- en Aardewerk, Keukengereedschap, enz. enz. enz.

SOMERSET.

DAVID McMASTER

versus

ELIZABETH JOSIENA VAN BUUREN.

Op Zaturdag, den 6 Juny aanstaande, ten Woonhuize van den heer FRANS DE VILLIERS, in het Dorp Somerset, van 1 Tafel, 4 Stoelen, 1 Kombuistafel, en een Bakkist.

J. STEUART, Baljuw.

OP den 23 deser, overleed alhier, myn geliefde Echtgenoot MICHIEL VAN BREDA, ARENDS Zoon, in den ouderdom van 51 jaren, 7 maanden en 17 dagen; van welk voor my zoo smartelyk verlies, aan Nabestaanden en Vrienden wordt kennis gegeven, met versoek van rouwbeklag verschoond te blyven.

M. VAN BREDA, geb. HERMAN.

Tuin Zorgvliet, 27 Mei 1840.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD, DEN 20 MEI 1840.

De Wetgevende Raad, deszelfs handelingen met betrekking tot de begrootingen voor het loopend jaar, ten einde gebragt hebbende, veronderstellen wy, dat het Publiek reeds op het lezen der onderscheidene rapporten, genoegzame aanleiding tot eene ernstige en angstvallige overweging zal gevonden hebben.

Men heeft altyd aangemerkt, dat de Wetgevende Raad, zoo als dezelve is te zamengesteld, (de on-officieele leden, slechts door den Gouverneur gekozen wordende,) de handelingen van den Gouverneur niet genoegzaam in toom houdt, noch ook eene onafhankelyke bescherming is voor het Publiek; en de gegrondheid van die aanmerking, zal duidelyk worden, wanneer men slechts de handelingen van dat Ligchaam, vooral met betrekking tot de laatste begrootingen, in overweging neemt.

In de eerste plaats, bespeuren wy, dat de Wetgevende Raad, met eene begrootte Inkomste van slechts £155,450, hun toestemming aan eene Uitgaaf van £156,174 verleend heeft, aldus toestemming gevende tot de betaling van £724, meer dan zy volgens hunne eigene aanwyzing, in staat zyn te betalen. De vraag die er noodwendig ontstaan moet, is, hoe moet die waarschynlyke te kortkoming betaald worden? Wanneer wy tot de gepubliceerde *Abstracten* van de laatste drie jaren teruggaan, bespeuren wy, dat de wezenlyke Uitgaaf, de toegestane, in de volgende ratio, is te boven gegaan, als:—

	1837	1838	1839	1840
De wezenlyke Uitgaaf, was in..	145,815	168,502	192,689	
Toegestane dito,..	128,628	144,038	151,405	156,174
Dus een excess,..	17,187	24,464	41,284	

Wat moet dan van onze geldmiddelen worden, indien wy een gelyk excess dit jaar hebben?

Eene andere reden tot ernstig nadenken, is de vermeerdering van Uitgaaf, welke vooral voor het loopend jaar, door den Wetgevenden Raad, tot eene som van £4,769, meer dan het laatste jaar is toegestaan, niettegenstaande het Gouvernement nu van de Uitgaaf voor de Municipaliteit van de Kaapstad, bevryd is, welke op £11,087 begroot was, en de Uitgaaf onder de plaatselyke voor het Hoofd, welke op £3,890 voorgesteld is, niet in de Begrootings Ordonnantie begrepen is. Wanneer nu slechts deze twee items nog een last op de Uitgaaf maakten, dan zoude de begrooting £171,151 bedragen, dus omtrent £20,000, meer dan het laatste jaar.

Deze vermeerdering verwekt des te grooter verwondering, wanneer wy op den staat van onze publieke Uitgaaf en Inkomsten terug zien, sedert het jaar 1833, toen de jaarlykssche abstracten van Ontvangst en Uitgaaf gepubliceerd zyn geworden. Het geheel bedrag van Beleening door het Gouvernement gedurende de jaren 1833, 35 en 36, gedaan, ten einde de tekortkoming te bestryken, uitlatende, vinden wy, dat de tekortkoming en surplus aldus staan:—

	Tekortkoming van Inkomsten.	Overschot van dito.
In 1833		
wezentlyke Uitgaaf £130,132		
dito Inkomsten 126,852		
	3,280	
In 1834		
wezentlyke Uitgaaf £120,925		
dito Inkomsten 119,583		
	1,342	
In 1835		
wezentlyke Uitgaaf £134,576		
dito Inkomsten 108,417		
	26,159	
In 1836		
wezentlyke Uitgaaf £147,579		
dito Inkomsten 143,152		
	4,427	
In 1837		
wezentlyke Inkomst. £167,036		
dito Uitgaaf 145,815		
	——	21,221
In 1838		
wezentlyke Inkomst. £188,459		
dito Uitgaaf 168,502		
	——	19,957
In 1839		
wezentlyke Uitgaaf £192,689		
dito Inkomst. 174,845		
	17,844	
Tekortkoming.	53,052	41,178
Surplus.	41,178	
Dus eene tekortkoming van	£11,874	latende.

door het Koloniale Gouvernement, op de wezentlyke Uitgaaf en Inkomsten verschuldigd.

Met zoodanig eenen staat van geldmiddelen voor zich, waren wy geregtigd van den Wetgevenden Raad, te verwachten, dat zy hunne aandacht zouden hebben gevestigd op den droevigen staat waarin de Kolonie met betrekking tot derzelver financieele middelen geplaatst is,—op de veelvuldige verbeteringen, tot hulp en ondersteuning van Handel en Landbouw, zoo hoog noodzakelyk, en op de onderscheidene drukkende belastingen,—en dat met het doel ter stricte bezuiniging, zy *eerlyk* en in hun *geweten*, hunne stemmen geweigerd zouden hebben voor eenige Uitgaaf, welke eenigzints kon bespaard worden. Wat hebben zy in plaats daarvan dit gedaan? Zy hebben zonder onderscheid na eene flaauwe worsteling (zoo een weinig declamatie, eene worsteling kan genoemd worden) aan eene toenemende pensioen-lyst, die van de oprigting van den Wetgevenden Raad, op eene *edele* wyze jaarlyks is vermeerd geworden, hunne goedkeuring verleend. Hiervan hebben wy het onderscheidene bedragen in een vorig nommer reeds opgegeven.† Zy hebben verder telken jare, aan eene vermeerdering van salarissen hunne toestemming gegeven, terwyl zy voor het loopend jaar, *zelve* den weg aangewezen hebben, tot het uitdeelen van de Koloniale Fondsen, om salarissen te vermeerderen. Ja, er zyn zelfs onnoodige posten gemaakt, en door hun toegestaan, waarschynlyk zonder dat zy op de gevolgen daarvan bedacht waren. Want zoo zy den staat onzer geldmiddelen in overweging genomen hadden, welke wy hierboven voorgesteld hebben,—zoo zy opmerkzaam waren geweest op de tydelyke invloeijing van de "Compensatie-penningen," die het eenigzins verwonderingswaardige surplus in 1837 en 1838 teweeg hebben gebragt, en de tegenwoordige overscheepings handel van koffy,—zouden zy zich, in de gepaste vervulling van hunnen pligt gedrongen gevoeld hebben, het overschot van die twee jaren aantewenden, ter verbetering onzer geldmiddelen, en ter gemoet koming in ons publieke gebrek.

Er is echter eene poging tot eene besparing gemaakt, en het wordt ons gezegd dat dit, teweeg gebragt is, door de "Commissaris van Zegels," naar het departement van Registratie van Actens, overtebrengen. Laat ons zien. De Tresorier Generaal, die ten zelfden tyde Registrateur van Actens was, ontving een salaris van £1,000, en de Commissaris van Zegels £500. Het departement van Registratie van Actens, werd van dat van den Tresorier Generaal, afgescheiden, op eene zeer ongepaste aanbeveling van den Gouverneur aan het Gouvernement te huis, en een salaris van £600 voor eenen Registrateur van Actens bepaald. Maar met het doel om eene besparing te maken, wordt de betrekking van Commissaris der Zegels, met een salaris van £500, afgeschaft, en de persoon welke die betrekking vervulde, wordt als Registrateur van Actens, met £600 aangesteld! Dit noemen *zy* eene besparing, hetgeen *elk ander*, in de gewone rekenkunst bedreven, zonder twyfel eene vermeerderde uitgaaf zoude noemen. Waarom kon het salaris van den Registrateur van Actens niet op 500*l.* inplaats van 600*l.* bepaald worden? Wat had de pligt van den Wetgevenden Raad, en meer byzonder die van de On-officieele Leden, in dit opzigt moeten geweest zyn? Zich niet door den Gouverneur te laten voorschryven, maar op eene *edele* en manlyke wyze optetreden, en te weigeren de toelaag voor eenen Registrateur van Actens, afgescheiden van den Tresorier Generaal, goedtekeuren (eenen maatregel door den tegenwoordigen Gouverneur, aan het Gouvernement te huis aanbevolen, zonder zelfs den Wetgevenden Raad, raadteplegen, voordat hy het waagde zoodanige aanbeveling te doen)—en op verdere bezuiningen aan te dringen. Misschien is het hun door Zyne Excellentie gezegd, dat zy geen regt hadden zulks te doen,—ook weten wy niet of de Gouverneur hun het zwygen kon opleggen, noch, of de President hen met een adjournement heeft bevreesd. Maar zyn onze Wetgevers, de door den Gouverneur aangestelde Edelen, onbekend met het regt dat zy hebben, om eene petitie aan Hare Majesteit intezenden? Het schiet ons te binnen, dat er in den Wetgevenden Raad, van den 24 February 1836, zekere drie besluiten doorgegaan zyn, ter justificatie van onzen hoog geachten Gouverneur Sir BENJAMIN D'URBAN. Waarom hebben de On-officieele Leden zich van datzelfde regt niet bediend, om den Gouverneur te censüreren over de maatregelen reeds gemeld, terwyl het niet de belangens van eenen *Gouverneur* maar van het *Publiek* gold?! Dan zoo als het thans gesteld is, heeft de Wetgevende Raad, met het doel ter besparing, echter door eene "onverwachte gebeurtenis," eene vermeerdering van 100*l.* in de Uitgaven toegestaan. Wanneer nu die wyze om eene besparing te maken door een *Vertegenwoordigend Ligchaam*, ware by de hand genomen, zoude het misschien als een bewys van de onrypheid der Koloniale Vertegenwoordigers zyn te berde gebragt, terwyl thans de hof-party ons wil wys maken, dat zoodanig een stelsel van spaarzaamheid op gezonde groudbeginselen steunt, en als een blyk van de volmaakste rypheid van onzen tegenwoordigen Wetgevenden Raad, verstrekt.

Met betrekking tot het Commissarisschap van Zegels, moge het misschien niet van onpas zyn, het Publiek te herinneren, aan de volgende gebeurtenis in den Wetgevenden Raad, in deszelfs Zitting van den 29 *October* 1834.

"Op het stemmen voor de salarissen, enz. voor het Zegel Kantoor, voeg de Heer EBDEN, of er door het Gouvernement eenige maatregelen by der hand genomen waren, *overeenkomstig de aanbeveling van den Secretaris van Staat*, om te zien, of de Uitgaaf van dat Departement niet geheel en al afgeschaft, of verminderd kon worden, door dezelve naar eenig ander Kantoor overtebrengen? Het Ed. Lid was van oordeel, dat de betrekking van Commissaris van Zegels afgeschaft kon worden.

Kolonel BELL stelde voor, dat het discusseeren over dat onderwerp, uitgesteld zou worden, tot dat de geheele begrooting afgeloopen was."

Aldus is de gezonde aanbeveling van den Secretaris van Staat, gesmoord geworden, en er is niets meer over het onderwerp gehoord, tot dat omtrent 6 jaren daarna, de Gouverneur, in de laatste Zitting van den Wetgevenden Raad, van den 13 dezer, verklaarde, "dat er eene verandering in dat Departement gemaakt was, en dat de Commissaris van Zegels erkend had, *dat hy werkelyk niets te doen had*!"

Met grond mogen wy daarom vragen, Edele Leden van den Wetgevenden Raad, genomineerdens van den Gouverneur!—wat hebt gy in dat opzigt ter te gemoetkoming van de publieke belangens, van 1834 tot 1840 gedaan? Was het voor de eerste maal, sedert 1834, dat gy ontdektet, dat het ambt van den Commissaris van Zegels, eene bloote sinocüre was?—Voorwaar, indien de Raad in October 1834, bewust was van de aanbeveling van den Secretaris van Staat, om dat ambt afteschaffen, indien mogelyk, moet het een ieder aller-vreemst voorkomen, dat er op zoodanige aanbeveling door de officieelen, geen acht geslagen is.—en dezelve door de on-officieelen onopgemerkt gelaten is gedurende bykans 6 jaren, niettegenstaande de herhaalde klagte des Publieks, over het bestaan van zoodanige sinocure,—welke zy, de onwetenden en onrypen, wel wisten, maar de wetgevende wysheid van onze edele meerderen niet kon bevroeden, zoodanig te zyn.

Eene gelyksoortige verontachtzaming omtrent eene aanbeveling van huis, is betoond geworden, ten aanzien van het "Slaven Registratie Bureau.

In de Zitting des Raads van den 5 Dec. 1836, verzocht

"De Heer Ross, eenige opheldering, met betrekking tot de voortduring van dat Bureau, tot eene jaarlyksche koste van £1,130.

"De Secretaris des Gouvernements zeide, dat hy gezag had, dit Bureau gaande te houden, tot dat het kon worden afgeschaft, en hy hield zich overtuigd, dat de afschaffing van hetzelve, voordat het apprenticeschap ten einde was, de nadeeligste gevolgen zoude hebben, daar eene gedurige referte tot de boeken, tot dien tyd, noodzakelyk zoude zyn.

"De Heer Ross zeide, dat hy van het item slechts gewag maakte, om dat hy bespeurde, *dat de hulpmiddelen der Kolonie ongeëvenredigd waren aan de Uitgaaf*.

De hulpmiddelen der Kolonie ongeëvenredigd aan de Uitgaaf!! en echter een Bureau aangehouden ter enkele bewaring van boeken om naar te refereeren, tegen eene koste van £1,130, hetgeen gedaan had kunnen worden voor 300*l.* en minder! Nu heeft het de Kolonie gekost,

In 1836	£1120
— 1837	1057
— 1838	980
— 1839	150

En heeft eerst in de Uitgaven voor 1840, op gehouden.

De slotsom, te worden getrokken uit zoodanige duchtige daadzaken, genomen uit de handelingen der Raads zelve, moet noodwendiglyk, eene overtuiging te weeg brengen in de gemoederen des Publieks, dat onze publieke belangens, niet genoegzaam worden beschermd, onder de tegenwoordige constitutie van den Wetgevenden Raad. De weinige proef-jaren, hebben ons tot die overtuiging gebragt, en het betaamt den Kolonisten thans, om te overwegen, of hun vorig verzoek aan Harer Majesteits Gouvernement, om een *Vertegenwoordigend Wetgevend Ligchaam*, niet herhaald diende te worden.

Wy zullen dit onderwerp hervatten.

Begrootte inkomsten voor 1840, ter tafel gelegd, toen de Begrootingen voor den Raad was:—

	Westelyke Districten	Oostelyke Districten
Leges voor het registreeren van Actens, £	1,750	
Zegels en Licentien,.....	12,500	7,500
Recognitie Penningen,.....	9,500	5,500
Douane,.....	27,000	5,000
Ordinaire Belastingen,.....	10,250	3,000
Tiendens,.....	1,500	
Bank,.....	7,500	
Haven-Belasting, enz.....	2,500	15
Postgelden,.....	3,600	2,250
Somerset Hospitaal,.....	400	
Transport Gelden,.....	12,750	5,250
Vendu Penningen,.....	14,000	3,285
Regterlyke Leges en Boetens,.....	5,500	600
Policie Departement, Kaapstad,.....	306	
Diverse,.....	1,750	2,250
Plaatselyk, met uitzondering van het Hoofd in de Kaapstad.....	2,650	850
Contributie voor de Policie van de Kaapstad, (8 maanden a £1500).....	1,000	
Terugbetaling van Onkosten van gewezene Speciale Regters.....	2,000	
Verkoopingen van Landeryen, Surcharges terug ontvangen, Voorschotten terug betaald, en tusschenkomende ontvangsten,.....	3,500	
	119,950	35,500
		119,950
	£	155,450

KAAPSTADS MUNICIPALITEIT.

Wy hebben het genoegen het Publiek bekend te maken, dat de Municipale Commissarissen, in hunne Byeenkomst van Woensdag ll., de volgende Heeren als hunne Municipale Beambten hebben aangesteld:—

De Wel Ed. Heer P. J. DENYSSEN, LLD. als Secretaris.
De Wel-Ed. Heer F. G. WATERMEYER, als Tresorier, en
De Heer J. GERBER, als Bode.

Hoe respectabel de kwalificatien der andere candidaten ook zyn, die om die posten hebben verzocht, (21 in getal voor dien van Secretaris, en 20 voor dien van Tresorier,) twyfelen wy echter niet, of de tegenwoordige aanstelling van eenen Tresorier, die over het algemeen bekend is, als een volkomen Rekenmeester en Boekhouder, en van eenen zeer bekwamen Advokaat, als Secretaris, kan niet missen, algemeene voldoening te geven, voor zoo verre als Commissarissen, voortreffelyke hulp voor zich verworven hebben, in het bestier onzer Municipale aangelegenheden.

Wy herinneren de Huishouders aan de Wyk-verkiezings Byeenkomsten, welke op Maandag en Dingsdag, van 9 tot 2 uren, bepaald zyn, voor de verkiezing van Wykmeesters voor de onderscheidene Wyken. Refereerende tot hetgeen wy reeds over het onderwerp hebben gezegd, maken wy hen bekend,—dat zy van heden in de zaal van het Stadhuis, een plan van de stad op een groter schaal zullen vinden, waarop de onderscheidene Wyken, zoo opvallend als mogelyk, met onderscheidene kleuren en nommers zyn gemerkt, waardoor de onderscheidene Huishouders in staat zullen worden gesteld, zeker te weten tot welke Wyk zy behooren, en op welken tyd op Maandag of Dingsdag, hunne onderscheidene Wyk-Byeenkomsten zullen worden gehouden. Voor eene specificatie waarvan, wy onze lezers refereeren, tot de Advertentie in een ander gedeelte van dit blad te vinden.

De Kinderpokken zyn nog aan het afnemen. Wy hebben vernomen dat er te Stellenbosch van den 31 Maart tot den 23 Mei, in het Hospitaal aldaar zyn toegelaten, 23 van het mannelyke en 7 van het vrouwelyke geslacht, waarvan 14 gevallen van eenen tezamenvloeijenden aard waren, en 16 van eenen ligten graad.

Wetgevende Raad.

(*Uit de South African Commercial Advertiser.*)

WOENSDAG DEN 13 MEI 1840.

Present Zyne Excellentie de Gouverneur, de edele Secretaris des Gouvernements, de edele Prokureur Generaal, de edele Tresaurier Geraal, de edele Auditeur Generaal, de edele Heeren Ebden, Ross, Cloete, Breda en Cloete.

EMIGRATIE.

(Vervolg uit ons voorgaande.)

De heer Cloete zeide, zonder eenig verlangen te hebben, om hetgeen door het edele lid, die die resolutien had voorgesteld, geopperd is geworden, te herhalen,—en dat zoo wat afwykend schyn te zyn van de tegenwoordige kwestie, tot het oprigten van eene Emigratie Maatschappy, zoude hy aanmerken, dat, begunstigd zynde geworden, met eene lezing van den brief van Instructien van Lord John Russell, hy dadelyk verklaard had, dat hy, den last gevoelende, waaronder de Kolonie thans gebukt gaat, ten opzigte van het gebrek aan arbeid, dit voorstel hartelyk zoude instemmen, wanneer hetzelve voor den Raad gebragt werd, enkel als een bewys van goedkeuring omtrent het voorgestelde stelsel. Hy had immer getracht, indruk te maken op hen, in wien hy onmiddelyk belang stelde, dat,—zoo als duidelyk was voor een ieder met de gewone bezigheid der werkende klassen in deze Kolonie bekend,—wy niet verwachten konden, dat van de dertig duizend in vrydom gestelde slave, een tiende of zelfs een vyftigste gedeelte, den ingespannen harden arbeid zouden blyven verrigten, welke noodig is om onze granen naar de markt te brengen; en hy had hen geraden alle mogelyke middelen in het werk te stellen, om arbeiders, by wyze van immigratie, in de Kolonie te brengen;—zeker zynde, dat hoewel de invoer van genomen slaven, onlangs het gebrek van eenige huishoudingen, binnen en in de nabyheid van de Kaapstad, had vervuld, deze Kolonie echter, op den invoer van eenige nyverige landlieden uit Europa, het oog vestigen moet, om als een beschaafd en christelyk land, vorderingen te maken. Met zulke gevoelens bezield zynde, had hy die documenten met zeer veel genoegen gelezen, welke zulk een verlangen aan den dag legden, aan de zyde van het Gouvernement te huis,—om aan de behoeften der Kolonien, in dit opzigt te voldoen;—en, hoewel niet verbonden aan de bewoordingen der Resolutien en waarlyk verlangend, om zulke veranderingen te doen maken, welke allen in staat zullen stellen, daarmede intestemmen, was by zeer begeerig, dat deze Raad, en de Kolonie over het algemeen, de uitgedrukte gevoelens moesten instemmen, en zich gereed toonen, gebruik te maken van het voordeel hen aangeboden wordende, in den brief van Instructien van Lord John Russel. Hy geloofde, dat de meeste pogingen door private onderneming aangewend, om arbeiders intevoeren, waren mislukt, en daar die klasse van personen, over het algemeen of niet kan, of niet wil, voor hunne eigene reiskosten betalen, is het klaarblykelyk de staatkunde der kolonisten, om de beste middelen te gebruiken, en zich te bedienen van de liberale insigten van het tegenwoordig Gouvernement. Harer Majesteits Ministers schynen duidelyk te gevoelen, dat tot eene zekere uitgestrektheid "de fondsen door den verkoop van landeryen in de Kolonien, kunnen worden aangewend, tot het overbrengen van Emigranten derwaarts." Nu is er van al de Kolonien onder de Britsche Kroon niet eene, uit een natuurlyk oogpunt beschouwd, of ten aanzien van derzelver klimaat geschikter voor Engelsche Emigranten dan de Kaap, alwaar zy dadelyk by het landen eene bevolking aantreffen die hunne taal, en bezigheden verstaan. Hy hield zich daarom overtuigd, dat de Emigratie van Europische landlieden naar deze Kolonie, eene goede en voordeelige uitwerking hebben zoude. Echter ziende dat de Instructien van het Land en Emigratie Collegie, niet in het oog hadden dat het geheel, maar slechts een zeker deel van den opbrengst van woeste landeryen, tot dat einde moest worden gebruikt, zoude het niet kwalyk zyn zulk eene distinctie in de resolutien te maken, als welke voorkeur geven zoude aan wegen en andere publieke werken, volgens eenen zekeren regel, welke er kon worden gemaakt. Het was volgens de wyze waarop Zyne Excellentie de resolutie had opgelezen, duidelyk, dat zyne objectie is ontstaan door den indruk, dat het het effect zoude hebben om het plaatselyke Gouvernement in moeijelykheden te dompelen, dat niet bereid was, volgens het voorgestelde plan, te handelen;—maar hy beschouwde, dat al hetgeen noodig was, slechts hierin bestond, om op dezen staat der Begrooting, te notuleeren, dat de Raad met de gevoelens van den Secretaris van Staat instemde, en de Kaap beschouwde als een der Kolonien, welke door den invoer van Europische arbeiders, zoude worden bevoordeeld;—en dat, indien Zyne Excellentie gesuthoriseerd mogte worden, zulk eenen maatregel ten uitvoer te brengen, de Raad genegen zoude zyn, den verkoop van woeste landeryen tot dat einde goed te keuren. Met dit oogmerk en onder die bepalingen, zag hy de afkeuring Zyner Excellentie niet te gemoet, die hy verzekerd was, niets meer ter harte had, dan den voorspoed dezer Kolonie.

De Gouverneur zeide,—Zyne objectie was voornamelyk tegen de 2de Resolutie, of: Dat het wenschelyk was van dezen Raad meer raadzaam was, dat onder de tegenwoordige omstandigheden der Kolonie, een Collegie dadelyk worde aangesteld," enz. Daar nu de aanstelling van zulk een Collegie noodwendiglyk met groote kosten zoude gepaard gaan, zag hy niet, hoe hy, zonder eenige instructien van Lord John Russell, zoodanige aanstelling kon doen. Indien het Collegie zonder geld kon werken, wel en goed. Maar hoewel het edel lid die de Resolutie heeft voorgesteld, en anderen, zonder twyfel gereed zouden zyn gratis te ageeren, zouden echter vele der vereischte informatien door het Landmeters Departement moeten worden geformeerd, tot welk einde, meetingen zouden moeten worden gehaan, en reiskosten gemaakt, bovendien kon het Gouvernement te huis andere instructien uitzenden, en een ander Collegie aanstellen, waardoor al deze kosten en moeite verloren zouden zyn.

De heer Ebden speet het zeer, te hooren, dat Zyne Excellentie kosten aanhaalde als den grond van zyne stemming tegen de Resolutie;—hy beschouwde dat het uitvoerende gesag zeer weinig verantwoordelykheid zoude hebben, daar de kosten zeer gering zouden zyn, en allen goed gemaakt konden worden uit den opbrengst van woeste landeryen. Door deze Resolutien aantenemen, beschouwde hy, dat de Raad dadelyk zoude instemmen met de gevoelens van het Gouvernement te huis, en de inzigten opvolgen, welke gedurende de discussie van de Meester en Diensthode Ordonnantie, zyn te berde gebragt, en welke zy geinformeerd zyn, Zyne Excellentie gereed was, door de sterkste aanbevelingen aan het Gouvernement te huis, in werking te doen brengen.

De Gouverneur zeide, indien de resolutie veranderd werd volgens de suggestie van het edele en geleerde lid, aan de andere zyde (den heer Cloete,) hy daartegen niet zoude objecteeren. Hy was volkomen genegen intestemmen, in eene uitdrukking van gevoelen door den Raad, maar hy was niet gereed verder te gaan. Hy kon de tweede Resolutie niet instemmen, welke vorderde, dat een Collegie dadelyk worde aangesteld, niet alleen tot het inwinnen van Informatien, maar tot het inwerking brengen van verscheidene voorsieningen, voorkomende in de Instructien van Lord John Russell, aan de Land en Emigratie Commissarissen, onlangs door hem aan het Lager-huis gesubmitteerd." Wat de ware meaning van den edelen heer was, wist hy niet, maar het kwam hem voor dat hy de zaak wenschte door te dringen, en de woeste landeryen tot den hamerslag te brengen. Indien dit niet de bedoeling der resolutie was, zoude hy voorstellen eene verandering in de bewoording. Hy stemde volkomen toe, dat er op dit oogenblik een groot gebrek aan arbeiders in de Kolonie was, en hy had niets tegen het houden eener rekening van de sommen door den verkoop van woeste landeryen opgebragt wordende, maar hy kon niet toestemmen in de raadzaamheid, om een Collegie op het oogenblik aantestellen, dan wel, de gansche opbrengts der woeste landeryen, dadelyk aantewenden, ter bevordering van Emigratie. Eenige der voorstanders van Emigratie gaan verder met hunne inzigten, en zoeken mede het geheel der recognitie penningen tot dat einde ter zyde te stellen. Maar de Raad zich gesteld hebbende tegen de ordinaire belastingen, en eenige nieuwe schikkingen betrekkelyk de Douane verwachtende, zoude het onbetamelyk zyn, om zich op deze wyze met de Inkomsten te bemoeijen. Buitendien zoude het hierna kunnen blyken, dat een lyn getrokken was tusschen deze kolonie en de twee Canadas, Nieuw Zuid Wales en Van Diemau's Land, en dat de laatstgem. de Kolonien zyn waarop die instructien betrekking hebben, daar het wel bekend is, dat de Kaap nimmer een der Kolonien geweest is, alwaar afgedankte soldaten zyn geloskerd. Mogelyk, hebben Harer Majesteits Ministers, met referte tot die Instructien, nooit aan de Kaap gedacht;—en in dit geval, zoude het goed voor den Raad zyn, eene declaratie in hunne gevoelens te uiten;—maar verder als dit wilde hy niet gaan. De resolutien konden echter door den Raad worden gepasseerd, hem in de minderheid latende.

De heer Cloete stelde voor, de 1ste resolutie te veranderen, om het gevoelen des Raads te uiten, dat een zeker gedeelte van den opbrengst der verkooping van woeste landeryen, ter bevordering van immigratie worde aangewend;—hy was verlangend om het grondbeginsel aangewend te zien, maar beschouwde het niet te min noodig, zorg te dragen dat men daarmede niet te ver ging, hetgeen niet zelden het geval is in wetgeving voor de kolonien. Opdat daarom, eenig Collegie, gewapend met verschrikkelyke magt, ons niet met Emigranten zoude beginnen te overstroomen, zonder referte tot de wyze, waarop dezelve moeten worden uitgegeven, is het hoog noodzakelyk, dat hieromtrent eenige bepaling werd gemaakt, en het is niet minder betamelyk dat een zeker gedeelte der fondsen, aldus byeengebragt, ter zyde worde gesteld, voor wegen en andere verbeteringen.

De heer Ross zeide, dat hy instemde met zynen edelen en geleerden vriend, dat slechts een zeker gedeelte van het fonds, te worden byeengebragt door den verkoop van woeste landeryen, tot dat einde moest worden aangewend; maar hy kon de aanstelling van Commissarissen, en het maken van kosten niet voorstaan, voordat de gevoelens des Parlements bekend waren, met betrekking tot de arbeiders van het Land- en Emigratie Collegie. Op dit oogenblik beschouwde hy dat deze resolutien de zaak zoo wat vooruit liepen;—hy was van oordeel dat indien de opbrengst van woeste landeryen, werd gebruikt tot werken van algemeene verbetering, dezelve zeer zorgvuldig moesten worden verkocht, naar mate om dezelve aanzoek gedaan worden; want, naar mate dat de bevolking der Kolonie toeneemt, zullen die landeryen natuurlyk in waarde stygen.

De Prokureur Generaal zeide, het kwam hem voor dat er geen verschil van gevoelen onder hen bestond, betrekkelyk de kwestie in het afgetrokkene. Allen kwamen overeen dat er gebrek aan arbeid in de Kolonie is, en allen waren verlangend, om in deze behoefte te voorzien. Maar in het leven wordt het immer bevonden, dat het de gemakkelykste zaak is onze behoeften te gevoelen:—dat, waarover de menschen hunne hoofden kwellen en hunne handen gebruiken, was, om in dezelve te voorzien. Hy was er altoos tegen om koud water op edele voorwerpen te werpen, daar hy beschouwde om meer te willen doen, dan gedaan kan worden, altyd beter is dan stil te staan en niets te doen. Ter gelyker tyd moesten wy onze oogen niet sluiten, voor de moeijelykheden der positie, waarin wy werkelyk geplaatst zyn. Met betrekking tot de groote kwestie van Emigratie, als een Ier,—komende uit een land waar hy de uiterste ellende gezien had, ontetaande uit de omstandigheid dat er meer handen zyn dan met mogelykheid arbeid kunnen erlangen,—naar een land alwaar hy vond dat er zulke groote moeijelykheid bestond om handen te krygen, en zoodanige ongemakken en vermindering van geluk ondervonden werden uit gebrek aan personen om als dienstboden te dienen,—zoude hy zekerlyk even genegen als eenig mensch zyn, om middelen te beramen, welke de eene klasse kon te gemoet komen terwyl dezelve voorspoed aan eene andere zouden aanbrengen. Hy was niet in de gelegenheid geweest de "Colonial Gazette" te zien, waaruit zoo aanhoudend extracten waren gemaakt gewordon, maar hy dacht dat het billyk kon worden nagegaan, dat hetgeen het Ministerie te huis voornamelyk in het oog had om emigratie te bevorderen, zyn moest, om de drukking der populatie aldaar te verligten. Hy dacht dat het waarschynlyk was, dat een Engelsche Minister zyn oog voornamelyk hierop hebben zoude, niet, echter, dat hy noodwendiglyk zyne oogen zoude sluiten, of voor de voordeelen, bewezen aan hen, die aldus uit omstandigheden van ellende in een land gebragt werden, alwaar zy een ruim en open veld voor hunne nyverheid zullen hebben, of op de kolonisten, die aldus met noodzakelyke arbeiders werden voorzien; maar het groote en aanmoedigende doel van eenen Minister, de emigratie bevordert, moet natuurlyk zyn, om de ellende der bevolking te huis te verzachten. Nu dacht hy, dat deze consideratie, in verband genomen, met hetgeen door den Kolonialen Secretaris is gezegd geworden, eenige betrekking had op het onderwerp voor den Raad, als aantoonende, dat deze Kolonie waarschynlyk niet zoo veel voordeel kon trekken uit den voorgestelden maatregel als een ieder, was hy zeker, hoewel hy het niet mogte verwachten, hartelyk wenschen moet. Deze Kolonie is nimmer eene Kolonie geweest, gekozen voor Emigratie uit Engeland; de vloed van Emigratie, heeft deszelfs rigting genomen naar Canada en Australien, maar dezelve heeft nooit sterk naar deze Kolonie geloopen. Hy zoude, ter loops aanmerken, dat Emigratie uit Engeland en Ierland, tot nu toe, niet van de regte soort is geweest. De algemeene klasse van Emigranten zyn kleine kapitalisten geweest, die hunne plaatsen en andere goederen, hebben verkocht, om voor hunne overbrenging te betalen, en die in staat gesteld zyn, om op hunne eigene middelen te gaan werken, by hunne aankomst ter plaatse hunner bestemming. Door deze soort van Emigratie, kan het moederland zeer weinig, of in het geheel niet worden bevoordeeld; want, indien het waar zy, dat het voordeelig voor een land is, om het bedragen van kapitaal, geëvenredigd te doen zyn aan het bedragen van arbeid, dan doet het stelsel, dat het getal arbeiders vermindert, en het bedragen van kapitaal ter gelyker tyd vermindert, en in eene grootere geevenredigheid, uiteindelykheid geen goed. Het tegenwoordig plan is, om juist datgene te doen, dat men te huis begeert, en ook hier begeert wordt, dat is, om een fonds daartestellen om menschen uitte brengen, die zichzelven niet kunnen brengen. Maar men moet verwachten, dat de stroom van kosteloze Emigratie, waarmede het Gouvernement een begin maken zal, de vrywillige stroom volgen zal, en dat de Kaap daarom uit den maatregel minder voordeel trekken zal dan Australien, en de twee Canadas.—Het bedragen van Engelsch kapitaal naar die Kolonien overgezonden, is verschrikkelyk;—en men moet verwachten, dat de Engelsche Minister, het grondbeginsel zal volgen, om den armen man, den kapitalist achter na te zenden, en dat het hem voorkomen zal, dat de Kaap niet de beste plaats is voor kosteloze Emigratie, ziende dat vrywillige Emigranten, over het algemeen, de andere Kolonien hebben gekozen. Het gevoelen zoude mogelyk verschillend zyn, indien het oogmerk van het Ministerie ware om de Kolonisten verligting te geven, en zichzelven niet te ontdoen van de overtolligheid van de bevolking te huis;—zy zouden dan onderzoeken en bevinden, dat het deze Kolonie zeer aan handen ontbreekt; maar indien hun oogmerk ook ware, om den armen man te bevoordeelen, zouden zy deze Kolonie blyven beschouwen als eene plaats alwaar pyverheid en kapitaal, niet zoo waarschynlyk gelykstandig worden beloond. Sprekende van woeste landeryen, wist hy, dat het het gevoelen was van zyn Ed. vriend (den heer Ross,) dat de opbrengst van den verkoop van zoodanige landeryen moest worden aangewend, tot het maken van goede wegen en hy moest ook bekennen, dat volgens zyn eigen gevoelen, wegen de voorkeur hebben moesten, boven eenig ander voorwerp,—want een land zonder wegen, is als een ligchaam zonder aderen of slagaders, om circulatie te geven aan de vochten welke het leven opbouden. De vereischte som om elken Emigrant herwaarts te brengen, kon, dacht hy, omtrent £15 zyn, maar zeg, dat het slechts £10 ware. Om daarom 1000 armen herwaarts te brengen, zoude £10,000 vereischen, en by beschouwde, dat in den tegenwoordigen staat der Kolonie, deze som, indien dezelve uit den verkoop van woeste landeryen werd byeengebragt, veel voordeeliger kon worden aangewend, tot het maken van wegen en andere plaatselyke verbeteringen, welke de Kolonie in zulk eenen staat brengen zoude, dat de stroom van vrywillige Emigratie, waarschynlyk derwaarts zoude worden gezigt. Hoewel hy echter gevoelde dat er iets byzonders was, in den staat der Kolonie, welke het onwaarschynlyk maakte dat iets krachtdadigs daardoor zoude worden tot stad gebragt, keurde hy de grondbeginselen, voorkomende in de extracten welke uit de Instructien aan het Land en Emigratie Collegie waren gelezen, goed, en hy zoude zyne hartelyke toestemming geven aan eene uitdrukking van het gevoelen des Raads, betrekkelyk de bestaanbaarheid dier grondbeginselen, maar hy geloofde dat hy in het geheel onopenhartig omtrent den Raad en omtrent de Kolonie zoude zyn, wanneer hy zyn gevoelen niet uitte, dat,—tenzy door goede wegen, en andere inwendige verbeteringen te maken, den vloed van vrywillige Emigratie naar deze stranden gerigt worde, het niet waarschynlyk is dat eenen praktikalen maatregel van nuttigheid, thans uit deze resolutie zal voortspruiten.

De heer Cloete, hoopte dat Zyne Excellentie hem zoude vergunnen eenige woorden te zeggen, in antwoord op de wysgeerige verhandeling, zoo als hy het zoude kunnen noemen, waarmede de Procureur Generaal hen, met referte tot het onderwerp dezer resolutien, begunstigd had. Het kwam hem voor,—en oordeelende naar de uitboezemingen zyner edele vrienden naby hem, scheen het ook hun gevoelen te zyn, dat de edele heer, zeer onkundig betrekkelyk de omstandigheden der Kolonie is. Zyn edele en geleerde vriend begon zyne aanspraak door te verklaren, dat hoe veel belang de Kolonisten ook in het voorgestelde stelsel van Emigratie stellen mogten, het te vergeefs voor hen was, te veronderstellen, dat door hunne aandacht aan het onderwerp toe te wyden, het Ministerie eenig

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, MAY 29, 1840.

The Legislative Council having now closed its proceedings on the Estimate of Expenditure for the present year, we apprehend that the Public will already, on the reading of the several reports, have found sufficient cause for serious and anxious consideration. It has always been observed that the Council, as it is constituted,—the unofficial Members being the mere nominees of the Governor,—is neither a sufficient check upon the acts of the Government, nor an independent protection for the Public; and the correctness of this observation will become fully apparent, on a reference to the proceedings of that Board, particularly on the last Estimate.

First of all then, we find, that in the face of an *estimated* Revenue for the year of only £155,450,* the Council have sanctioned an Expenditure of £156,174, thus allowing a payment of £724 more, than by their own shewing they have the means to pay. The necessary question, therefore, will be, how is that probable deficiency to be paid? Referring to the published abstracts of the last three years, we find that the real Expenditure have exceeded the estimated in the following rates; viz.:—

	1837.	1838.	1839.	1840.
The actual expenditure was, in	145,815	168,502	192,689	——
The estimated do. ..	128,628	144,038	151,405	156,174
Shewing an increase of,.....	17,187	24,464	41,284	——

What, then, must become of our public finances, if we are to have a similar excess this year!

Another cause of serious reflection, is the increase of Expenditure, which, for the present year particularly, is allowed by the Council to a sum of £4,769 more than last year, notwithstanding that the Government is now released from the expenses for the Cape Town Municipality, which was estimated at £11,087, and that no allowance has been made in the Estimate Ordinance, for the local expenditure of the Wharf in Table Bay, which was proposed at £3,890. Now if these two items were still to form a charge on the Expenditure, the Estimate Ordinance would in that case have amounted to £171,151, being about £20,000 more than last year!

This increase is the more extraordinary, if we refer back to the state of our public Revenue and Expenditure, since the year 1833, when the yearly abstracts have been published. Leaving out altogether the several amounts borrowed by Government during the years 1833, 35, and 36, to cover the deficiency, we find the deficiency and surplus of Revenue to stand as follows:—

			Deficiency of Revenue.	Surplus Revenue.
In 1833, actual	expenditure,	£130,132		
"	revenue....	126,852	3,280	
1834, "	expenditure,	120,925		
"	revenue....	119,583	1,342	
1835, "	expenditure,	134,576		
"	revenue....	108,417	26,159	
1836, "	expenditure,	147,579		
"	revenue....	143,152	4,427	
1837, "	revenue....	167,036		
"	expenditure,	145,815	.....	21,221
1838, "	revenue....	188,459		
"	expenditure,	168,502	.....	19,957
1839, "	expenditure,	192,689		
"	revenue....	174,845	17,844	
	Deficiency.....		53,052	£41,178
	Surplus.....		41,178	
Leaving therefore a deficiency of....			£11,874	

still due by the Colonial Government, on the actual Revenue and Expenditure!

With such a state of finances before them, we were entitled to expect from the Council, that, looking at the deplorable situation in which this Colony is placed in respect of its financial affairs,—the many improvements so essentially necessary for the relief and aid of trade and agriculture,—and the several pressing taxes,—they would have studied rigid economy, and refused their *honest* and *conscientious* votes for any expense, which in any way could have been saved. Instead of which, what have they done? They have invariably, after a faint struggle, (if a little bit of declamation can be called a struggle,) sanctioned an increasing pension list, which, since the establishment of the Council, has been *honorably* increased every year. Of this we have already given the several amounts in a former number.† They have further every year consented to an increase of salaries, whilst for the present year they have taken the initiative in distributing the Colonial funds for the increase of several salaries. Nay *unnecessary* additional situations have been created, and allowed by them, apparantly without reflecting on its consequences. For if they had considered the state of our finances, which we have given here above,—if they had reflected on the temporary effect of the influx of the "emancipation capital," occasioning the rather extraordinary surplus in 1837 and 1838, and the present bonding trade of coffee, they would have found themselves bound, in the discharge of their duty, to employ the surplus of those two years for the relief of our finances and [illegible] public distress

An attempt, however, was made at a saving, and we are told that this was effected by the present removal of the Collector of Stamps to the Deeds and Registry Department.—Let us see. The Treasurer General, who was at the same time Registrar of Deeds, received a salary of £1000, and the Commissioners of Stamps £500.—The Registration of Deeds department was separated from that of the Treasurer General, by the Governor's very inconsiderate recommendation to the Home Government, and a salary of £600 proposed to be given to the Registrar of Deeds. But with a view towards a saving, the office of Commissioner of Stamps of £500 is abolished, and the person holding that situation is appointed Registrar of Deeds with £600! This then, *they* call a saving, what *every other person*, versed in common arithmetic, would undoubtedly say is an additional expense of £100!—Why could not the salary of Registrar of Deeds have been fixed at £500? What should have been the duty of the Council, and more so of the Unofficial Members in that respect? Not to have bowed to the dictation of the Governor,—but *honorably* and manfully to have stepped forward, and refused the allowance for a Registrar of Deeds separate from that of the Treasurer Generalship, (a measure recommended by the present Governor to the Home Government, without even as much as consulting the Council before he took upon him to make such recommendation), and insist upon further retrenchments.—Perhaps they might have been told by His Excellency that they had no right to do so;—for ought we know, the Governor might have the right to tell them to keep their tongues,—or, the President of the Council, might threaten them with an adjournment.—But are our Legislators,—the honourable nominees of the Governor,—unacquainted with the right which they have of petitioning Her Majesty? We remember that in the Council of the 24th of August, 1836, certain three Resolutions were passed in justification of the measures of our much respected Governor, Sir BENJAMIN D'URBAN;—why did not the Unofficial Members exercise the same right to censure the Governor for the measure alluded to, when the interests, not of *a Governor*, but of *the Public*, were concerned?—But as it is, with a view of retrenchment, the Council have, by an "untoward event," made an increase in the expenditure of £100.—Now, if this mode of making a saving had been adopted by a *Representative Assembly*, it would have been cited perhaps as a proof of the unripeness of the Colonial representative, whilst now the Court Party endeavour to make us believe, that such a system of economy is founded on sound principles, and indicative of the full-grown ripeness of our present Legislative Council.

In respect of the Commissionership of Stamps, it may not be out of place, here to remind the public, of the following occurrence in the Legislative Council, in its sitting of the 29th October, 1834:—

"On the vote for the salaries, &c., for the Stamp Office, Mr. Ebden asked, whether any steps had been taken by Government, *pursuant to the recommendation of the Secretary of State*, to ascertain whether the expense of this department could be got rid of altogether, or lessened, by transferring the duties to some other office? The hon'ble member thought that the office of Commissioner of Stamps might be dispensed with.

"Col. Bell suggested that the discussion on these points should be deferred, till the whole of the Estimates had been read."

Thus the sound recommendation of the Secretary of State was "burked," and not a word more was ever heard of the subject, until about six years afterwards, the Governor, in the sitting of the Council of the 13th May, 1840, communicated the alteration in respect of that department, and that the Commissioner of Stamps had admitted, *that he had really nothing to do!*

Well may we therefore ask, Honorable Members of the Council, nominees of the Governor! what have you done for the relief of the public interest in this respect, from 1834 to 1840? Was it for the first time since 1834, that you ascertained the Commissionership of Stamps to be a mere sinecure? Indeed, if the Council was aware in October, 1834, of the recommendation of the Secretary of State, to do away with that situation if it possibly could, it must strike every person as most strange, that such recommendation remained a dead letter with the officials, and was lost sight of by the unofficials during nearly 6 years, notwithstanding the reiterated complaints of the Public at the existence of such a sinecure,—which *they*, the ignorant and unripe, saw it was, but which the legislative wisdom of our Honorable Superiors could not perceive.

A similar disregard was paid to a recommendation from Home, in respect of the late Slave Registry Office. In the sitting of the Council on the *5th December*, 1836,

"Mr. Ross begged for some explanation with regard to the continuance of that office, at an annual expense of £1,130.

"The Secretary to Government said, he had authority to keep up that office, until it could be dispensed with; and he was certain that to dispense with it before the termination of the period of apprenticeship, would be productive of the most mischievous results, as a constant reference to the Records would till that time be necessary.

"Mr. Ross said, he merely mentioned this item, as he perceived *the resources of the Colony were unequal to its expenditure.*"

The resources of the Colony unequal to its expenditure!! and yet the establishment of an office kept up, for the mere custody of books to be referred to, at an expense of £1,130, which might have been done for £300 and less! and which cost the Colony, according to the abstracts,

In 1836 - - - -	£1,120
1837 - - - -	1,057
1838 - - - -	980
1839 - - - -	150

and which seems to have ceased only in the expenditure of 1840.

The conclusion to be drawn from similar stubborn facts, taken from the proceedings of the Council itself, must necessarily be, a conviction in the minds of the public, that our public interests are not sufficiently protected under the present constitution of the Legislative Council. The few years trial have brought us to that conviction, and it now behoves the colonists, to consider whether their former application to Her Majesty's Government, for a *Representative Legislative Assembly*, should not be renewed.

We will resume the subject.

* See our paper of the 17th April last.

† See hereunder.

Estimated Revenue for 1840, as laid before the Council, when the Estimate was before them.

	Western Districts.	Eastern Districts.
Fees, Deeds Registry, ... £	1,750	
Stamps and Licences, ...	12,500	7,500
Land Rents, ...	9,500	5,500
Customs, ...	27,000	5,000
Assessed Taxes, ...	10,250	3,000
Tithes, ...	1,500	
Bank, ...	7,500	
Port Dues, &c., ...	2,500	15
Postage, ...	3,600	2,250
Somerset Hospital, ...	400	
Transfer Dues, ...	12,750	5,250
Auction Duties, ...	14,000	3,285
Judicial Fees and Fines, ...	5,500	600
Police Department, Cape Town, ...	300	
Miscellaneous, ...	1,750	2,250
Local, (exclusive of Wharf in Cape Town,)	2,650	850
Contribution towards the Cape Town Police, (8 month, a £1500,)	1,000	
Repayment of expences of late Special Justices,	2,000	
Sales of Lands, Surcharges recovered, Advances repaid, and Incidental Receipts,	3,500	
	119,950	35,500
		119,950
	£	155,450

CAPE TOWN MUNICIPALITY.

We have the pleasure to announce to the public, that the Municipal Commissioners, in their Sitting of Wednesday last, have appointed the following gentlemen as their Municipal Officers:—

P. J. DENYSSEN, Esq., LL.D., as Secretary,
F. GODF. WATERMEYER, Esq., as Treasurer, and
Mr. J. GERBER, as Messenger.

However respectable the qualifications of the other candidates who have applied for these situations, (21 in number for that of Secretary, and 20 for that of Treasurer), we have yet no doubt, that the present appointment of a Treasurer, who is generally acknowledged to be a perfect accountant and bookkeeper,—of a well talented Barrister as Secretary,—cannot fail to give general satisfaction, inasmuch as the Commissioners have called to their aid, superior assistance in the administration of our Municipal affairs.

We remind the Householders of the Ward Election-meetings, which will be held on Monday and Tuesday, from 9 to 2, for the election of Wardmasters for the several Wards.—Referring to what we have already said on the subject, we announce to them, that in the Town Hall they will, from this day, find a Map of the Town on a large scale, on which the several Wards have, as conspicuously as possible, been marked off with different colors and numbers, so that the several Householders will be able fully to ascertain to what number of the Wards they belong, and at what particular hour either on Monday or Tuesday their particular Ward-meetings will be held;—for a specification of which we refer our Readers to the Advertisement in our advertising columns.

The "Small Pox" disease is still decreasing.—At *Stellenbosch* we have ascertained that, from the 31st of March to 23d of May, there were admitted in the Hospital at that place 23 males, and 7 females; of which 14 were of a confluent nature, and 16 distinct.

Legislative Council.

WEDNESDAY, MAY 13, 1840.

Present—His Excellency the Governor, and all the Members, except the Officer Second in Command.

EMIGRATION.

(Continued from the S. A. C. Advertiser of 27th May.)

Mr. Cloete said,—without wishing to go over the same ground with the hon. member who brought forward these resolutions, and which certainly appeared somewhat *de hors* the present question, for the formation of an Emigration Company, he would observe that, on being favored with a perusal of Lord John Russell's Letter of Instructions, he had at once declared, that, feeling the *incubus* under which the colony at present labors, in respect to the want of labour, he would give this proposition, when brought before the Council, his hearty concurrence, simply as an expression of their approbation of the proposed system. He had always endeavoured to impress upon those in whom he more immediately took an interest, that, as was clear to any one who knew the common avocations of the laboring classes in this colony, out of the thirty thousand emancipated slaves we could not expect that one tenth, or even one fiftieth part would continue to plod at the steady hard labor which is necessary to bring our corn to the market; and he had advised them to use every means in their power to bring labourers by immigration into the colony; being certain, that although the recent importations of captured negroes had supplied the wants of some householders in and about Cape Town, still it is to the importation of a steady peasantry from Europe that this colony must look for advancement as a civilised and christian country. Entertaining these sentiments, it was with a feeling of delight he had perused this document, which showed such a desire, on the part of the home government, to administer to the wants of the colonies in this important particular; and although not wedded to the wording of these resolutions, and indeed anxious to have such alterations made as would enable all to concur in them, he was very desirous that this Council, and the colony in general, should respond to the sentiments expressed, and show themselves ready to avail themselves of the benefit offered them in Lord John Russell's letter of instructions. He believed that most of the attempts which had been made by private enterprize to introduce laborers had failed; and as that class of persons generally either cannot, or will not, pay for their own passage, it is clearly the policy of the colonists to take the next best means, and avail themselves of the liberal views of the present government. Her Majesty's ministers appear clearly of opinion that, to a certain extent, "the funds raised by the sale of lands in the colonies may be applied to the conveyance of emigrants thither." Now, of all the colonies under the British Crown, there is not one, in its physical aspect, or its climate, more congenial to English emigrants than the Cape, where also on landing they at once find a population understanding their language and pursuits. He was satisfied, therefore, that the emigration of European peasantry to this colony would work beneficially and well. Seeing, however, that the instructions to the Land and Emigration Board did not contemplate that the whole, but only a certain portion of the proceeds of waste lands should be devoted to this object, it might be well to make such a distinction in the resolution as would give precedence to roads and other public works according to a certain rule which might be laid down. It was clear, from the manner in which his Excellency had read the resolution, that his objection to it arose from an impression that it would have the effect of embarrassing the local executive government, which was not prepared to go to the length recommended; but he conceived that all that was necessary was simply to record, at this stage of the estimates,—that the Council responded to the sentiments of the Secretary of State, and considered the Cape to be one of the colonies which would be benefitted by the importation of European labor;—and that when his Excellency might be authorized to carry out such a measure, the Council would be willing to give their assent to the sale of waste lands for this purpose. In this view, and under these limitations, he did not anticipate the dissent of his Excellency, who, he was assured, had nothing more at heart than the prosperity of the colony.

The Governor said, his objection was chiefly to the second resolution,—"That in the opinion of this Council, it is highly expedient, under the present situation of the colony, that a Board be forthwith appointed," &c Now, as the appointment of such a Board would necessarily involve a considerable expense, he did not see how, in the absence of any instructions from Lord John Russell, he could make such an appointment. If the Board could work without money, well and good. But although the hon. gentleman who moved the resolution, and others, would doubtless be ready to act on it gratuitously, yet much of the information required would have to be furnished by the Surveyor's department, for which purpose surveys would have to be made, and travelling expenses incurred, and, after all, the home government might send out different instructions, and require another Board to be appointed, so that all this expense and trouble would be lost.

Mr. Ebden was excessively sorry to hear his Excellency allege expense as the ground of his rejection of the resolution. He considered that the executive would incur very little liability, as the expenses would be extremely trifling and might all be borne out of the proceeds of the waste lands. In adopting these resolutions, he considered the Council would be at once responding to the sentiments of the home government, and following up the views thrown out during the discussion of the "Masters' and Servants' Ordinance," and which, they had been informed, his Excellency was prepared to enforce by the strongest representations to the home government.

The Governor said, if the resolution were altered as suggested by the hon. and learned member opposite (Mr. Cloete), he would not object to it. He was perfectly willing to concur in an expression of opinion by the Council, but further than that he was not prepared to go. He could not concur in the second resolution, which required that a Board be forthwith appointed, not only for collecting information, but for "carrying into effect the several provisions set forth in Lord John Russell's instructions to the Land and Emigration Commissioners recently submitted by him to the House of Commons." What was the hon. gentleman's precise meaning he did not know, but it appeared to him that this went the whole length of carrying the matter through, and bringing the waste lands to the hammer. If this were not the intent of the resolution he would suggest that the wording be altered. He fully agreed that there was an exceeding scarcity of labor in the Colony at this moment, and he saw no objection to an account being kept of the sums produced by the sale of waste lands, but he could not concur in the expediency, either of appointing such a Board at this time, or of at once devoting the whole of the proceeds of waste lands to the promotion of emigration. Some advocates of emigration go further in their views, and seek to set apart the whole of the land rents also for this purpose. But the Council having set their faces against the Assessed taxes, and expecting out some new arrangements with regard to Customs, it would evidently be improper to interfere thus with the revenue. Besides it might hereafter appear that a line had been drawn between this colony and the two Canadas, New South Wales, and Van Diemen's Land, and that these latter are the colonies to which the instructions apply, as it is well known that the Cape has never been one of the colonies where discharged soldiers were located. Perhaps, in reference to these instructions, her Majesty's Ministers were not thinking of the Cape; and, in that case, it might be well for the Council to express a participation in their sentiments; but beyond that he would not go. The resolutions, however, might of course be passed by the Council, leaving him in the minority.

Mr. Cloete proposed that the first resolution be altered so as to express the opinion of Council that a certain portion of the proceeds of the sale of waste lands be appropriated for the promotion of immigration. He was anxious to see the principle applied, but considered it nevertheless necessary to guard against the thing being overdone, as is not unfrequently the case in legislating for the colonies. Lest, therefore, some Board, armed with tremendous powers, should begin inundating us with emigrants, without referring to the manner in which they are to be distributed, it is highly necessary that some check should be imposed, and it is no less proper that a certain portion of the funds thus raised should be meted out for roads and other improvements.

Mr. Ross said, he agreed with his hon. and learned friend, that a certain portion only of the fund to be raised from the sale of waste lands should be applied to this purpose; but he could not advocate the appointment of commissioners, and the incurring of expense, until the opinion of Parliament were known with regard to the labors of the Land and Emigration Board. At present he considered that these resolutions were rather anticipating the thing. He was of opinion that if the proceeds of waste land were to be applied to promote works of general improvement, they should be very cautiously sold as they are wanted; for, as the population of the colony increases, these lands will naturally rise in value.

The Attorney General said, it appeared to him there was no difference of opinion among them as to the abstract question. All were agreed that there is a want of labor in the colony, and all were desirous of having that want supplied. But in life it is always found that to be sensible of our wants is the easiest thing in the world; what men trouble their heads and hands about is to supply them. He was always opposed to throwing cold water upon noble projects, as he considered that to attempt more than could be accomplished, is always better than to stand still and do nothing. At the same time we should no shut our eyes to the difficulties of the position in which we are really placed. With regard to the great question of emigration, as an Irishman,—coming from a country where he had seen the utmost excess of misery arising from the circumstance of there being more hands than can possibly obtain employment,—to a country where he found there was such great difficulty in obtaining hands, and such inconvenience and diminution of happiness experienced from the want of persons to act as servants,—he should surely be as much disposed as any man to adopt measures which would yield relief to the one class, while they would bring prosperity to another. He had not had an opportunity of seeing the Colonial Gazette, from which such repeated extracts had been made, but he thought it might be fairly inferred that what the ministry at home must have chiefly before them in promoting emigration, must be to relieve the pressure of the population there. He considered it probable that an English minister would chiefly look to this; not, however, that he would necessarily shut his eyes either to the benefits conferred upon those who are thus brought from circumstances of distress into a country where they will have a fair and open field for their industry, or upon the colonists who are thus supplied with necessary labor; but the great and animating purpose of the minister who promotes emigration, must obviously be to relieve the distress of population at home. Now he thought that this consideration, taken in connexion with what was stated by the Colonial Secretary, had some bearing on the question before the Council, as showing that this colony was not likely to derive so much benefit from the measure now proposed as every one, he was certain, although he might not anticipate, must heartily wish. This colony never has been a colony chosen for emigration from England; the tide of emigration has flowed towards Canada and Australia, but it has never set strongly towards this colony. He would observe in passing, that hitherto the emigration from England and Ireland had not been of the right sort. The general class of emigrants have been small capitalists, who have sold their farms or other property to pay their transport, and who are enabled to go to work on their own means on reaching their destination. By this species of emigration the home country could have been but very slightly, if at all benefitted; for if it be true that it is advantageous for a country to have the amount of capital bearing a certain proportion to the amount of labor, then the system which will diminish the number of laboring hands, and diminish the amount of capital at the same time, and in a greater proportion, does not ultimately do any good. Now the present plan is, to do the very thing which is wanted at home, and is equally wanted here, that is, to raise a fund to bring out people who cannot bring themselves. But it is to be expected, that the stream of gratuitous emigration which government will set in action, will follow the voluntary stream, and therefore that the Cape will profit less by the measure than Australia and the two Canadas. The amount of English capital which has been transmitted to these colonies is immense; and it is to be expected, that the English minister will act on the principle of sending the pauper after the capitalist, and that it will appear to him that the Cape is not the best place for gratuitous emigration, seeing that voluntary emigrants have generally chosen the other colonies. The feeling would, perhaps, be different, if the object of the ministry were to relieve the colonists, and not to relieve themselves of the pressure of the home population; they would then examine and find that this colony is in urgent want of hands; but if their object were also to benefit the pauper they might still consider this colony as a place where industry and capital are not so likely to be adequately remunerated. Talking then of waste lands;—he knew it to be the opinion of his hon. friend on the extreme right (Mr. Ross), that the proceeds of the sale of such lands should be expended in the formation of good roads; and he must also acknowledge, that in his own opinion roads should take precedence of every other object; for a country without roads is as a body without veins or arteries to give circulation to the fluids which support life. The sum requisite to bring out each emigrant might, he thought, be about £15; but say it were only £10. To bring out 1000 paupers, therefore, would require £10,000, and he considered that, in the present position of the colony, that sum, if realized from the sale of waste lands, might be much more beneficially expended in the formation of roads and other local improvements, which would bring the colony into such a state, that the stream of spontaneous emigration would be likely to flow towards it. Although, however, he felt there was something peculiar in the position of the colony which rendered it unlikely that any thing effective would be accomplished by it; he highly approved of the principles thrown out in the extracts which had been read from the Instructions to the Land and Emigration Board, and he would give his cordial assent to an expression of the Council's opinion as to the soundness of those principles; but he considered he should be quite uncandid to the Council and to the colony, were he not to state his opinion that,—until by forming good roads, and making other internal improvements, the tide of voluntary emigration shall be attracted to these shores,—no practical measure of utility is likely just now to follow from this resolution.

Mr. Cloete hoped his Excellency would allow him to say a few words in reply to the philosophical treatise, as he might term it, with which the Attorney General had favored them in reference to the subject of these resolutions. It appeared to him,—and, judging from the ejaculations of his honorable friends near him, it seemed also to be their opinion,—that the hon. gentleman laboured under a considerable degree of ignorance as to the circumstances of the colony His hon. and learned friend began his addressed by declaring that however deeply the colonists might feel interested in the proposed system of emigration, it is idle for them to suppose that, in devoting their attention to the subject, the ministry had any other object than to relieve themselves of the pressure of the home population. But surely, supposing such a pressure to exist, his hon. friend did not suppose that an enlightened and responsible Secretary of State, who accepts office on behalf of the colonies, should look only to that pressure, and lose sight of the benefit which the several colonies will derive from this measure.

The Attorney General observed, he had said so.

Mr. Cloete said, if it were possible that this was the only motive of the Colonial Minister, he was the more anxious to have it recorded that the Cape was one of the colonies to which his attention should be directed He could not, either, see the philosophy of the reason which had been assigned for the preference to which his hon'ble friend supposed the other colonies were entitled, in respect of gratuitous emigration. Voluntary emigrants might have carried more English capital to other colonies, but his hon. friend would not surely refuse to this colony the credit of possessing capitalists who are both able and willing to give employment to steady and industrious laborers. Nor was it difficult to account geographically for the motives which had led voluntary emigrants to pass these shores. Australia offered itself as a fifth portion of the globe, almost bare of population, and invited the man of small capital to become an extensive landowner. The Canadas, also, presented an interminable range of fertile country, to which those who had means would naturally resort, in order to have the first selection. Here, on the other hand, was a colony which had been settled for some 150 years, and where it was notorious, as his Excellency had observed, that every patch of good land was in the hands of the old colonists. But although it does not hold out this particular inducement to voluntary immigration, this colony offers many advantages to industrious working men; and he considered the main object of the resolution was to prevent any Colonial Secretary from fancying that this colony is not one which affords an eligible channel for relieving the excess of the home population. His hon. friend did not seem to be aware that the Eastern Province owes its population to an immigration for which a Parliamentary grant was specifically voted; and that it was by persons who were thus brought out and settled, and who have stood manfully to their posts, notwithstanding the insecurity of the frontier, by which they were every moment exposed to danger and loss—that that portion of the colony has been raised to its present state of prosperity and affluence. It is well known that there are now among them many large capitalists and extensive landowners, who unite with those at this end of the colony in declaring that the country might be rendered infinitely more fertile and wealthy if they could obtain the assistance of industrious and steady laboring people. It is also well known that many of the former slave population have withdrawn themselves from the hard work at which they were formerly kept, and that no legislative measure can ever be adopted to compel them to repair to the farms they have deserted, in the face of the indulgences and high wages of the capital. The only remedy then is to avail ourselves of every opportunity of encouraging the immigration of European peasantry, and especially by responding emphatically to the liberal sentiments of the home government, in offering to administer to the wants of the colonists in this respect.

Mr. Ross said, he could not subscribe to the correctness of the Attorney General's views as to this colony having been avoided by men of capital. It was well known that many persons are almost daily arriving here with both English and Indian capitals, which they invest in sheep farms; and he was confident that if they could obtain labour to work those farms, a great deal more capital would flow in.

Mr. — Cloete begged to ask whether, when these laborers come here, they will be restricted from moving away again. He would propose that some restraint should be imposed, or the money expended in bringing them here would be lost

Mr. Ebden said, he was not aware, until he heard the remarks of the Attorney General, that any observation could have been necessary with respect to the situation of the colony as to capital. It was well known that there were capitalists here, who had both the means and the inclination to extend the cultivation of the country if they could only obtain hands. To the question which had been put as to how these labourers would be disposed of on being brought here, he would give a direct answer,—they would be under no constraint whatever.

Mr. — Cloete considered there should be some security provided against the loss of the money expended in bringing them here.

The Governor observed, if they were brought here, as they could not get back again, they must go to work.

The 1st Resolution, as amended by Mr. Cloete, was then carried unanimously.

The 2d Resolution was withdrawn.

The usual Protest against certain Pensions having been recorded by the unofficial members, the Estimates' Bill was read a third time and passed.

"DE PROTECTEUR,"

FIRE & LIFE ASSURANCE COMPANY.

Established 29th September, 1838.

CAPITAL £40,000.

DIRECTORS:

JAN HENDRIK HOFMEYR, Js, Esq. L.L.D., President.
ANDRIES BRINK, Cs. Esq., Vice-President.
JOHAN ANDS. HEYSE WICHT, Esq.
KENNETH N. VAN BREDA, Esq.
JOHANNES TROMP, Esq.
JOHANNES GYSBERTUS BLANCKENBERG, Esq.
JOHANNES ANDRIES BAM, Esq.
OLOFF JOHN TRUTER, Esq.
ADRIAAN LOUW, As., Esq.

AUDITORS:

Jn. J. STEYTLER, Jr., Esq.
A. H. HOFMEYR, Esq.

Agents in the Country Districts:

Stellenbosch—*M. C. A. Neethling*, Esq.
Paarl—*Messrs. Ford & Haupt.*
Malmesbury—*J. W. Moorrees*, Esq.
Koeberg & Tygerberg—*S. J. van der Spuy, Ms.* Esq.
Swellendam—*Walter Harding*, Esq.
George—*J. P. Swemmer*, Esq.
Beaufort—*F. A. Keuler*, Esq.
Uitenhage—*P. G. Elemans*, Esq.
Tulbagh—*W. N. Vos*, Esq.
Graaf Reinet—*Richard Southey*, Esq.
Caledon District—*J. J. Tesselaar*, Esq.
Cradock—*J. P. Verster*, Esq.
Worcester—*J. A. Munnik*, Esq.
Clanwilliam—*C. M. Lind, Jr.*, Esq.

Present Rates of Risks.

First Class, ...	2s. 6d.	per £100
Second Class, ...	4s. 6d.	per 100
Third Class, ...	6s. 8d.	per 100
Fourth Class, ...	15s.	per 100
Fifth Class, ...	17s 6d.	per 100

Special Insurances according to the nature of the risks.

SERVAAS DE KOCK, Sen. Secretary.

Cape Town, 3 October, 1839.

☞ Persons insuring with this Company, will, in time, have claims to a certain share in the profits,—although not being Shareholders.

High Sheriff's Office.

Cape Town, May 28, 1840.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Cases, the following Sales will take place, viz.:

GEORGE.

HEUGH AND FLEMMING versus GEORGE MILLS.

On Saturday, the 13th of June, 1840, at the Place Keurfontein, Fieldcornetcy of above Oliphant's River, in the Division of George, of sundry articles of household Furniture. Glass and Earthenware, kitchen Utensils, a quantity of Merchandize, an old Wagon, 100 buck Skins, and various other articles.

GRAAFF REINET.

JACOB JOHS. NAUDE & JOSUA FRANCOIS NAUDE, versus FREDRIK JOHANNES HENDRIKSE.

On Monday, the 8th of June next, in front of the Defendant's Dwelling-house, situate in Church Street, in the Town of Graaff Reinet, of household Furniture of various descriptions, kitchen Utensils, &c.; a Saddle and Bridle, and a quantity of carded and uncarded wool.

FORBES STILL v. CHRISTIAAN JOHANNES VAN ABO.

On Friday, the 19th of June, 1840, in front of the defendant's Dwelling-house, in Market-square, Town of Graaff Reinet, of a general assortment of Merchandize, household Furniture of various descriptions, 2 bullock Wagons, with Trektouws and Yokes, 670 Sheep and Goats, 79 head of horned Cattle, &c., &c.

ALBANY.

THOMAS NELSON v. JOHN LEONARD.

On Saturday, the 6th of June, 1840, at the Commission Sale Rooms of Messrs. J. D. NORDEN & Co., of household Furniture of various descriptions, Glass and Earthenware, Kitchen Utensils, &c. &c.

SOMERSET.

DAVID McMASTER v. ELIZABETH JOSIENA VAN BUUREN.

On Saturday, the 6th of June next, at the Residence of Mr. FRANS DE VILLIERS, in the Village of Somerset, of one Table, 4 Chairs, one Kitchen Table, and 1 Baking Trough.

J. STEUART, High Sheriff.

NOTICE.

A further reduction in prices of Goods generally at the

Cape Bazaar, 30, Heeregracht.

FRESH INVESTMENTS JUST RECEIVED OF STAPLE AND FANCY FASHIONABLE ARTICLES AT REMARKABLY LOW PRICES:—

Children's Summer Bonnets, 2s. 6d. and upwards
Ladies' do., 3s. 6d., 4s. 6d., 6s., 7s. 6d.,
Children's Tuscan, 2s. 6d., 3s. 6d., 4s. 6d., 6s., 7s. 6.
Ladies' Tuscans (fashionable Shapes), 12s., 15., 18.
Do. superior quality, £1 5, £1 10, £1 15.
Ladies' Dunstable, perfectly white and free from stripes, 12s., 15s., 18s., 19s. 6d., £1, £1 1.
A great variety of cheap Ribands, Silks, Satins, plain and figured superb Shawls
Silk, Gauze, and Satin Handkerchiefs and Tippets
Lace Collars, Crapes, and Pellareens
Muslin-worked Collars and Capes
Rich India-worked Capes and Collars
Fashionable Muslin Dresses, 7s. 6d. and upwards
Printed French Muslin Dresses 12s., 15s., 18s., warranted fast colours, splendid patterns
Real French Challis and Delaines
British Delaine Dresses, 10s. 6d. and upwards
Do. white grounds, 12s., 15s., 18s. £1
Cheap Prints, 3d., 4½d.. 6d., best quality, and fast Colours, 7½d.
Printed Furniture Chints and Linings
Fine Shirtings and Longcloths
Gentlemen's superior ready-made Shirts, made in the best manner and of the finest Materials
Gentlemen's Gloves, Stocks, Cravats, black and fancy Squares, very cheap, and in great variety
China Pongeé Handkerchiefs, in crimson, orange, green, scarlet, and white
British and India Bandana Handkerchiefs
Merino and Cotton Drawers, large size, and good quality
Merino and Cotton under Waistcoats
Cotton Stocks and Hose of every description
Ladies' white and black Silk Hose, from 5s. and upwards ribbed, plain and embossed
Green, black, and white blonde Veils and Falls
Blonde Quillings and Nets
Blonde and Lace Dresses
White and green Mosquito Muslins
Jaconet Mulls
Book and Cambric Muslin
Fine cordered and checked Muslins
Fine Irish Linens
Lawns and French Cambrics
Lawn and Cambric Handkerchiefs, fine Dippers,
Damask Tabling, Napkins, and D'OYLEY, Table Covers, in great variety and cheap
A beautiful assortment of worked Muslin Robes and Frocks
Worked Cambric Caps
Children's Boots and Shoes
Ladies' Boots and Shoes, in prunella and morocco, & strong Walking Shoes
Children's and Gentlemen's Manilla Hats various sizes and qualities for Summer, and a large assortment of other Goods at a cheap rate

J. D. GREGORY.

PUBLIC SALE OF

HORSES, CARRIAGES, BUGGYS, GIGS, WAGONS, CARTS, &c.

NOTICE:

NORDEN & PERRY

WILL Sell by Auction, on the Parade, every SATURDAY, at 11 o'clock, HORSES, WAGONS, &c.

N.B. For the accommodation of parties residing out of Town, all Sales will be settled for in Cash immediately after the Sale.

PEREMPTORY SALE.

THE Undersigned, duly authorized, will sell on Tuesday, the 2d of June next, at 10 o'Clock A.M., peremptorily to the highest Bidder, that large and substantial Dwelling-house, Bake House and Premises, No. 24, Burg-street, Cape Town, together with the large Store adjoining, the Property of Mr. HENDRIK A. O. TRUTER, situate in the centre of the Town, too well known to the Trade and the public as the Baking Establishment of the late Mr. WILLIAM HUNT, to require further description.

This Property will be sold first separately, and thereupon the whole in one Lot by the rise and fall as customary, and liberal Competition Money (Strykgeld) will be tendered.

The Conditions of Sale may be seen at Mr. THOS. LAWTON'S, 53, Longmarket-street; at the Office of the 2d Undersigned, and at Mr. R. J. JONES', Auctioneer. The Title Deeds and Transfer will also be at Mr. LAWTON'S, for inspection.

G. W. PRINCE,
F. GODF. WATERMEYER,
THOS. LAWTON.

Cape Town, May 26, 1840.

CAPE OF GOOD HOPE BANK.

CAPITAL, paid up, £70,000.

DIRECTORS:

The Hon. J. B. EBDEN, Chairman,
The Hon. HAMILTON ROSS,
J. T. JURGENS, Esq.
HARRISON WATSON, Esq.
The Hon. C. S. PILLANS,
THOMAS TENNANT, Esq.
S. B. VENNING, Esq.
ANTONIO CHIAPPINI, Esq.
DANIEL J. CLOETE, Esq.

THE Bank allows Interest on Money deposited for fixed periods, in Sums of £10, and upwards, at the following rates:—

For 3 Months, and under 6 Months, £4 per Cent. per Ann.
6 .. .. 12 4½ .. ..
12 .. .. 5 .. ..

By Order of the Directors,
T. CHRISTIAN, Cashier.

FOR PORT NATAL & ALGOA BAY.

THE Schooner *Conch*, W. BELL, Master, is now ready to receive goods for Port Elizabeth, and will have dispatch.

For Freight or Passage, apply to
JAMES SMITH, Castle-street.

FOR ALGOA BAY & PORT NATAL.

THE fine, new, fast sailing Schooner "Trekboer," A 1., JOHN BOSWORTH, Commander, daily expected to arrive from Port Elizabeth, will, on discharge of her inward Cargo, load for the above Ports.—As this Vessel's stay at this Port will not be long, early application for Freight and Passage is requested.

JAMES SMITH, Castle-street.

FRESH TEAS.

For Sale by the Undersigned, St. George's-street,

FRESH CAPER TEAS (*Knopjes*),

IN 40 AND 10 CATTY CHESTS;

Imported direct from China a few weeks since, and of the Season 1839—40.

GEORGE GREIG.

GARDEN SEEDS.

TO-MORROW Morning, 2 cases of American Garden Seeds, will be Sold at the Sale of the Undersigned for account of whom it may concern.

BORRADAILES, THOMPSON, & PILLANS.

N.B. Also Earthenware

Received per "Levant,"

AND for Sale at the Stores of the Undersigned, superior American Flour, American Field Ploughs, *with wheels*, Cultivators, felling Axes and Hatchets, patent Loco Foco Matches, sailors covered palm leaf Hats, screw Augurs, Cavendish and negrohead Tobacco, and a fresh selection of American Garden Seeds

ALLEN & J. TAYLOR.

WINES.

TO-MORROW Morning will be sold at Mr. JONES, on the Parade, a few cases fine old Brown Sherry, Tinto, Madeira, and Hock, Without Reserve.

ON SATURDAY Morning, the 30th instant, will be Sold without Reserve at the Commission Sale of Mr. J. A. BARTMAN, 100 fresh Westphalia Hams, and 75 muids Flour.

May 28, 1840.

UITENHAGE BUTTER.

A Batch of superior quality, in small kegs, expected per *Trekboer*, from Algoa Bay.

A. CHIAPPINI & Co.

COFFEE.

TO-MORROW Morning will be sold at Mr JONES, on the Parade, 200 bags Brazil Coffee, without reserve.

SALE OF WINTER GOODS, &c.

MR JONES will sell to-morrow morning on the Parade, on account of the Undersigned, an assortment of

Fine Merinos,
Saxony Stuffs,
Shalloons,
Blue Kersies, &c. &c.

All without Reserve, to close accounts.

DICKSON, BURNIE, & Co.

PUBLIC SALE.

THIS MORNING the Undersigned will hold a Public Sale of the following goods,

100 boxes Yellow Soap,
22 do Window Glass, 7 x 9
4 cases Ladies' Boots,
2 do. Childrens' do.,
2 do. Cotton Stockings & Socks, Pantaloons and Night Caps,
1 bale Candlewick,
Colored Table Covers,
Linen Shirting & Sheeting,
72 & 80 inch Cotton Sheeting,
Bed-Tick, Moleskins,
Regatta Shirts, Stocks,
Dressing & Pocket Combs,
Shaving Boxes.

(TO TAILORS & OTHERS),

20 Ends Superfine Cloths, Colors, black, blue and invisible green

Part West of England Shrunk Cloths.

(TO IRONMONGERS & OTHERS),

Kent and Black Hammers, Hand Vices, Files and Rasps, Iron Forks, Tinned Iron Spoons, Table and Dessert Knives and Forks, Carpenters Braces and Bits, Augurs, Snuffers, Cork Screws, Pocket Knives, Razors, Scissors, Penknives, Britannia Metal Tea, Coffee, Sugar, and Milk Pots, Table Spoons, and Soup Ladles, Inkstands

W. ANDERSON Sen., & Co.

COALS REQUIRED.

COMMISSARIAT.

TENDERS will be received at this Office until 12 o'Clock, on Monday the 1st of June, from such Persons as may be willing to supply

30 TONS OF NEW CASTLE COALS,

of the best description to be delivered into Her Majesty's Magazines Cape Town.

The Tenders to state the price in Sterling per Ton, and where the Coals may be viewed.

CHARLES PALMER, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town, May 27, 1840.

1000 bags of Bengal Wheat.

THE Undersigned will Sell, *without Reserve*, at their Steam Flour Mills, Bree-street, on Thursday Morning, the 11th June next, a consignment of

1000 bags Bengal Wheat, each 150 lbs., ex *Bolivar*; and also a quantity of Flour, landed in a damaged state from the *Samuel Baker*.

At the same time will be put up and Sold at reasonable prices, a quantity of Bran, and various qualities of Flour for Bread and Biscuit Bakers.

G. W. PRINCE, & Co.

Cape Town, May 26, 1840.

SALE OF CATTLE.

THE Undersigned will cause to be Sold on Friday, the 5th of June, at 10 'o'Clock, at his place at Rondebosch, 40 excellent draught Oxen, and a few bastard Cows, 2 Bullock Wagons with Yokes and Ropes, and some Firewood in small lots; some dry thick Fir Beams, and also some seasoned Stuckvats.

S. J. MOSTERT, Welgelegen.

REMOVAL.

MESSRS. DUNELL & STANBRIDGE have removed from Short market-street, corner of Market-square, to the Stores

No. 21, St. George's-street,

lately occupied by Messrs. HEIBEMAN, HODGSKIN, & Co.

2,500 excellent fat Wethers.

LIBERAL CREDIT.

ON Monday, the 8th June, the Undersigned will cause to be publicly Sold, at the Farm of *Mr. H. C. van Niekerk*, Joostenberg, the abovementioned number of excellent fat Wethers, which are in such superior condition, as have not been brought from the Interior since a long time.

To purchasers of thirty and more Sheep, Credit will be given to the 1st January, 1841, provided Security be given to the satisfaction of the Vendue Administrator.

W. A. MARAIS, Sr.

Paarl, May 18, 1840.

Mr. P. F. R. DE VILLIERS, Vendue Adm.

THIS MORNING,

AT the Stores of the Undersigned, a Public Sale will be held of a variety of Manufactured Goods; also Paints, Rattans, Saltpetre, olive Oil, Soap, Spades, window Glass, Mauritius Sugar, basket Salt, &c.

100, 3 x 6 in., Teak Planks,
50, 2 x 10 in., do.
3 bags Barley,
3 do. Oats,
16 muids Flour.

St. George's Street. E. J. JERRAM.

☞ The Vendue Notes will be dated the 1st June.

KNOPJES TEA.

AT the Stores of the Undersigned Caper Tea in small and large boxes direct from China, also Sauchong in 10 catty boxes, of a superior quality. JAMIESON, WINGATE, & Co.

44, St. George's-street.

NOTICE OF DEPARTURE.

MR. WINGATE being about to leave the Colony, requests all Claims against him to be sent to the Counting-house of

JAMIESON, WINGATE, & Co.

44, St. George's street.

PRIMO JANETTO.

WILL be Sold, THIS MORNING, at 11 o'Clock, at the Custom House Stores, Cape Town, a lot of Copper; and immediately afterwards, near the New Jetty, the several portions of the abovementioned Vessel, consisting of Beams and Planks, fit for Building purposes; and a large quantity of Fire wood, in Lots suitable for Families.—Also, a Ship's Cooking Apparatus.

JAMES BANCE, Marshal V. A. Court.

Cape Town, May 26, 1840.

HOUSE AND PREMISES FOR SALE.

ON the 2d June next, at 11 o'Clock, will be sold, by Public Auction, the House situated No. 48, Castle Street, near St. George's Street; it is substantially built, with every convenience for a genteel family; water laid on the Premises. A good Store adjoining which, if not required for that purpose, may be added with little expense to the general accommodation of the House.

The Premises may be viewed three days previous to the Sale.

Liberal Strykgeld will be given, and terms of Sale favorable.

Household Furniture.

Immediately after the above will be sold the whole of the household Furniture, consisting of mahogany Tables, Chairs, Sideboard, Sofa, an excellent Pianoforte, Bedsteads and Bedding; China, glass, Plate and Platedware; Paintings, an excellent 8-day Clock by Bairaud, Barometer, a superb set of musical Glasses, Carpets, pier and toilet Glasses, chimney Ornaments, Fraser's patent kitchen Range, kitchen Utensils, &c. &c. &c.

Widow T. K. DEANE, born ZASTRON,
Testamentary Executrix.

J. BLORE, Auctioneer.

NOTICE.

THE Undersigned desirous of removing his residence to the new Village "Wellington", and there to devote himself to his professional and Magisterial duties offers for sale his well known property situated on the Berg River, opposite the late Paarls Ferry.

The ground is highly fruitful and has a right to irregation from the Berg River, by which means an extensive garden can be kept the whole year, it is planted with about 100 orange, lemon and citron Trees, and a great number of other fruits; has on it a large Store with boarded floor and ceiling, a large Dwelling-house, a Store for grain and coarse goods, with a Stable, and two other Buildings, which might be easily made into Dwelling-houses for hire, thus offering a pleasant retirement for a person in circumstances being only ten minutes ride from the Church and Village of "Wellington"; and experience of the last ten years has proved that it is the most elegible situation for trade of any in the Country, as can be shewn from the Books.

JOHN ADDEY, Christiaans Burg, Paarl's Pont.

ALL Persons indebted to the Undersigned are requested to settle their Accounts or pass Acceptances for the same, before the 1st of July next, as all debts remaining after that time, and all over due Acceptances, will be handed over for recovery, and a charge of five per Cent. extra be made to cover the expenses.

JOHN ADDEY,
Christiaans Burg, Paarl's Pont.

Also China Silk Pongee Handkerchiefs, Crimson, White &c., Grass Cloth, and Grass Cloth Handkerchiefs, Black Camlets and other China Goods.

Public Sale,

In the Estate of the late Mr. PETRUS JOHANNES WESSELS.

ON Thursday, the 18th of June next, the Undersigned, in her capacity as Executrix Testamentary to the above Estate, will Sell by Public Auction the Property belonging to said Estate, viz., a perpetual quitrent Farm, called Riet Fontein, situate at Zoutpans Rivier, Hoechjeveld, District of Swellendam, in extent 4,817 morgen, and 300 square roods.

Also the whole of the moveable Property, of which further particulars will be given.

The Widow P. J. WESSELS, Executrix.

Joostenberg, May 18, 1840.

Notice.

THE Undersigned, on account of his intended departure to Natal, will cause to be publicly Sold to the highest Bidder, at the Farm called Groenfontein, situated in the Fieldcornetcy of Behind Sneeuwberg, District Cradock, on the 5th and 6th of August next, said Farm called Groenfontein, planted with Orange and many other sorts of Fruit Trees, Vineyard, has beautiful and fertile sowing Lands, yielding abundantly every year, and is one of the best Cattle Farms in the whole District; has a large and substantially built Dwelling-house, out Buildings, Wagonhouse, Stabling, and other necessary Buildings, and is but 4 hours from Cradock. On the same day and place will also be put up and Sold, the well cultivated place Zoutpans Drift and Dassekrans, adjoining thereto, situate between the Brak and Fish Rivers; the first mentioned being irrigated from both Rivers, and is a good sowing and cattle Farm; and also one fourth part of an Erf, with the Building erected thereon, situate at Cradock.

Further, household Furniture of every description, such as Chests, Wardrobes, Tables, Chairs, &c.; also cellar and agricultural Implements, too numerous to particularize; and Wagons, Oxen, breeding Cattle, partly of European breed, 1000 Merino breeding Sheep and Wethers, the Wool whereof has fetched the highest price at the Cradock Market.

CHRISTIAN HATTINGH, Sen.

Cradock, May 15, 1840.

Messrs. DE BEER & MARTIN, Auctioneers.

HOUSEHOLD FURNITURE, &c.

THE following articles of Furniture to be had with the Undersigned at reasonable prices, mahogany, rosewood, ceder and stinkwood Sideboards, Tables, Wardrobes, Sofas, Chairs, Bedsteads, and Stretchers.

C. MARBACH, Buitengracht, No. 19.

May 28, 1840.

N.B. C. MARBACH continues making all sorts of Building work at reasonable prices.

FOR Sale at the Stores of the Undersigned, No. 55, Wale-street, 800 Muids best Cape Oats, from 1839, at a moderate price.

P. J. RENS.

13,000 GUILDERS.

TO be had on Interest on approved Security.—This Capital will not be called in for a number of years, the same being a Fidei Commissary Inheritance. GABRIEL LOUW, q q.

May 28, 1840.

MUNICIPALITY OF CAPE TOWN.

ELECTION OF A COMMISSIONER FOR DISTRICT No. 9.

THE Resident Magistrate for Cape Town hereby notifies, that the hon. J. B. EBDEN, Esq., the elected Commissioner for the said District, has resigned, and that he now again calls upon the resident Householders in that District, to meet at the Town House, in Cape Town, on Monday, the 1st of June next, at 10 o'clock, A.M., in order to elect another Commissioner for District No. 9, under Ordinance No. 1, dated 3d March, 1840.

(Signed) P. B. BORCHERDS,
Res. Magistrate for Cape Town.

Res. Magistrate's Office, Cape Town, May 13, 1840.

ELECTION OF WARDMASTERS.

THE Resident Magistrate for Cape Town, pursuant to the 24th Sect. of Ordinance 1, dated 3d March, 1840, hereby calls upon all resident Householders within the Municipality of Cape Town, to meet at the Town House; in Cape Town, each for his Ward, as affixed at the Town House, respectively on the days and at the hours hereinafter mentioned, viz.:—

On Monday, the 1st of June next,

For Wards Nos.	1, 2, 3, 4,	at 9 o'Clock,	A.M.
,,	5, 6, 7, 8,	,, 10 ,,	,,
,,	9, 10, 11, 12,	,, 11 ,,	,,
,,	13, 14, 15, 16,	,, 12 ,,	,,
,,	17, 18, 19, 20,	,, 1 ,,	P.M.
,,	21, 22, 23, 24,	,, 2 ,,	,,

On Tuesday, the 2d of June next,

For Wards Nos.	25, 26, 27, 28,	at 9 o'Clock,	A.M.
,,	29, 30, 31, 32,	,, 10 ,,	,,
,,	33, 34, 35, 36,	,, 11 ,,	,,
,,	37, 38, 39, 40,	,, 12 ,,	,,
,,	41, 42, 43, 44,	,, 1 ,,	P.M.
,,	45, 46, 47, 48,	,, 2 ,,	,,

In order to elect for each and every Ward respectively, two Wardmasters duly qualified, and in the manner directed in said Ordinance.

(Signed) P. B. BORCHERDS,
Resident Magistrate.

Res. Magistrate's Office, Cape Town, May 13, 1840.

Board of Executors.

NOTICE TO CREDITORS & DEBTORS.

In the Joint Estate of the late WILLEM FREDRIK HELDINGEN, *Esq., and surviving Spouse, Mrs.* JOSINA CHRISTINA RUSSOUW, *of No.* 31, *Loop Street, Cape Town.*

THE *Board of Executors*, together with the abovementioned Mrs JOSINA CHRISTINA RUSSOUW, as Executors Testamentary, request all persons, having any Claim or Claims of what nature soever, against the aforesaid Estate, to send in the same, within three months from the 29th instant, to the Office of the Board of Executors, No. 32, St. George's Street, Cape Town, and those indebted to the said Estate, to pay their Debts at the said Office of the Board, within two months from the above date (29th May, 1840.) J. H. HOFMEYR, Sec.

Office of the Board of Executors, Cape Town, 27th May, 1840.

PUBLIC & PEREMPTORY SALE.

IN the joint and separate Insolvent Estates of *Johan August Schnaphauff* and *George William Hasselman*, trading under the firm and style of *Schnaphauff* and *Hasselman*, German Brewers.

THIS DAY (Friday), the 29th instant,

At 10 o'Clock, A.M.,

THE PUBLIC SALE WILL TAKE PLACE

Of various descriptions of household Furniture, glass and Crockeryware, silver table and tea Spoons, ditto ditto Forks, &c. &c., at their residence next door to Mr. CERFF, in Short-market street, and

At 11 o'Clock,

At the Store of Messrs. HART & CANSTADT, at the top of Long Street, next the residence of J. A. BAM, Esq., of the Brewery with the Apparatus thereto appertaining, consisting of boiling Copper, Tubs, Pumps, Coolers, Leaguers, Hogsheads, half Aums, Bottles, and the Stock of about 200 muids of Malt, and about 2,800 lbs. of *Hops*, about 400 lbs. iron Hoops, a small Wagon, Tables, Chairs, &c.

Also,

3 Licences to Retail, and 1 to Brew Malt Liquors; further such quantity of Beer as may be found in the Store.

The Conditions of Sale may be learnt from the Undersigned, and will be made known on the day of Sale.

PAUL JOH. ROUX, Ps., Sole Trustee.

Public Sale,

In the Insolvent Estate of GIDEON THEODORUS GILDENHUYS, *of Koopman's River, District Worcester.*

ON Tuesday, the 2d June next, will be Sold by Order of the Supreme Court, before a Special Commissioner, on the Spot, certain piece of Ground, with the Buildings erected thereon, situate at the Koopmans River, in the District of Worcester, near to the Tulbagh Kloof, in extent 2 morgen.

Said Property is well adapted for Trade, and has been used for that purpose with success during the last 10 years.

The Conditions of Sale are to be seen at the Master's Office, and at those of the Trustees.

J. G. STEYTLER, Gs., } Trustees.
P. F. R. DE VILLIERS, }

Cape Town, May 14, 1840.

Sale in the Estate of the late Widow of PIETER LANGERAAR.

ON Monday, the 1st June, 1840, at 10 o'clock, A.M., the Undersigned Testamentary Executors will cause to be sold in Long street, No. 116, all the Moveable Property belonging to the above Estate, consisting in all sorts of Household Furniture, as Tables, Chairs, Sofas, Looking glasses, Bedsteads, Bedding, Silver, Copper, Kitchen Utensils, as also an elegant Cabinet with silver mountings, a Dutch House Clock, and what further may be offered on the day of sale.

D. F. LEHMAN.
A. BRINK, Cs.

Cape Town, May 18, 1840.

PUBLIC SALE.

In the Estate of the late Mrs. MARIA ELIZABETH ROSSOUW *and surviving Husband* HENDRIK DREYER, Gs., *Senior.*

THE Undersigned, duly qualified, will cause to be publicly sold, on Wednesday, the 3d, and Thursday, the 4th June next, the Goods and Effects belonging to the abovementioned Estate, consisting of—

Three Erven, situate in the Village '*Wellington*,' marked No. 3, 4, and 5; first separately by the Rise and Fall, and afterwards together by the Fall, and

6 Stuckvats of five leaguers each, 6 Tubs (mostly teakwood), 13 Leaguers, 2 fermenting and receiving Tubs, some other small Casks, Tubs, Funnels, Buckets, Cocks, 25 leaguers old and young Wine, 2 brandy and 1 raisin Still, &c. &c.; some sawed Wood, Wheat and Rye, 2 three-leaguer Wagons complete, 1 covered and 1 bullock Cart, 2 small Wagons, Yokes, Ropes, Straps, Riems, 30 draught Oxen and Cows, 3 Horses, Sheep, Goats, Pigs, &c. &c. &c.

All sorts of household Furniture, such as Tables, Chairs, Wardrobes, Chests, Bedsteads; also Beds, copper, crockery, glass, and Earthenware, culinary Utensils, and what further will be offered on the day of Sale.

The Sale will be held on the Place called *Wel van Pas*, at Wagonmaker's Valley. A. P. HIEBNER, q. q.

H. DRYER, Gs., Test. Executor.

Paarl, May 18, 1840.

Messrs. FORD & HAUPT, Vendue Adms.

1,200 *Excellent fat Sheep and Goats.*

THE Undersigned will cause to be publicly Sold at the Windmill of Mrs. the Widow F. DUNN, on Thursday the 4th June, the abovementioned number of excellent fat Wethers.—The purchasers may also get them in lots of 5 and 10.—A Credit of three months will be given, the Purchasers may rely on the Sheep being positively present on that day, and they are as fat as have not been brought from the Interior this year.

JOHANNES BRINK, Ds.

May 28, 1840.

In the Insolvent Estate of JOHANNES HENDRIK BERNARDI *of the Paarl.*

ON Saturday, the 13th June next, all the unsettled accounts belonging to the abovementioned Estate, will be sold, at the Vendue Office of Mr. P. F. R. DE VILLIERS, at the Paarl.—The particulars of the Claims are to be known on application at that office, and at that of the Undersigned.

J. G. STEYTLER, Gs., Trustee.

Cape Town, May 27, 1840.

800 Sheep for Sale.

THE abovementioned number of Sheep are for sale on application to the Undersigned, or to Mr *Willem Wium*, Ws. The Sheep are warranted to be in such a condition as have not been brought from the Interior for years past.

M. C. A. NEETHLING.

Church street, No. 1, Stellenbosch, May 25, 1840.

THE Undersigned, on account of his infirm state of health, not being able to attend to his business personally, will appoint an Agent for the purpose, and will disencumber himself of every superfluous article by Public Sale, whereof Notice will be given hereafter.

Cape Town, May 27, 1840. J. RUTGERS.

TO LET.

THREE Upper front Rooms, Single Persons will have the preference.—Possession may be had on the first day of June.—Application to be made to

Mrs. J. CRUYWAGEN,
Burg-street, No. 9, adjoining Mr. BLORE'S.

TO LET.

THE Undersigned duly authorized thereto offers to Let two hire Houses, and a Brick Field situated behind the Property of Mr. M. THALWITZER, as also an Upper Store in No. 2, Burg street.

H. J. DE WET, Os.

No. 2, Burg-street.

DEPARTED this life on the 23d instant, my beloved Husband MICHIEL VAN BREDA, Az., at the age of 51 years, 7 months, and 17 days, of which most painful loss, I hereby give notice to Relatives and Friends, requesting to be excused the visits of condolence.

M. VAN BREDA, born HERMAN.

Garden Zorgvliet, May 27, 1840.

SHIPPING INTELLIGENCE.

Arrived in Table Bay.

May 28. Dream, schooner, W. Squire, from Rio April 21, to this port. Cargo 2600 bags coffee.

Simpson & Co., Agents.

Sailed out of Table Bay.

May 21. James Mathews, to London.
21. Christina, to Cork.
24. Zenobia, to London.
24. Africaine, to Mossel Bay.
24. Burnham, to Port D'Urban.
27. City of Edinburgh, to New South Wales.
27. Black Swan, to New South Wales.
27. Queen Victoria, to Algoa Bay.
28. Gem, to London.

Vessels in Table Bay.

Barks—Cape Packet, Kestrel, Franklin, Sarah Scott, and John.
Brigs—Bolivar, Rainbow, Fourteen, Lucille, Maquasha, Nine, Knysna, Levant, and Galatea.
Schooners—Louisa, Regent Packet, Conch, Enfield, Olivia, Transit, Courier, Saldanha Bay Packet, and Dream.
Cutter—Ligonier.

Arrived in Simon's Bay.

May 10. Fatch Eslemo, (Portuguese), E. M. Matthew, H.M.S. Melville, from Mosambique March 19, to this port.—Cargo general. Detained by H.M.S. Curlew.

17. Lady Raffles, ship, F. Hight, from Calcutta Feb. 22, to London. Cargo general. Passengers, Mesdms. Doveton, Watson, Wright, and 3 Misses Doveton, Capt. Harvey, Drs. Watson, and Dempotes, Messrs. Wright, and McDormond, and 4 children.

19. H.M.S. Acorn, J. Adams, Esq., from Algoa Bay May 13, to this port.

19. Franklin, Am. ship, W. Baston, from Chagres Feb. 19, to the United States. Cargo oil.

25. Walmer Castle, ship, Capt. McClose, H. C. S., from Calcutta. Granger & Co., Agents.

Sailed out of Simon's Bay.

May 9. Bengal Packet, to Madras.
10. Tanjore, to Ceylon.
12. New Holland, to Port Adelaide.
15. H.M.S. Columbine, to China.

Vessels in Simon's Bay.

H.M.S. Fair Rosamond, Fantome, Curlew, and Acorn.
Ships—Lady Raffles, Franklin, and Walmer Castle.
Brigs—Congressor, Rhio Tuba, Rosa, and Fatch Eslemo.

MARKT PRYZEN

Tot den 27 Mei 1840.

Aloe per pond	Aloes per pound	0	— 10 Rd
Amandelen, per 1,000	Almonds, per 1,000	2½	- 2½ Sx.
Appelen, per lb.	Apples, per lb	18	— 19 Sx.
Abrikozen, per ditto	Apricots, ditto	14	— 16
Aardappelen, per mud.	Potatoes, per muid	15	— 17 Rds.
Azyn, per legger	Vinegar, per leag.	30	— 56
Boonen per mud.	Beans, per muid	15	— 30
Balken, per stuk	Beams, each	0	— 0 Sx.
Boter, pr. lb.	Butter, per lb	30	— 36 Rx.
Brandewyn, per legger	Brandy, p leag	206	— 210
Bokkevellen	Buck Skins	½	— 1½
Drooge Ossenhuiden	Dry Ox Hides	2½	— 3
Eenden en Makouwen	Ducks & Muscovy do.	1½	— 1½
Erwten, per mud.	Peas, per muid	14	— 15
Garst, ditto	Barley, per muid	10½	— 11
Ganzen, per stuk	Geese, each	2½	— 3
Haver, per mud	Oats, per muid	10	— 10½
Hooi, per 100 ponden	Hay, per 100 lbs.	7½	— 7½
Hoenders per stuk	Hens, each	1½	— 1½
Houtskolen, per zak	Charcoal, p sack	½	— 1
Honing pr. lb.	Honey, per lb.	19	— 24 Sx.
Kaazen, Kaap. per lb.	Cheese, Cape, p. lb.	0	- 0
Kalkoenen elk	Turkeys, each	3	— 5 Rds.
Kaf, per 16 zakken	Chaff, 16 sacks	87	— 90
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½-aam	1½	— 2 Rd.
—— Steen	—— Stone ditto	1½	— 1½
Koorn, 10 Mudden	Wheat, 10 muids	250	— 317 Rd.
Linzen, per mud.	Lentil, per muid	27½	— 30
Melies, per mud	Maise, per muid	12½	— 14½
Meel, fyn, per 100 lb.	Flour, fine, p. 100lb.	0	— 0
Okkernoten per 100	Walnuts, per 100.	½	— ½
Olifantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0	— 0
Peren, per pond	Pears, per lb.	5	— 10 Sx.
Persiken, ditto	Peaches, ditto	9	— 14
Planken, per voet	Planks per foot,	0	— 0
Rogge, per mud.	Rye, per muid	12½	— 13Rds.
Rozynen, per pond	Raisins, per lb.	6	— 8 Sx.
Tabak, per pond	Tobacco, per lb.	14	— 20 Sx.
Stroo, per 16 zak.	Straw, p. 16 sacks	61	— 75 Rds.
Tyger, Leeuwen & Strais Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	4	— 7
Uyen per mud	Onions per muid	11	— 12
Varkens, gemeste	Pigs, fattened, ea.	0	— 40
—— ongemeste	—— unfattened	7	— 15
—— speen	—— suckling	4	— 5
Veeders, struis. pr. stk.	Feathers, Ost. ea.	12	— 24 Sx.
—— Bedde per lb.	—— Bed per lb.	2½	— 2½ Rds.
Vet, of talk, per pond	Suet or Tallow, p. lb.	12	— 13 Sx.
Vygen per pond.	Figs, per lb.	16	— 18
Wyn, ordinaire, per leg.	Wines, ordinary p. leg.	65	— 70 Rds.
Pontak	Pontac	0	— 0
Wol, Schapen p lb.	Wool, per lb.	16	— 36 Sx.
Zootelimoenen per 100	Oranges, per 100	1½	— 2 Rds.
Zoet per mud	Salt, per muid	4	— 6
Zeurlemoensap per aam	Lemon Juice, aam	15	— 20
Zoolleder per ½ huid	Sole Leather, ½-hide	3½	— 4
Zeep, per pond	Soap, per lb.	18	— 20 Sx.

CAPE TOWN.

Edited by C. J. Brand, 62, Wale-street.—Printed and Published by J. J. H. Smuts, 62, Wale-street.—Proprietor, P. A. Brand, 63, Bree-street.

PORT NATAL.—DE EMIGRANTEN.

Het volgende uittreksel uit het Dagverhaal, gehouden door den Heer C. HATTINGH, *op zeven dagreizen van Port Natal, is zeer geschikt om de geestelijke behoeften myner uitgewekene Landgenooten, en dat zyl. gesteldheid, van den aard, welke aanstonds konden verwachten. Diep daardoor getroffen, en in myne ziel daartoe bewogen, resolveerde ik my dadelyk, myne uitgewekene Landgenooten, Vrienden en Bloedverwanten, een bezoek te geven, ten welken einde, ik op den 10 February ll. vergezeld door twee myner buren, myne huisstede verliet, en een begin aan myne reis maakte. Aan de Oranjerivier komende, bevonden wy dezelve hoog gerezen en besloten dienhalven, naar de Buffelsvallei te reizen, tot dat de Oranjerivier wandbaar zoude zyn. Wy vierden dan de Buffelsvallei, door den waardigen heer P. de Wet, met veel genoegen en blydschap en de aan hem zoo eigene, gulle gastvryheid ontvangen, en de Sabbathdag, den dag onzer aankomst alhier volgende, wierd ik door den heer de Wet verzocht, eene Predicatie te houden, welke hegenaam wierd met een gebed en het zingen der twee eerste versen uit het 12de Evangelische Gezang, en weder gevolgd met een gebed en het zingen van het 11de vers uit de 33ste Psalm.*

Van daar zyn wy met eene schuit over de Oranjerivier gebragt, hetwelk ons Rds. 18 kostte.

Aan de overzyde van de Oranjerivier, trof ik twee huisgezinnen aan, die my en ik hen, dadelyk herkenden; de blydschap van deze ontmoeting is onuitspreekbaar te beschryven; zy vielen my om den hals, kusten my, en storten eene zee van vreugde-tranen; alzoo den nacht gebivouakeerd hebbende, heb ik deze myne vrienden in den avond een stukje voorgelezen omtrent het lyden en de ontwanneling van onzen Heiland en Zaligmaker, dat ik met een gebed sloot. De geestelyke vreugde, welke dit by hen baarde, was in iedere aangezigt te duidelyk te bespeuren, en kon niet anders dan eene diepe mede gewaarwording in my en myne reisgezellen verwekken.

De personen, op hunne afvraag, verhaald hebbende, verwaards myne reize gerigt was, en dat ik het als mynen pligt, als Ouderling eener Christelyke Kerk achtte, myne Landgenooten, zoo lang zy van het voorregt ontstoken zyn, Gods-huis te kunnen bezoeken, hen in hunne reize te bezoeken, tot Godsvrucht te vermanen, en met geestelyke redevoeringen te ondersteunen, te meer, terwyl ik tot myne innige droefheid bespeurd heb, hoe weinig de Herders gezegen waren hunne afgedwaalde kudde te hoeden.

Aan de Caledonarivier gekomen zynde, hebben wy aldaar zes dagen moeten verzuimen, uithoofde der onwaadbaarheid van dezelve; wy zyn dezelve echter op den zevenden dag, nogthans niet zonder gevaar, doorgereden, en zyn dienzelfden dag voortgereisd, naar de stad van Maroko, woon woning ons door den Zendeling aldaar wierd aangewezen, en na Maroko gesproken te hebben, zyn wy van daar vertrokken, tot naar de Zandrivier, alwaar wy weder eenige wagens der Uitgewekenen, uitgespannen vonden. Deze personen, alles dat hun van aanbelang scheen, van de Kolonie, medegedeeld hebbende, dacht ik het noodzakelyk eenig onderzoek te doen, naar een gerucht, zeer wyd en luidruchtig, in de Kolonie verspreid, "betrekkelyk zekere schandelyke mineo-handel, tusschen ongetrouwde personen; en of het waar was dat toen de Veldkt. G. Joubert, door het Gouvernement gezonden was, de gewezene apprentices die met hunne voormalige lyf heeren zouden mede getrokken zyn, van hun afhevragen, een boer, een zyner apprentices aan een wagenwiel vastgebonden, en in presentie van den Veldkt. Joubert, had doodgeschoten," Deze navraag scheen niet alleen deze personen te boogten, te verbazen, maar te gelyk hunne verontwaardiging daarover te kennen gevende, verklaarden zyl. eenparig, dat zulks de snoodste onwaarheid was, die ooit konde verhaald worden. My met hunne declaratie alleen, niet tevreden houdende, heb ik iedere gelegendheid waargenomen, deze navraag te herhalen, niet alleen by de blanken, maar ook by personen van kleur, maar de een schynt er zoo min van te weten als de ander. Den volgenden dag, weder by een leger gearriveerd zynde, waar zich omtrent 10 huisgezinnen bevonden, en op hun dringend verzoek aldaar overgebleven zynde, hebben zyl. hunne omliggende vrienden bycen doen komen, alwaar ik des volgenden dags, godsdienst voor hun heb gehouden, met gebeden en gezangen, begonnen en geslooten. Voor myn vertrek van daar hebben deze goede menschen my van alles dat my eenigzins ontbrak, zoo veel toegebragt dat ik er geen weg mede wist, en zonder de geringste vergelding, daarvoor te willen accepteeren, er byvoegende, "dat hebben wy voor alle reizigers over, die ons uit liefde komen bezoeken."

Van daar ben ik langs de Zandrivier getrokken, langs welke ik verscheidene kleine legers aantrof, en vervolgens over den Drakenberg, in de rigting van Natal.

Op den Drakenberg, trof ik verscheidene wagens aan, die naar Natal reisden, en ook tot myne groote vreugde, de kommando welke tegen Dingaan was uitgetrokken, op hunne terug-reis, met duizende van beesten, en wanneer ik te gelyk de blyde tyding kreeg, van de volkomene nederlaag van den wreedaard, Dingaan.

De eerste plaats die ik toen bereikte, was het zooi-leger aan de kleine Togela-rivier, alwaar ik overnachtte. Den volgenden morgen, van daar vertrekkende, ontmoette ik gedurig wagens, die in de directie van Pietermauritz-burg trokken. De Omkeni-rivier doorrydende, en dezelve wat gerezen zynde, zyn al onze kleederen nat geworden, zoodat wy daar noesten vertoeven om dezelve te drogen.

Den volgenden morgen arriveerden wy by het leger van den Hoofd-Kommandant A. Pretorius; hy was juist met een zyner broeders naar Pietermauritzburg gereden, doch eene expresse naar hem afgezonden zynde, bragt hem met al myne broeders, dienzelfden namiddag nog terug. De ontmoeting van bloedverwanten na eene lange afwezigheid, in een land waar zy dagelyks met de grootste gevaren bedreigd waren, kan ieder gevoelig hart welligt beseffen, ofschoon dezelve moeilyk te beschryven is. Den Zaterdag daarna, zyn wy naar Pietermauritzburg gereden, om den volgenden dag naar de Kerk te gaan. Zoodra myn wagen van het dorp kon gezien worden, begonnen de dorpelingen met kanonnen en geweren te schieten, en niet eerder optehouden tot dat myn wagen uitgespannen was. Met luiden van de klok, den volgenden morgen, zyn wy naar de Kerk gegaan, alwaar de heer Smit predikte.

Te Pietermauritzburg vernam ik dat er een verschil bestond tusschen den President van den Volksraad, den heer S. Marits, en den Hoofd-Kommandant, den heer Pretorius. Zoo het my voorkomt schynt het niets meer dan jalousy te zyn. De heer M. heeft verscheidene beschuldigingen tegen den heer P heeft ingebragt. Deze zaak zal op den 1 April beslist worden, en ik hoop, dat de uitslag, tot bestwil van het het volk zyn mag.

Hier ook wierd ik door den heer Pretorius, by Nonkiau, ook van Panda's Generaals geintroduceerd, die zyne blydschap te kennen gaf, te hooren, dat ik zoo verre gereisd had om myne landgenoten te bezoeken; en ik drukte aan den anderen kant myn genoegen uit, te zien, dat hy zich onder de bescherming zoowel als tusschen van de blanken had geplaatst; dat ik vertrouwde een einde zal maken aan het vergieten van onschuldig bloed. Hy zeide veel dankbaarheid aan de Emigranten verschuldigd te zyn voor hunne verlossing, en dat hy vurigly hoopte, dat hun Bestuurmiddelen, dezelve zal tot in eenigheid, en dat rykdom, vrede, en welvaart onder hun volk zoude zyn. Ik had toen met myn Gezelschap een bezoek aan Dingaan's Hoofdstad, Umkungunklovu, gebragt, maar dit was by Dingaan's Landkaart te Port Natal, alwaar ik zelf dat bezoek gebruikt. Onze reize hier, was bynaeder vriendelyk.

Den volgenden dage zyn wy een bezoek te "Bloemfontein" geweest, en na een zeer vriendelyk onthaal van den Eigenaar, zyn wy weder vertrokken.

By het leger van den heer Carel Landman, aangekomen zynde, hebben wy ZEd. Godsdienst den zesden September, en den volgenden morgen de Kerk en School besocht, dat een zeer groot gebouw is. De onderwyzer, de Eerw. heer Lindley, (een Amerikaansche Zendeling) heeft omtrent 90 Schoolkinderen.

Dinsdaghs den vierd en twintigsten September deed den heer Landman gezelschap, hetwelk door my met een gebed gesloten wierd. De heer Lindley heeft in den zamenleg gepredikt.

Van daar zyn wy vertrokken naar het leger van den heer de Lange, aan de Omtata-rivier, en van daar verder naar den Pietermaritzburg, van waar ik verder myne reisgezellen op den 20 Maart hen begroeten, en door verscheidene met voorgenomen gastvryheid ontvangen zynde, ben ik gelukkig, gezet en gezond, op den 10 April 1840, in de armen myner familie te huis gekomen.

C. HATTINGH.

PS. Voor myn vertrek naar Natal heb ik eenen brief aan den Veldkornet Joubert geschreven, van hem vragende te weten, of hetgeen in myn Dagverhaal vermeld is, door hem aan het Gouvernement gerapporteerd is geweest, waarop ik het volgend schriftelyk antwoord van Zyn Edele heb ontvangen:—

[COPY.]

Nieuwe Haatam, den 9 Maart 1840.

MYNHEER!—UEd. briefje van den 6den February, is my heden ter hand gekomen; ik moet UEd. zeggen, dat ik, terwyl ik, voordat u naar de Emigranten reist, en van u gehoord heb, een man van verstand en belang te zyn, zoude kunnen verwachten, dat u noodzakelyk by my zoude aankomen, wel wetende dat ik niet zonder copy van myn brief of rapporten zal zyn.

UEd. zoude zeker daaruit zien dat myn rapport strekt tot best van de menschen, en dat wel met waarheid. Ik heb byna myn rapport in de kourant doen plaatsen, maar ik dacht dat het voor my niet zou staan om iets dat tusschen my en het Gouvernement bestond, in de kourant te publiceren.

Ik verblyve met achting,

UEd. Dienstw. Dienaar en Vriend,

G. JOUBERT.

Aan den Heer C. HATTINGH.

DANKBETUIGING.

Waarde Landgenooten van de Maatschappy van Natal!

Wy leggen u allen ten hoogsten dank, voor alle eer, achting en attentie, aan ons bewezen, gedurende ons bezoek by UEd. en hopen eens in de gelegenheid gesteld te zyn, UEd. dezelve te kunnen vergelden. Uwe aangename gezelschappen, zullen lang in ons gedachten blyven. Blyft voortduren in die trouw, liefde en eendragt, waardoor alleen uwe Maatschappy in stand blyven kan Looft, eert en vreest God, en bidt gedurig om de welvaart van uw land en volk. God zal uwe bêden en zuchten hooren, en ik hoop welhaast eenen Leeraar doen krygen, die u het Evangelium zuiver en onvervalscht zal verkondigen en een zielemoeder zyn zal. Vaarwel myne waarde Landgenooten! de genade van onzen Heer Jesus Christus en de troost zyner Gemeenschap, zy met u allen.

Geloof my te zyn,

UEd. Heilwenschende Broeder en Vriend,

C. HATTINGH,

Voor myzelven en Reisgezellen.

KINDERPOKKEN.—PUBLIEKE BYEENKOMST.

KAAPSTAD, 25 APRIL 1840.

De heer Watermeyer, tot Voorzitter gekozen zynde, zeide, dat hoewel hy tot het byeenroepen dezer Byeenkomst niet byzonder werkzaam was geweest, en niet voorbereid was, over het doel derzelve uittebreiden, hy achter deel nam in het gevoelen, dat hy geloofde algemeen in de gehoele stad te zyn, dat onze straten onlangs op eene schandelyke wyze zyn verwaarloosd. Indien, inderdaad, wy door de Voorzienigheid in de laatste week en gisteren, niet met eenen zydigen regen waren begunstigd, geloofde hy, dat weinigen het lyden, ontstaande uit de eene of andere ziekte, zouden zyn ontkomen. Men zoude kunnen zeggen, dat eenige klagten daarover thans niet behoorden gedaan te worden, daar de Municipaliteit, welke men bezig is tot stand te brengen, alles teregt brengen zou;—maar hy was van oordeel, dat de gevoelens der ingezetenen, op eene openhartige wyze geuit, over het gevaar waarover men beducht is, spruitende uit soodanige grove nalatigheid, zeer nuttig zoude kunnen zyn, ter voorlichting van diegenen onzer Stadsleden, die als Commissarissen en Wykmeesters, onder de Municipaliteit, mogten worden gekozen, opdat zy mogen worden teruggehouden van in die dwalingen van Bestuur te vervallen, waaronder de Kaapstad, gedurende de laatste twee jaren, heeft moeten lyden.

De heer Chiappini zeide, dat als een ingezeten dezer Kolonie, gedurende een tydvak van 37 jaren, men veronderstellen kon, hy noch onbekend met de localiteiten, noch belangloos omtrent den voorspoed der Kaapstad was;—hy zoude daarom eenige wenken oplezen over het onderwerp van het schoonhouden der stad, en de byeenkomst daarover laten oordeelen.

(Deze wenken van den heer Chiappini, zyn reeds in ons blad van den 1 dezer verschenen.)

De heer Fairbairn opgeroepen zynde, trad te voorschyn, en zeide,—dat het hem zeer speet dat sedert deze Byeenkomst was byeengeroepen, by drukke bezigheden had gehad, en ziek was geweest, zoodat hy nauwlyks een half uur tyds gehad had, om de opgaven te rangschikken welke hy voornemens was geweest voor den dag te brengen.—Hy kon zeggen dat Kinderpokken zich zeer in de stad hadden uitgebreid;—hoe dezelve hier gekomen en verspreid zyn, zoude by niet onderzoeken, maar hy kon zeggen dat dezelve te vinden waren in elke straat in de stad en overal buiten. Binnen de laatste veertien dagen was by in byna alle straten der Kaapstad geweest, en had bevonden dat de Kinderpokken tot eene groote uitgestrektheid heerschten, welke hem geregtigde dezelve eene aanstekelyke pestziekte te noemen. In eene zekere straat was by binnen het laatste halfuur naar een huis gegaan, en had gevraagd of iemand daarin de Kinderpokken had. De man wien hy deze vraag deed, had juist zynen mond getrokken om te zeggen "neen;" maar hy, de heer F zeide "ja," en binnentredende, vond hy vyf ellendige wezens, in een vertrek uitgestrekt;—eenigen in den ergsten staat der zieke, en met vuilnis bedekt.

Dr. Bailey.—Noem, Noem!

De heer Fairbairn.—Ik ken den naam niet, maar het is in eene Steeg, digt by—in de Langestraat;—indien eenig heer hier aan twyfelt, zal ik eene deputatie, bestaande uit twee of drie personen alhier tegenwoordig, in vyf minuten naar de plaats nemen. Ik bevestig dat de patienten in eenen ellendigen staat liggen, zynde zy nimmer, sedert dat zy ziek geworden zyn, gewaschen of aangeraakt geworden. Ik verzoek ernstig, indien eenig heer hieraan twyfelt, hy het niet als eene zaak van deficatesse zal beschouwen, maar my thans naar de plaats zal vergezellen, (geschreeuw van "neen, neen.") De lucht in het vertrek is buitengemeen walgelyk; — zelfs zoo erg, dat ik het noodig heb gevoordeeld my dadelyk naar eene Apotheek te begeven, ten einde beide myn persoon en myne verbeelding te verfrischen. Ik kan hier by voegen, dat ik in de Kaiserstraat, 40 of 50 personen heb gezien, die of aan de ziekte lagen of aan het beteren waren, en eenige waren juist stervende. Een ieder weet dat deze eene aanstekelyke ziekte is, dat morgiheid dezelve kwaadaardiger maakt,—en dat deze stad morsig is. Nu is de vraag, kan de stad worden gereinigd, en de besmetting gestaakt? Ik geloof dat ik zeggen mag dat het Gouvernement een verlangen geuit heeft, om de hulp van de Ingezetenen, tot dat einde te komen, (geschreeuw van "nedert vanaar!") Niet lang geleden, en dit stelt my in de gelegenheid iets zeer wonderlyks te verhalen. Vernomen hebbende dat het Gouvernement verlangend was hulp van het publiek te erlangen, heb ik my bedlend van eene introductie by den heer Field, den ontvanger der Dullaks, die het behoor heeft over de Negers, onlangs alhier aangebragt, en het zeer blyk beschouwende, dat deze de ziekte door heen alhier is gebragt, zy behulpzaam moesten zyn, dezelve te doen verdwynen, heb ik verzocht, of indien het Gouvernement waren dienst niet noodig had, er anderen waren die zulks zouden kunnen zyn in het achtereenvolgen der Straten. De heer Field antwoordde dat het strydig met zyne Regulation van om die menschen onder eenig plaatselyk College of Gouvernement te plaatsen, maar dat hy daarom echter 300 behoeven zoude van dienen van het Gouvernement tot. (Hoor, hoor.) De gemelden der tegenwoordig zynde Geneeskundige heeren, zullen zonder twyfel de motie welke ik voorstellen zal belangryker maken, dan eenige aanmerkingen, welke ik by die gelegenheden voegen kan.

De heer Sutherland zeide,—Ik wensch te weten of er eenig heer alhier tegenwoordig, voornemens is, het in deze Resolutie vervat, te ontkennen;—voor ja, zoude het my aangenaam zyn, zyne redenen te vernemen.

De heer Bailey.—Ik geloof dat men erkennen zal, de myne praktyk in deze stad tamelyk uitgebreid is. Ik erken dat de Kinderpokken alhier heerschen; maar ik ontken dat de Kinderpokken tot die uitgestrektheid heerschen, als men ons even gezegt heeft.

Dr. Brown.—Gisteren een jonge practityn, geloof ik dat geen geneeskundige, een uitgebreider praktyk onder de armen in deze stad heeft dan ik heb;—en ik kan getuigen dat elk woord door den heer Fairbairn gezeit, en iedere wenk door hem in zyn blad gegeven, maar te naauwkeurig is. Er bestaat alle reden te duchten, dat indien niet beiden Civile en Militaire Geneeskundigen en ook eenige der Ingezetenen de behulpzame hand bieden, wy in in gene maanden, mogelyk in gene jaren, de ziekte uit de stad zullen krygen.

Dr. Liesching.—Ik heb op Maandag 11 ten mynen huize eene Byeenkomst van 16 Geneeskundigen gehad, en allen hebben verklaard, dat hetgeen in de publieke nieuwsbladen omtrent de Kinderpokken is geraagd, naauwkeurig is, behalve een, die zyn gevoelen niet heeft willen geven.

Dr. Bailey.—Ik moet zeggen, dat ik gedurende de laatste 2 dagen met al de Maleidsche Priesters conferentien heb gehad, en zy hebben my verzekerd dat de ziekte onder hun volk niet erg heerschte. De Byeenkomst is wat voorbarig, maar op morgen zal ik van hen eene lyst van al de gevallen hebben.

De heer Sutherland.—Maar is dit niet slechts eene uitvinget der Priesters? Indien gy u naar het hoofd begeeft, zult gy vinden, dat byna allen die aldaar gewoonlyk werken, afwezig zyn.

Dr. Brown.—Uwe beste ambachts-lieden, en beste arbeiders zyn dood.

De heer Chiappini.—Gisteren had ik iets buiten de stad te doen en zag 8 lyken van Maleijers, tusschen half twee en drie uren voorby dragen.

De heer Sutherland.—Ik zoude hen niet willen geloven.

Dr. Chiappini.—Ik ben zeker, dat gedurende de laatste 10 dagen, dagelyks van 25 tot 30 zyn begraven.

Doctor Bailey.—Ik zeg niet dat het niet zoo is, maar ik heb het niet gezien; en ik ben verzekerd, dat er zulk eene sterfte onder de blanke bevolking niet is.

De heer Fairbairn.—Ik zoude ook gaarne van Doctor Bailey wenschen te weten, of men Doctor Bailey beloofd heeft eene lyst der genen onder de Mahomedanen, die aan de Kinderpokken gestorven zyn.

Dr. Bailey.—Neen.

Dr. Laing.—Vergun my de opgaven van den heer Fairbairn te bevestigen. Ik heb eene lyst gezien, de dooden van den 1ste tot den 17de April, opgevende niet meenige zyn geweest, dan 3 of 4 dagelyks. Nu heb ik 6 of 7 ieder dag gezien.

De heer Jarvis.—Ter bevestiging van hetgeen door Doctor Laing is gezegd geworden, kan ik zeggen, dat gedurende de laatste maand van 10 tot 20 of 25 lyken, dagelyks voorby myne deur zyn gedragen geworden.

Dr. Bailey.—Zy zyn niet allen aan de kinderpokken gestorven.

De heer Fairbairn.—Mag ik, om naar de orde te handelen, eene Resolutie voorstellen, die een gedeelte der eerste moest hebben uitgemaakt, namelyk:—"Dat de kinderpokken in verscheidene gevallen, van de zamenvloeijende soort is."

Dr. Bailey.—Dat is het geval ongetwyfeld van den 17de der voorledene maand geweest, maar niet onder de blanke bevolking; en geen 25 zyn er gestorven die ingeënt zyn geweest.

Dr. Brown.—Ja; onder de blanke en bruine, zoo wel als de zwarte bevolking.

Dr. Bailey.—Ik bewoer, dat indien gy wilt—

Dr. Brown.—Gy zyt niet instaat om te oordeelen.

Dr. Bailey.—Niet instaat om te oordeelen!

Dr. Brown.—Neen Mynheer; verneem het van ons; verneem het van de jonge Praktityns, die van 's morgens tot 's avonds by de armen rond gaan. Roep ons tot getuigen op.

De Suggestie van den heer Fairbairn werd door Doctor Montgomery voorgesteld, gesecondeerd door Doctor Brown, en eenstemmig aangenomen.

Dr. Laing.—Ik stel voor, dat Zyne Excellentie worde verzocht, om de Proclamatie van February ll. betrekkelyk de wyze van inenting, intetrekken.

De heer Ansdell.—Ik secondeer het voorstel, en hierom:—Er is eene clausule in die Proclamatie, welke ten strekking heeft, om inenting onder de armen en gekleurde bevolking te beletten, door by het doen van aanzoek daartoe, hen te noodzaken, *vyf shillings* uit hunne zakken te halen.

Dr. Bailey—(Hem de Proclamatie overhandigende). Lees en bevat.

De heer Ansdell.—Ik zie, dat het aan de discretie van den geneeskundige Officier gelaten is, maar hoe weten de onwetende zwarten dit? Al hetgeen zy waarschynlyk daarvan verstaan is,—dat zy "*vyf* Shillings moeten betalen."

Dr. Bailey.—Ik weet niet wat het doel van Dr. Laing is. Indien zyn oogmerk is om inenting algemeen te maken, kan ik slechts zeggen, dat wanneer alle menschen naar goeddunken inenten, in veertien dagen er geen Koepokstof in de Kolonie meer zyn zal. Het Gouvernement heeft het Geneeskundige Collegie, voor het uitvaardigen dier Proclamatie, gerasdpleegd, dat in gevoelen overeenkwam, dat de maatregel van eenen staatkundigen aard was, en dat het onmogelyk zoude zyn de inenting gaande te houden, indien dezelve in handen van Geneeskundige Heeren over het algemeen gelaten werd. Ik kan daarom zeggen, dat deze maatregel op hunne aanbeveling is genomen geworden.

Dr. Liesching.—*Het is waar*, dat het Gouvernement eenen brief aan het Geneeskundig Committee heeft gezonden, hunnen raad vragende, of inenting eene publieke taak moest zyn, dan wel in handen der Professie over het algemeen worden gelaten, daardoor gevaar loopende, van al het stof te verliezen, gelyk in Nieuw Zuid Wales, het geval geweest is. Wy waren van oordeel, dat het eene publieke taak moest zyn, doch hadden verwacht, dat het onderwerp, alvorens er stappen werden genomen, volgens belofte van Dr. Bailey, weder voor ons zoude zyn gebragt. Ik beschouw het eene schande, der Geneeskundige Professie aangedaan, dat deze Proclamatie is uitgevaardigd, daar, instede van de hinderpalen in de inenting uit den weg te ruimen, dezelve eene zeer ernstige in den weg plaatste, door een depositum van vyf Schillings te eischen. Dit wordt wel aan de discretie van den geneeskundigen Officier overgelaten, maar het moet aan niemands discretie worden gelaten. Deselve had het effect om de handen van 16 Praktizyns op een zeer netelig oogenblik, te binden;—het is waar, wy hebben by Dr. Bailey om stof aanzoek gedaan, en wanneer hy kon, heeft hy ons voorzien.

Dr. Laing.—Daar ik geene gelegenheid gehad heb, de resolutie, toen ik deselve voorstelde, te ondersteunen, zal men my toestaan, de redenen optegeven, waarom ik deze Proclamatie wenschte ingetrokken te hebben. Gedurende myne praktyk, welke onder de armen uitgebreid is, zyn my onlangs verscheidene gevallen voorgekomen, dat kinderen naar alle waarschynlykheid niet zouden zyn gestorven, indien zy waren ingeënt geweest. En op myne vraag waarom zy niet waren ingeënt, heeft zy my geantwoord, dat de onderen geene vyf schillings hadden om te zenden, of dat zy naar het Bureau waren gebragt, en terug gezonden, als te jong zynde;—dit mede iets zynde, dat aan de discretie van Dr. Bailey was gelaten. Ik ben van gevoelen, dat inenting aan niemande discretie moest worden overgelaten. Ik weet niet, wie de Geneeskundige Raadgevers van den Gouverneur zyn, maar het komt my voor, dat op hen eene groote verantwoordelykheid ligt. Gelyk de heer Chiappini gezegd heeft, is de gekleurde bevolking dezer stad zeer zorgeloos;—zy hebben zelden geld om medicynen te doen halen, zelfs wanneer advies gratis wordt gegeven;—en het denkbeeld van de geringste betaling, is genoeg om hen afteschrikken geneeskundige hulp intezoepen. Behalven dat, over het algemeen niet kunnende lezen, in het niet waarschynlyk dat zy bekend zy met de discretionaire magt, waarvan in de Proclamatie wordt gesproken, welke, zoo als door een ervaren schryver, aan de Frontieren wordt opgemerkt,—aan eene hooge plaats moest worden aangeplakt. Eenige dagen geleden, ontmoette ik naby Roudeboschje, een myner Geneeskundige Broederen,—ons gesprek was natuurlyk over de Kinderpokken. *Hy* zeide dat hy zeer bezig was geweest met het inenten van allen in dien omtrek, to-u hy door de Proclamatie werd belet, daarmede voortteganz; en nu was hy op zynen weg eene familie te benenden die aan de Kinderpokken lag, die, indien hy hen had mogen inenten, allen zoude zyn vry gekomen. Ik wensch niet te spreken, over de post door Dr. Bailey bekend wordende, maar met zulk eene alom heerschende ziekte, gevoel ik het myner pligt te zeggen, dat de weigerlykheid der kolonie van dezen post afhangt, en dat, indien er geen strikte maatregelen worden genomen om de ziekte onder de Mahomedanen tegentegaan, wy meer en beteren dienstboden zullen verliezen dan onlangs onder den zyn ingevoerd.

Dr. Bailey.—Het spyt my zeer, dat indien het Geneeskundig Committee, daar zoo zeer tegen was, dat Dr. Liesching als de Voorzitter, zich niet ernstiglyk tegen het voorstel gekant heeft, toen betuigen voor hem is gebragt geworden,—en echter, hoewel hy er thans zoo zeer tegen is, was hy juist de persoon, die den brief aan het Gouvernement, de goedkeuring van het Committee inkondende, heeft geschreven.

Dr. Liesching.—Gy zult u herinneren, dat it u gezegd heb, dat het een hinderpaal in den weg van inenting was, instede van dezelve te bevorderen, en dat gy gezegd hebt, dat de maatregel weder voor ons zoude worden gelegd, voordat dezelve zoude worden geapplaiseerd.

Dr. Bailey.—Ik antwoord den heer Laing, thans.

Dr. Laing.—Spreek liever tot den Voorzitter, Mynheer.

Dr. Bailey.—Ik zoude den heer Laing zeer verpligt zyn, indien hy eenige stuk kan aantoonen, waarin eenig arm persoon immer pauzeele gedaan heeft, zoo als hy zegt, zonder geld, en aan wien inenting is geweigerd geworden.

De heer Letterstedt:—Ik kan zulk een geval opgeven. Ik heb myne Dienstbode, met vyf kinderen van het Rondeboschje naar het Vaccine Bureau gezonden, en zy en de vyf kinderen zyn naar het Rondeboschje terug gekomen zonder te zyn ingeënt, omdat zy geen geld had om te betalen. Ik had verwacht vroeg genoeg in de stad te zyn, om haar het geld te geven, maar toen ik in de stad kwam was het Bureau gesloten. Op den volgenden dag heb ik het geld met haar gezonden, maar de persoon die haar heeft ingeënt, heeft het geld niet genomen. De reden weet ik niet.

Dr. Bailey.—Ik zal u dit zeggen.—Toen zy den zesden dag verscheen, heb ik gevraagd, in welke betrekking en waar zy zich had verhuurd, en vindende dat zy aan het Rondeboschje, by den heer Letterstedt woonde, die wel in staat is het depositum te betalen, dacht ik, dat deze eene goede gelegenheid was, om daardoor in den omtrek deze regulatie bekend te doen worden. Daarom heb ik haar terug gezonden; en toen zy weder kwam, heb ik het geld niet ontvangen, omdat ik dacht, dat dat belangryk doel was bereikt geworden.

De heer Twycross.—Vergun my te zeggen, dat ik met Dr. Bailey instem. Betrekkelyk de noodzakelykheid van eenige regulatie, om het verlies van het stof voor te komen;—hetgeen gedaan is, is ongetwyfeld uit een goed oogmerk geschied, hoewel eene minder inlage. zeg, een halve kroon, meer zoude hebben uitgewerkt, maar het verwondert my, dat de Geneeskundige Heeren toegestaan hebben, dat het regt van inenting, een regt dat zy in Engeland hebben, geheel uit hunne handen genomen is

Dr. Bailey.—Ik zie dat er vele Geneeskundige Heeren tegenwoordig zyn, en ik zal hen vragen, of ik ben niet heb verklaard:—"Gy ziet dat de stad op my om stof ziet, en hoe veel it interënten heb;—indien gy my, of liefst het Institut, de voorkeur van uw stof will geven, kant gy in de uitbreiding van inenting, behulpzaam zyn."

Dr. Liesching—Gy hebt het gezegd.

De heer Ansdell.—Het spyt my dat deze Byeenkomst, zoo veel van eenen Geneeskundigen aard heeft aangenomen. Wy maken het publiek uit. (hoor, hoor); en hoewel wy erkennen dat het doel der Proclamatie goed was—zy het ons vergund te zeggen, dat de middelen daartoe aangewend, meer kwaad dan goed gedaan hebben.

Dr. Bailey.—Dit ontken ik.

De heer Ansdell.—Indien men de ryken vyf shillings had doen betalen om ingeënt te worden, zoude men daaruit vyf shillings aan elken armen persoon hebben kunnen geven, die met goede stof terug kwam. De armen zouden dan in hoopen gekomen zyn, en er stof in overvloed verkrygbaar zyn geweest.

De heer Fairbairn—Dr. Bailey zegt, dat er geen enkel geval geweest is, dat aan een' armen zonder vyf shillings, de inenting geweigerd is geworden. Nu tart ik een ieder, om een enkel geval opgegeven van zulk een' armen persoon die by de Gouvernements Bank om geld aanzoek heeft gedaan,—en aan wien dit is geweigerd geworden. Verwachtende, niet te zullen slagen, doen zy geen aanzoek.

De heer W. Woodcock.—Ik denk dat de ryken onder de blanken een voorbeeld moeten stellen, door hunne eigene huisgesinnen en dienstboden te doen inenten en daarvoor te betalen. De dienstboden moest men uit hun gagie doen betalen:—wy weten dat zy dit wel kunnen doen,—want morgens ontvangen zy zulk hoog loon dan hier. Het is dwaas te veronderstellen, dat de armen de moeite zullen nemen, om zich van inenting te bedienen, zonder daartoe onmiddelyk te worden aangespoord. In de Indiën, zyn er menschen, van de lagere klassen, die geen halve repy zouden willen afstaan om zich te beveiligen tegen het omkomen door ziekte.

De heer Ansdell.—Ik denk dat by onderzoek blyken zal, dat eenige dienstboden alhier ingeënt zyn geworden. Ik weet dat elke dienstbode in myn huis, twee malen is ingeent.

De heer Kunhardt zeide, dat de Superintendent op een der Zendelings Instituten zeven honderd personen, die aansoek hebben gedaan om ingeënt te worden, van de hand heeft gewezen, op grond van de Ordonnantie.

Dr. Bailey.—De Zendeling kon dan niet lezen.

Dr. Montgomery.—Heeft er ingevolge deze Proclamatie, geene condemnatie in een Geregtshof plaats gehad, van eenen Individu, omdat die op eene onwettige wyze heeft ingeent?

Dr. Bailey.—De heer West kon ook niet lezen.

Dr. Montgomery.—Ik verzoek u dan Zyne Excellentie te verzoeken hem van zynen post te ontzetten.

De Resolutie werd door den heer E. Nordea gesecondeerd en gepasseerd.

By het voorstellen van de vierde Resolutie door Dr. Montgomery, zeide de heer Fairbairn,—ik heb van de Maleidsche Priesters vernomen, dat zy niets tegen het inenten hebben, hoewel zy het nut daarvan niet insien. Zy zullen u hunne armen aanbieden, en ter gelyker tyd zeggen:—"het is alles gekheid, indien wy aan de Kinderpokken sterven moeten, zullen wy daarvan sterven."

De heer Sutherland.—Zy zuigen het stof uit hunne armen.

De heer Twycross kantte zich tegen het voorstel, om weder inenting gebiedend te maken;—hy was 39 jaren geleden ingeent geworden, en dacht niet dat eenig Geneesheer weder inenting in zyn geval zoude noodig oordeelen.

Dr. Liesching.—Dacht niet dat eenig Geneesheer het onnoodig zoude achten, de weder-inenting was aangeslagen, by een uit zes, van hen die te voren ingeent zyn geweest.

Dr. Bailey zeide, dat hy thans voorspelde, dat indien men het aan een ieder vry liet, inteenten, in minder dan drie weken, zonder de grootste voorzorg, geen stof meer in de Kolonie te vinden zoude zyn;—hy zoude zich beroepen op eenen Geneesheer van Stellenbosch die tegenwoordig was, of hy niet gedurig aldaar van stof ontbloot is geweest, en zich op het Bureau alhier om eenen verschen voorraad heeft moeten vervoegen.

Dr. O'Flinn zeide, dat dit het geval geweest was.

Dr. Bailey zeide, dat hy de Byeenkomst kon verzekeren, dat, tenzy de ingeënte personen werden genoodzaakt terug te komen, het stof zoude verdwynen.

Dr. Liesching.—In het geval van de Kinderpokken in 1812, toen elk Geneesheer aangesproord werd inteënten en dit deed....

Dr. Bailey.—Ah, dit is het punt waarop ik het publiek wensch te brengen. Ik zal dit aanstonds beantwoorden.—(ongelukkiglyk werd den Dr. verhinderd, en het publiek is dus ontrieft van het voordeel der aanmerkingen, welke beide die geleerde heeren zouden hebben gemaakt.)

De Resolutie werd door den heer Sutherland gesecondeerd en gepasseerd.

De heer Greig zeide, ik stel voor dat, daar de lagere klassen alhier, hetzy uit onwetendheid of door een geloof aan de leere des noodlots, een tegenzin toonen tot inenting, eenige aanmoediging, gelyk de betaling van een halve kroon kon gegeven worden aan hen, die zichzelven of kinderen laten inenten, en met gezonde puistjes naar het Bureau terugkomen. Ik denk dat daar die menschen gemeenlyk niet lezen kunnen, zulk eene tastelyke belooning minder waarschynelyk zyn zal misverstaan te worden, dan eene dwingende wet over het onderwerp.

De heer Ansdell zeide, dat hy dit reeds te voren had voorgesteld.

Dr. Bailey.—Dit kan een goed bewys opleveren van uwe talenten in het Kahtoor;—maar niettemin trek ik uwe bekwaamheid in twyfel, om Koepok-stof optehouden.

De heer Ansdell.—Ik denk dat deze zoo wel eene publieke Byeenkomst als eene Geneeskundige is;—en in het doen van het voorstel, om de armen door de ryken te doen betalen voor hun stof, heb ik myne opmerkingen doen voorafgaan, met te bekennen, dat ik my niet verbeelde eenige Geneeskundige kennis over het onderwerp te bezitten. Echter ben ik overtuigd, dat indien een gering bedragen, werd aangeboden aan hen die op den bepaalden tyd terug komen, de overvloed van stof in de stad zoodanig zyn zoude, dat elk Geneesheer met zoo veel stof kan worden voorzien als hy noodig heeft.

Dr. Bailey.—Ik herhaal, dat indien gy inenting voor drie weken algemeen maakt,—het stof in de vierde week geheel verloren zyn zal. Het middel getal van geboorten door de geheele stad, is een en een half of twee per dag, en het is daarom niet mogelyk dat zonder de grootste zorg, het stof kan worden behouden.

De heer Greig.—Ik heb niet geweten dat de heer Ansdell, zulk een voorstel te voren had gedaan, daar ik op dat oogenblik niet hier was, maar niettegenstaande hetgeen daartegen is ing

Original Correspondence.

TO THE EDITOR OF "DE ZUID-AFRIKAAN."

No. 3.

ON BRITISH VAGRANT AND POOR LAWS, &c.

(Continuation.)

"Harrison asserts that in the reign of Henry VIII, seventy two thousand criminals were executed for theft and robbery, which would amount nearly to two thousand in a year. He adds, that in the latter end of Elizabeth's reign, there were not punished capitally four hundred in a year. It is probable that in all England, there are not at present fifty executed for those crimes. If these facts be just, there appears to have been a great improvement in morals since the reign of Henry VIII; and this improvement has been chiefly owing to the increase of industry (1) and of the arts, which have given maintenance, and, what is almost of equal importance, occupation, to the lower classes.

1509 to 1547.—Henry VIII.—Some laws were made with regard to beggars and vagrants: one of the circumstances in a government which humanity would most powerfully recommend to a benevolent legislator; which seems, at first sight, the most easily adjusted, and which is yet the most difficult to settle in such a manner as to attain the end without destroying industry (2). The convents formerly were the support of the poor, but at the same time tended to encourage idleness and beggary.

1547 to 1553.—Edward VI.—The house of Peers passed a bill, whose object was making a provision for the poor; but the Commons, not chosing that a money bill should begin in the upper house, framed a new act to the same purpose. By this act the churchwardens were empowered to collect the charitable contributions, and if any refused to give, or dissuaded others from that charity, the bishop of the diocese was empowered to proceed against them. Such large discretionary powers entrusted to the prelates, seems as proper an object of jealousy as the authority assumed by the Peers.—5th and 6th of Edward VI., cap. 2.

Reign of Elizabeth.—It is worth remarking, that the advantage usually ascribed to absolute monarchy, a greater regularity of police, and a more strict execution of the laws, did not attend the former English government, though in many respects it fell under that denomination. A demonstration of this truth is contained in a judicious paper which is preserved by Strype, Annals, vol. 4, p. 290, and which was written by an eminent Justice of the Peace of Somersetshire, in the year 1596, near the end of the Queen's reign, when the authority of that Princess may be supposed to be fully corroborated by time, and her maxims of government improved by long practice. This paper contains an account of the disorders which then prevailed in the County of Somerset. The author says that forty persons had there been executed in a year for robberies, thefts, and other felonies; thirty five burnt in the hand; thirty seven whipped; one hundred and eighty three discharged: that those who were discharged were most wicked and desperate persons, who would never come to any good, because they would not work, and none would take them into service; that, notwithstanding this great number of indictments, the fifth part of the felonies committed in the country were not brought to a trial (3); the greater number escaped censure, either from the superior cunning of the felons, the remissness of the magistrates, or the foolish lenity of the people: that the rapines committed by the infinite number of wicked, wandering, idle people, were intolerable to the poor countrymen, and obliged them to keep a perpetual watch over the sheep folds (4), their pastures, their woods, their corn fields, and their gardens? That the other Counties of England were in no better condition than Somersetshire, and many of them were even in a worse: that there were at least three or four hundred able bodied vagabonds in every County, who lived by theft and rapine, and who sometimes went in troops to the number of sixty, and committed spoil on the inhabitants: that if all the felons of this kind were assembled, they would be able, if reduced to good subjection, to give the greatest enemy her Majesty has, a "strong battle!" and that the magistrates themselves were intimidated from executing the laws upon them; and there were instances of Justices of Peace, who, after giving sentence against rogues, had interposed to stop the execution of their own sentence, on account of the danger which hung over them, from the confederacies of these felons. Those in the administration of the laws should never forget that a regard to liberty, though a laudable passion, ought to be subordinate to a respect and reverence for an established and well regulated government. If subjects would enjoy liberty, and governments security, the laws must be properly executed.

Harrison, in book 2, chap. 20, again says, that there were computed to be ten thousand gypsies in England, a species of banditti introduced about the reign of Henry the Eight; and he adds, there will be no way of extirpating them by the ordinary course of justice. That race has now almost totally disappeared in England, and even in Scotland, where there were some remains of them a few years ago (5). But in those times the administration of justice, in particular, was infected by the most gross partiality; scarce a case of importance could occur in which there was not some ground for bias or partialityon the part of the Judges, who were so little able to withstand the temptation, that the adage, "Show me the man, and I will show you the law," became as prevalent as it was scandalous. One corruption led the way to others still more gross and profligate. The Judge, who lent his sacred authority in one case to support a friend, and in order to crush an enemy, and whose decisions were founded on family connections, or political relations, could not be supposed inaccessible to direct personal motives, and the purse of the wealthy or powerful was too often believed to be thrown into the scale, to weigh down the just cause he ought to have supported.

With such an example, the subordinate officers of the law affected little scruple of neglecting their duty. In such times, it was not uncharitable to suppose that the statesmen, practised in the courts of law, and a powerful member of a triumphant party, might find and use means of advantage over those less skilful, but more honest, of an opposite one. In the fifth year of the reign of Elizabeth, was enacted the first law for the relief of the poor, and which has to this time progressively become a fertile source of litigation, and rich field of harvest for lawyers.

VIGILANS.

(To be continued.)

(1) Make such laws suited to the country as will oblige idle and profligate people to be industrious and honest, the good effects would soon appear in this colony.

(2) Give the people employment, occupation, and adequate wages, we should then see but few paupers, except such as were so from sickness or real misfortune.

(3) Is it not so here?

(4) How applicable to this country?

(5) How are we to account for this, but by a more strict and judicious enforcement of the laws, and by the improvement in knowledge of the people.

PORT NATAL.—THE EMIGRANTS.

The following extract of a Journal kept by Mr. C. HATTINGH, on a visit to the above place, was kindly communicated to us for insertion:

On the 25th November, 1839, having attended the Presbytery at Graaff Reinet, and perceiving that little or no concern and sympathy was evinced, as to the spiritual wants of my emigrated countrymen, and that they consequently had to expect little assistance from that quarter, I felt much anxiety in that respect, and consequently resolved immediately to visit my emigrant countrymen, friends and relations; for which purpose I left my place on the 10th of February last, accompanied by two of my neighbours, and commenced my journey. On my arrival at the Orange River, we found it much swollen, and therefore resolved to go to the Buffalo Valley, until the Orange River should be fordable. We were received at the Buffalo River by the worthy Mr. P. de Wet, with much rejoicings and gladness, and with that hospitality so peculiar to him. The next day, being the Sabbath day, I was requested by Mr. de Wet to read a sermon, which was begun with a prayer, and the singing of the two first verses of the 12th of the evangelical hymns, and ended with a prayer, and the singing of the 11th verse of the 33d psalm. From thence we were conveyed over the Orange River by a boat, which cost us Rds. 18.

On the other side of the Orange River I met two families, and we immediately recognized each other; the joy of this meeting together can hardly be described; they embraced me, kissed me, and shed torrents of tears; and remaining there for the night, I read to these, my friends, in the evening something about the circumambulation of our Lord and Saviour, which I concluded with a prayer. The spiritual joy which they felt was very perceptible with every one, and myself and companions could not but participate in their feelings.

On their inquiry I told them whither my journey was directed, and that I considered it a duty incumbent on me, as an elder of a christian church, to visit my countrymen, as long as they are deprived of the privilege of visiting the house of God, to adhort them to piety, and to assist them in their spiritual wants, the more so as I have perceived to my greatest sorrow, how little the herdsmen were inclined to herd their wandering flocks. On our arrival at the Caledon's River, we were obliged to remain there 6 days, on account of the unfordable state of the River, which we however passed on the seventh day, not without danger, and continued our journey that very day to the town of Maroko, whose residence was shewn to us by the Missionary of that place; and after having had an interview with Maroko, we left him and went as far as the Sand River, where we again found several wagons of the Emigrants outspanned. Having communicated everything which in any way interested them respecting the colony, I thought it necessary to inquire into a rumour which had been spread widely in the colony, in respect of a disgraceful cohabitation of persons not duly married; and also, whether it was true, that when the Fieldcornet G. Joubert was sent by Government to demand the late apprentices who had accompanied their late masters, one of the farmers had tied his apprentice to a wagon wheel, and had shot him in the presence of the Fieldcornet Joubert? This inquiry did not only seem to surprise these persons in the highest degree, but on signifying their indignation at the same time at such proceedings, they declared unanimously that they were the most calumnious falsehoods that ever could have been spread. Not satisfied with their declaration alone, I availed myself of every opportunity to repeat this inquiry, not only amongst the white people, but also the persons of color, but the one seemed to know as little of it as the other. The following day we again arrived at a camp where about ten families were together, and at their particular request, having halted there, they sent for their surrounding friends, amongst whom I performed Divine Service the following day, which commenced and ended with prayers and hymns.—Before my departure these good people provided me with everything of which I was in any way in want, (so much so that I did not know what to do with all the articles thus provided,) without wishing to accept the least payment or remuneration, adding, "This is a thing we willingly do to all travellers who out of attachment come to visit us."

From thence I proceeded along the Sand River, along which I met several small parties, and followed my way over the Draakberg in the direction of Natal. I met several wagons at Draakberg, which were on their way to Natal, and to my greatest joy also the commando, which had been out against Dingaan, on their return with thousands of head of cattle, when I also received information of the total defeat of the tyrant Dingaan.

The first place at which I then arrived was the Zooy Camp, at the small Togela River, where I stopped for the night. Leaving the same on the following morning, I continually met wagons which were on their way to Pieter Mauritzburg. On fording the Umkini River, and the same being somewhat swollen, all our clothes got wet, which obliged us to wait there for the purpose of drying them. The next morning we arrived at the camp of the Chief Commandant A. Pretorius, he had just left for Pieter Mauritzburg with one of his brethren, but an express having been sent to him, he and all my brethren returned the same afternoon.—What the feeling must be, to meet relations after a long absence, in a country where they were daily exposed to the greatest dangers, every feeling heart will easily imagine, though it is difficult to describe it. The Saturday following we rode to Pieter Mauritzburg for the purpose of going to Church the following day. As soon as my wagon was in sight of the Village, they began to fire with cannons and muskets, and continued until my wagon was outspanned. When the bell rang the next morning, we proceeded to Church where Mr. Smit preached.

At Pieter Mauritzburg, I was informed that a difference existed between the President of the Volksraad, Mr. S. Maritz, and the Chief Commandant, Mr. Pretorius, which, in my opinion, appears to arise from nothing else than jealousy. Mr. Marits has brought several charges against Mr. Pretorius, and the case will be decided on the 1st of April, and I trust that the result will lead to the good of the people. I was introduced by Mr. Pretorius to Nonklaas, one of Panda's generals, who rejoiced at hearing that I had come such a distance to visit my countrymen; and I reciprocally expressed my pleasure that he had placed himself under the protection and orders of the whites, which, I trusted, would make an end to the shedding of innocent blood. He said that he owed much gratitude to the Emigrants for their delivery, and that he fervently hoped their alliance would last for ever, and that they would never suffer the enemies of the Emigrants to land on their shores. I then went to pay Mr. Roos, the Landdrost of Port Natal, a visit with my company, where I also met Mr. Stadler. We were very kindly received. The following day we went on board the 'Mazeppa,' and after a very kind entertainment of the Captain we departed. Having arrived at the camp of Mr. Carel Landman, we attended Divine Service that evening, and visited the Church and School the next morning, which is a very spacious building. The Teacher, the Rev. Mr. Lindley (an American Missionary), has about 90 scholars.

On the same day Divine Service was again performed by Mr. Landman, which I concluded with a prayer. Mr. Lindley preached in the afternoon. From thence we went to the camp of Mr. de Lange, at the Omlaas River, and from thence back to Pietermauritzberg, from whence I started again on my journey back on the 20th March, and being assisted by several persons with fresh teams of oxen, I fortunately arrived in the midst of my family, safe and in good health, on the 10th April, 1840.

C. HATTINGH.

P.S. Before my departure to Natal I wrote a letter to the Fieldcornet Joubert, requesting to inform me, whether he had reported to Government that, which is stated in my journal, and I have received in reply the following written answer:—

New Hantam, 9th March, 1840.

SIR,—Your note of the 6th February has come to hand this day. I must tell you that I expected you would touch at my house, before proceeding to the Emigrants, as I have heard you are a man of talent and influence, and you can therefore easily conceive that I would not be without a copy of my letter or report.

You would certainly have perceived therefrom, that my report was in favor of the good people, and justly so. I was on the point of having my report inserted in the Newspapers, but I considered that it would not be well for me to publish a document which existed between me and the Government.

I remain, with respect,
Your obedient servant and friend,
(Signed) G. JOUBERT.

To Mr. C. Hattingh, &c. &c.

We take this opportunity of expressing our thanks to our *Friends at Port Natal.*

Dear Countrymen of the Natal Establishment,—We have to express to all of you our most sincere thanks, for the honor, respect and attention evinced towards us during our visit amongst you; and hope once to have an opportunity reciprocally to be able to show the same towards you; your agreeable companies will long be remembered by us. Persevere in the faith, love, and unanimity, whereby alone your society can flourish;—love, honor, and fear God, and pray continually for the welfare of your country and people;—God will hear your prayers and sighs, and I trust soon send you a minister, who will propagate the Gospel purely and unfalsified. Adieu, my dear countrymen!—The grace of our Lord Jesus Christ, and the consolation of his fellowship, be with you all.

Believe me to be,
Your well wishing brother and friend,
C. HATTINGH.
For myself and Companions.

PUBLIC MEETING.

Cape Town, 25th April, 1840.

(From the S. A. Commercial Advertiser, May 27.)

Mr. Watermeyer, on being called to the chair, said, although he had taken no particular part in calling this meeting, and was not prepared to enter into details with regard to its object, he certainly participated in the impression which he believed was general throughout town, that of late our streets have been shamefully neglected. If, indeed, it were not for the providential and seasonable rain which fell last week and yesterday, he believed few would have escaped suffering from some distemper or other. It might be objected that any complaint on this subject was out of place now, as the Municipality in course of formation would soon set everything right; but he nevertheless considered that a candid expression of the sentiments of the inhabitants as to the danger to be apprehended from such gross neglect, might be very useful as a guide to those of our townsmen who may be elected Commissioners and Wardmasters under the Municipality, that they may be prevented from falling into the errors of management under which Cape Town has been suffering for the last two years.

Mr Chiappini said,—As a resident for 37 years in the colony, it might be supposed he was neither unacquainted with the localities, nor uninterested in the prosperity of Cape Town. He would therefore read a few hints on the subject of cleansing the town, and leave the meeting to dispose of them.—(*For these hints vide Zuid-Afrikaan of May* 1.)

Mr. Fairbairn being called for, came forward and said, he was extremely sorry that, from the time this meeting had been called, he had been closely engaged or indisposed, so that he had had scarcely an half hour's time to arrange the statements which it had been his intention to bring forward. He could mention that to his knowledge, the small pox prevailed extensively in this town;—how it came here, or how it had been diffused, he would not inquire; but he could state that it is to be found in every street in the town, and throughout the country round. Within the last fortnight he had been in almost every street of Cape Town, and had found the small pox prevailing to an extent that justified him in calling it an Epidemic Pestilence. In one street he had, within the last half hour, gone to a house and asked whether any within had the small pox. The man of whom he inquired was just forming his mouth to say "No;" but he (Mr. F.) said "Yes," and, walking in, found five miserable beings stretched out in one apartment; some in the last stage of the disease, and covered with filth.

Dr. Bailey—Name! name!

Mr. Fairbairn,—I do not know the name, but it is in a lane close by—in Long-street; if any gentleman doubt the statement, I will take a deputation of two or three persons from this Meeting to the spot in five minutes. I affirm that the patients are lying in a most miserable condition, never having been washed nor touched since they were attacked with the disease. I particularly beg that, if any gentleman has a doubt, he will make it no matter of delicacy, but accompany me now to the spot. (Cries of "No, no.") The atmosphere of the apartment is loathsome in the extreme; so much so, that I found it necessary to go immediately into an Apothecary's shop to sweeten both my person and my imagination. I may add, that in Barrack-street I saw about 40 or 50 persons, who were either suffering under the disease, or recovering from it, and some were just dying. Everybody knows that this is an infectious disease; everybody knows that dirt increases its virulence; and everybody knows that this town is dirty. Now the question is, can the town be cleansed and the infection stopped? I believe I may state that the government have expressed a desire of obtaining assistance from the inhabitants for this purpose. (Cries of "since when?") Not long ago; and this gives me the opportunity of mentioning a rather curious fact. On learning that the government were so anxious to obtain help from the public, I obtained an introduction to Mr. Field, the Collector of Customs, in whose charge are the Negroes recently brought here, and considering it a very proper thing that as they brought the disease, they should assist in removing it, I inquired whether, should government want their services, there were any who could be of use in cleansing the streets. Mr. Field replied, that it was contrary to his regulations to place these people under any local board or government, but that for the present purpose he had 300 able bodied men at the service of government. (Hear, hear.) The opinions of the medical men present will doubtless render the motion I have to propose more weighty than any observations I can add to these facts.

Mr. Sutherland said,—I wish to know whether any person present is inclined to deny the fact stated in this resolution; if so I would be glad to hear his views.

Dr. Bailey.—I believe it will be admitted that I am in tolerably extensive practice in this town. I do admit that the small pox is here; but I do not admit that it pervails so extensively as has been just stated.

Dr. Brown—Although a young practitioner I believe no medical man has a more extensive practice among the poor in this town than myself; and I can bear testimony that every word spoken by Mr. Fairbairn and every hint thrown out by him in his paper, is but too correct. There is every reason to apprehend that if you do not get both civil and military practitioners, as well as some of the inhabitants to assist, you will not get the disease for months, perhaps for years out of the town.

Dr. Liesching—I had a meeting of sixteen Medical men at my house on Monday last, and all declared that what has been mentioned in the papers, respecting the small pox, is correct, except one, who would not give an opinion.

Dr. Bailey—I may observe that on the last two days I have had conferences with the whole of the Malay Priests, and they have assured me that the disease does not prevail to any extent among their people. This meeting is rather premature, but to morrow I shall have a return from them of all the cases.

Mr. Sutherland—But is not this a mere subterfuge of the priests? If you walk as far as the wharf, you will find that most of the hands usually employed there are absent.

Dr. Brown—Your best mechanics and best laborers are dead.

Mr. Chiappini—Yesterday I had a little business on the outside of the town, and saw eight Malay funerals pass between half past 1 and 3 o'clock.

Mr. Sutherland—I would beg to ask Dr. Bailey, how he can depend on the declarations of the priests? We know that they will not admit themselves to be in the wrong.

Dr. Bailey—I can only reply that the priests have pledged themselves before a Magistrate to make an accurate return.

Mr. Sutherland—I would not believe them.

Dr. Chiappini—I am certain that for the last ten days from 25 to 30 have been buried daily.

Dr. Bailey—I do not say that is not correct, but I have not seen it; and I am certain there is no such mortality among the white population.

Mr. Fairbairn—I would also beg to ask whether Dr. Bailey has been promised a return of those among the Malays who *have died of* the small pox?

Dr. Bailey—No.

Dr. Laing—Allow me to corroborate the statements of Mr. Fairbairn. I have seen a return stating the deaths from the 1st of April to the 17th, to be not more than 3 or 4 daily. Now I have seen 6 or 7 a day.

Mr. Jarvis—In confirmation of what Dr. Laing has said, I may state that, for a month past, from 10 to 20 or 25 funerals have daily passed my door.

Dr. Bailey—They did not all die of the small pox.

Mr. Fairbairn—May I suggest, for the sake of order, as another resolution, what should have formed part of the first, "That the small pox has in several cases assumed the confluent type."

Dr. Bailey—That it undoubtedly has from the 17th of last month, but not among the white population; and not 25 have died who had been vaccinated.

Dr. Brown—Yes, among the white and brown, as well as the black population.

Dr. Bailey—I contend that if you will——

Dr. Brown—You are not capable of judging.

Dr. Bailey—Not capable of judging?

Dr. Brown—No, Sir; hear it from us; hear it from the junior practitioners, who are going about among the poor from morning to night. Put us in the witness box.

The suggestion of Mr. Fairbairn was moved as a resolution by Dr. Montgomery, and seconded by Dr. Brown, and carried unanimously.

Dr. Laing—I move that his Excellency be requested to rescind the Proclamation of February last, respecting the mode of vaccination.

Mr. Ansdell—I second the motion; and for this reason: there is one clause in that Proclamation which tends to prevent vaccination among the poor and coloured population, by requiring them to take five shillings out of their pockets whenever they apply.

Dr. Bailey (handing him the Proclamation)—Read and learn.

Mr. Ansdell—I perceive that it is left to the discretion of the medical officer, but how are the ignorant blacks to know that? All they are likely to understand of the matter is, that they "moet vyf shillings betaal."

Dr. Bailey—I cannot see what object Mr. Laing is aiming at. If it be to make vaccination general, I can only say that if every person is to vaccinate as he thinks proper, in fourteen days we will lose every drop of virus in the colony. Before issuing this Proclamation, the government consulted the Medical Board, who were unanimously of opinion that the measure was a politic one, and that it would be impossible for vaccination to be carried on if it were left in the hands of medical men in general. I may therefore say that the measure was adopted on their recommendation.

Dr. Liesching—It is true the government sent a letter to the Medical Committee, requesting their advice as to whether vaccination should be a public charge, or be left in the hands of the profession generally, thereby running the risk of losing the virus as in New South Wales. We said, we thought it should be a public charge, but we expected to have the matter again brought before us, as Dr. Bailey had promised, prior to any step being taken. I consider it a disgrace to the medical profession that that Proclamation was passed, as instead of removing the obstacles to vaccination it put a very serious one in the way, by requiring a deposit of five shillings. This, indeed, is left to the discretion of the medical officer, but it should be left to nobody's discretion. It had the effect of stopping the hands of sixteen practitioners at a most critical period. We have, it is true, applied to Dr. Bailey for matter, and when he could he supplied us.

Dr. Laing—As I had no opportunity of supporting this resolution when I moved it, I may be allowed to state my reasons for desiring the Proclamation in question to be rescinded. In my practice, which is extensive among the poor, I have recently met with several instances in which children would in all probability have escaped death, had they been vaccinated; and on asking why they were not, I have been told, that the parents had no five shillings to send, or that they were sent to the office, and returned as being too young, that being also a matter left to the discretion of Dr. Bailey. My opinion is that vaccination should be left to the discretion of no one. Who the Governor's medical advisers are I know not, but it appears to me that a heavy responsibility rests upon them. As Mr. Chiappini has stated, the colored population of this town are a most improvident race; they have seldom money to send for medicine, even when advice is given gratis; and the idea of the smallest payment is sufficient to deter them from applying for medical aid. Besides, being generally unable to read, they are not likely to be aware of the discretionary power spoken of in the Proclamation; which, as remarked by a talented writer on the frontier, might be stuck on a very high post. I was at Rondebosch the other day, and meeting with one of my medical brethren, the conversation naturally turned upon the small pox. He said he had been busily engaged in vaccinating the whole population around, when his hands were arrested by the Proclamation; and he was now on his way to visit a family ill of the small pox, who, had he been allowed to vaccinate them, might all have escaped. I do not wish to speak of the situation which Dr. Bailey holds, but with such a disease raging around, I feel it a duty to say, that upon that situation the safety of the colony depends, and that if measures are not promptly adopted to check the disease among the Malays, we shall lose more and better servants than have been recently introduced amongst us.

Dr. Bailey—I most strongly regret that, if the Medical Committee were so opposed to it, Dr. Liesching, as the Chairman, did not staunchly resist the proposal when brought before them. Yet, although so much opposed to it now, he was the very gentleman who wrote the letter conveying the Committee's approbation of it to government.

Dr. Liesching—You will recollect I mentioned to you it was putting a bar in the way of vaccination, instead of promoting it; and that you said the measure would come again before us prior to its being published.

Dr. Bailey—I now reply to Mr. Laing——

Dr. Laing—Better address the chair, Sir.

Dr. Bailey—I would be extremely obliged to Mr. Laing if he would bring forward any case wherein a poor person ever applied, as he says, without money, and was refused vaccination.

Dr. Laing—I never said so.

Mr. Letterstedt—I can mention such a case. I sent in my servant with five children from Rondebosch to the vaccine office; and she, with the five children, was returned unvaccinated to Rondebosch, because she had no money to pay. I expected to have come to town early enough to have given her the money, but when I arrived the office was closed. On the following day I sent the money with her, but the person who vaccinated her did not take the money. The reason I do not know.

Dr. Bailey—I will tell you. When she appeared the first day, I inquired what were her means, and finding that she lived at Rondebosch with Mr. Letterstedt, who is well able to afford the deposit, I considered it would be a good opportunity of spreading a knowledge of the regulation in the neighbourhood. I therefore returned her; and when she came again, as I considered that important object to have been attained, I did not receive the money.

Mr. Twycross—Allow me to say that I agree with Dr. Bailey with regard to the necessity of some regulation to secure the virus from being lost. What has been done was doubtless done for the best, though a smaller deposit, say half a crown, might have been more effective. But I am surprised that the medical men should have suffered the right of vaccination, a right which they exercise in England, to be altogether taken out of their hands.

Dr. Bailey—I see a number of medical men present, and I will put it to them whether I have not declared to them—"You see the town looks to me for virus, and what numbers I have to vaccinate; if you will give me, or rather the Institution, the preference of your virus, you may assist in disseminating vaccination."

Dr. Liesching—You did so.

Mr. Ansdell—I regret that this meeting has assumed so much of a medical character. We are the public (hear, hear); and though we admit that the object of the Proclamation was good, we may be allowed to state that the means taken to effect that object have done more harm than good.

Dr. Bailey—I deny that.

Mr. Ansdell—Had the rich been made to pay five shillings for being vaccinated, and the money been preserved, five shillings might have been given to every poor person who returned with good matter. The poor would then have come in crowds, and virus might have been had in abundance.

Mr. Fairbairn—Dr. Bailey states that no single instance had occurred of a poor person without five shillings having been refused vaccination; now I will also defy any man to adduce a single instance of such a poor person having applied to the Government Bank for money—and been refused.—Expecting to be refused, they don't apply.

W. Woodcock—I consider that the rich among the white population should set the example, by causing all their own families and domestics to be vaccinated, and should pay for it. The servants should be forced to pay out of their wages; we know they are well able to afford it, for nowhere do servants receive more extravagant wages than here. It is folly to suppose that the poor will take the trouble to avail themselves of vaccination without some immediate inducement. In India, I know, people of the lower classes would not part with one half rupee to save themselves from perishing by disease.

Mr. Ansdell—I think it would be found on examination that very few domestics here have not been vaccinated. I know that every servant in my house has been vaccinated twice over.

Mr. Kunhardt stated that the Superintendent at one of the Missionary stations, had refused vaccination to seven hundred applicants in consequence of the proclamation.

Mr. Bailey—The Missionary could not read then.

Dr. Montgomery—Has there not been a conviction in a court of law, of an individual for having illegally vaccinated in consequence of this proclamation?

Dr. Bailey—Mr. West could not read either.

Dr. Montgomery—I beg you will put it to His Excellency to remove him, then.

The resolution was seconded by Mr. E Norton, and passed.

On the 4th resolution being proposed by Dr. Montgomery, Mr. Fairbairn said,—I have ascertained from the Malay Priests that they have no objection to vaccination, though they attach no value to it. They will hold out their arms to you, but say at the same time: "It is all nonsense; if we are to die of small pox we will die of it."

Mr. Sutherland—They suck the matter from their arms.

Mr. Twycross objected to the proposal for rendering revaccination imperative. He had been vaccinated 39 years ago, and did not think any medical man would consider revaccination necessary in his case.

Dr. Liesching did not think any medical man would consider it unnecessary. The revaccination had taken effect in one out of every six who had been vaccinated before.

Dr. Bailey said, he would now predict that if vaccination be thrown open, in less than three weeks, without the greatest caution, there will not be a drop of virus in the colony. He would appeal to a medical gentleman from Stellenbosch whom he saw present, whether he had not again and again lost the virus at that place, and had to apply to the office here for a fresh supply.

Dr. O'Flinn stated that such had been the case.

Dr. Bailey said, that he could assure the Meeting that unless the persons vaccinated were compelled to return to the office the virus would be lost.

Dr. Liesching—In the case of Small Pox in 1812—when every medical man was urged to vaccinate, and did.

Dr. Bailey—Ah, that is the point to which I wish to bring the public.—I will answer it presently.—[Unfortunately the Doctor was interrupted, and the public thus lost the benefit of the observations which both of these learned gentlemen were about to make.]

The resolution was seconded by Mr. Sutherland, and passed.

Mr. Greig said,—I beg to suggest that, as the lower classes here, either from ignorance, or, as has been suggested, a belief in fatalism, show a disinclination to be vaccinated, some inducement, such as a bonus of half a-crown, might be held out to those who allow themselves or children to be vaccinated, and return with healthy pustules to the office. I consider that as these people are generally unable to read, such a tangible reward would be less likely to be misunderstood than a coercive law on the subject.

Mr. Ansdell said he had suggested this before.

Dr. Bailey—That may be a fair specimen of your talent in the counting house; but I nevertheless very much distrust your ability to keep up the vaccine virus.

Mr. Ansdell—I consider this to be a public meeting as much as a medical one; and in making the proposal to cause the rich to pay the poor for their virus, I prefaced my observations by acknowledging that I did not pretend to any medical skill on the subject. Yet I feel persuaded that if a small sum of money were offered to those who return at the proper time such would be the abundance of virus in town, that every medical man could be supplied with as much as he requires.

Dr. Bailey—I repeat, that if you make vaccination general for three weeks, in the fourth week the virus will be entirely lost. The average of births throughout the town, is one and a half or two per day, and it is therefore not possible that without great care the virus can be preserved.

Mr. Greig—I was not aware that Mr. Ansdell had made such a suggestion before, having at the time been absent from the room, but notwithstanding what had been urged against it, I cannot relinquish the opinion that a small reward in this case, would be infinitely more effective than any measure of coercion. I would therefore propose that a bonus of—*blank*—say a half-crown,—be given to those persons who after vaccination, shall return with their pustules to the vaccine office.

Mr. Ross—The consequence of such a provision would be that every surgeon in the colony would be employed in extracting virus.

Mr. Greig—I have not fixed the sum. The meeting may do so. I leave blank.

Dr. Montgomery—I think "*blank*" may be the bonus; or if you wish in this way to keep up the supply of virus, make the cases in which a bonus may be given to depend on the discretion of the medical officer; otherwise you will have ten thousand half-crowns to pay.

Mr. Eaton—Mr. Chairman, I very much doubt the expedience of gentlemen at a public meeting passing various resolutions in detail upon a subject of this nature. It appears to me a preferable plan in the present instance, to appoint a Committee, partly of inhabitants and partly of medical men, to adopt such measures as may meet the exigencies of the case. We find by the Government Advertisement, that government have already taken some steps in the matter, and that a number of medical men have tendered their services to the public. Government acknowledge also that they have received some valuable suggestions, and only ask the assistance of a number of the inhabitants as wardmasters, to carry the requisite measures into effect.

Mr. Prince—If we had full confidence in the government, there would be no occasion for this public meeting. On medical subjects, however, we must of course give way to medical men, and leaving to them, as Mr. Chiappini says, the inside of the question, which we are all, I am sure, quite willing to do, let us turn to the outside,—the *fiscal* regulations. It is evident that they are in a state of neglect and confusion. The streets,—the common sewers,—the fish and vegetable markets, and the like, have marks of neglect which require immediate reformation as one principal means of preserving the public health. To this subject I would particularly request the attention of the meeting, and as it was probably in reference to such matters that permission to hold the present meeting was granted, I beg to suggest that it should not break up by any reference of them to a Committee.

Dr. Bailey—I believe I am in order in saying, that government do expect the inhabitants will go hand in hand with them, as far as regards the cleanliness and comfort of the town.

Mr. Watermeyer—If the municipality had been established twelve months ago, things would never have been suffered to fall into their present state in these respects.

Mr. Prince embodied his sentiments in a resolution, which was seconded by Mr. Hodgskin, and unanimously approved.

Dr. Hertzog begged to move, "that the typhus fever pervails in Cape Town."

Dr. Chiappini seconded the motion; he had lost three cases last week.

Dr. Liesching had also lost one.

Dr. Bailey said, he was astonished at such a motion; the cases alluded to were in the last stage of confluent small pox.

Mr. Fairbairn—Allow me to ask Dr. Chiappini whether the typhus fever, which accompanies the last stages of confluent small pox, can be communicated to another person without the small pox.

Dr. Chiappini—I think a person would stand a great chance of taking the typhus fever in such a case, whether he had been vaccinated or not, or whether he had had the small pox or not.

Dr. Bailey—That is only an opinion.

Mr. Fairbairn—The question whether typhus fever will communicate itself in such circumstances, is one of great interest to the public at this moment, and especially to those who are exerting themselves to relieve the prevailing distress.

Mr. Taylor—Every medical man who believes that typhus fever is a contagious disease, will admit that vaccination can be no protection against it.

Mr. Fairbairn—It is a very important fact, that five medical men near me are agreed that the thing which they call typhus fever, in confluent small pox, is an infectious disease against those who have had the small pox.

Dr. Bailey—Will you ask them how they are able to distinguish between the typhus fever and the typhoid symptoms which frequently precede death in cases of confluent small pox?

Mr. Taylor—That might be an interesting subject on which to found a medical lecture, and the medical men present would probably in a few hours discussion, settle the point very much to their own satisfaction, if not to that of others.

Dr. Montgomery—But if it is granted that we are unable to distinguish between the two cases, why throw a bugbear before the public to create unnecessary alarm?

Mr. Taylor—That has not been granted; it has merely been suggested that the discussion of the matter would be rather tedious.

Mr. Fairbairn.—Allow me to put the question in a popular form. Am *I*, who have had small pox, likely to catch the typhus fever on visiting a patient suffering under the typhoid sypmtoms which accompany the last stages of the confluent small pox?

("Yes"—"no"—"yes"—"no"—from differing doctors.)

Mr. Ross.—Suppose a man broke his leg, and fell into typhus fever, am I liable to take the typhus fever on visiting him?

Dr. Bailey.—Decidedly not. You ask—if a man break his leg, and, previous to death, fall into typhus fever, will that fever be infectious? I answer—typhoid symptoms will come on and destroy life, but the disease of which those are the symptoms, is not contagious. This is straining a point to the greatest possible extend in order to excite a general alarm. You will get no wardmasters to go round the town if you pass a resolution to spread such a groundless fear of contagion.

Dr. Chiappini.—If you go into a crowded lane or alley, in a bad state of bodily health, and visit a case of ecchymosis, (of which during the last week I have at least seen about fifty cases) do you not consider you would be liable to injury?

Dr. Bailey—I conceive I should suffer more or less; but I do not see the necessity for passing such a resolution in the present instance.

Mr. E. Chiappini—Why conceal the fact? If the typhus fever is in the town,—out with it!

Dr. Laing.—The occurrence of some twelve or twenty cases will not justify us in regarding it as a reigning epidemic. It would be better not to put this resolution.

Mr. Watermeyer.—This resolution has been moved by Dr. Hertzog and seconded by Dr. Chiappini, two medical men. As it relates to a matter of fact connected with the object of the meeting, and as facts are stubborn things, which, when put forward in this form, must be either affirmed or denied, unless the motion be withdrawn, I have a duty to perform and I will perform it.

Mr. Barker—I am of opinion that it is not competent for this meeting to give an opinion whether the prevalent disease is typhus fever or not. The meeting can only state that it has been informed by several medical gentlemen that such a disease prevails.

After some conversation this objection was held fatal to the motion, which was withdrawn.

Mr. Ross said,—I was not present at the commencement of the meeting, but it appears to me you complain of filth and disease throughout the town, without speaking of any remedy.

Mr. Sutherland—We are not legislators; we are only pointing out the evil, although we do not go so far as to pass a vote of censure. We are calling on the government to make its officers do their duty.

Mr. Fairbairn—This course is adopted as a mere matter of delicacy to the government, as we could not assume that they were aware of the facts which have been mentioned, and yet took no notice of them.

After a conversation, in which several of the inhabitants came forward and stated various nuisances to which they were exposed in consequence of the defective state of the Municipal arrangements, a deputation was appointed to wait upon his Excellency the Governor, and represent to him the sentiments of the meeting. Thanks were then voted severally to Mr. Fairbairn, for having been chiefly instrumental in drawing attention to the subject, and in bringing the meeting together, and to Mr. Watermeyer, for his able and impartial conduct in the chair. The meeting then dispersed.

[The resolutions mentioned in the above Report, have already appeared in our paper of the 1st instant.

CAPE TOWN.

Edited by C. J. Brand, 62, Wale-street.—Printed and Published by J. J. H. Smuts, 62, Wale-street.—Proprietor, P. A. Brand, 63, Bree-street.